

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/02 (35) • 31 Ağustos 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Amerikancı çetelerin barınağı,
emperyalistlerin savaş üssü
Türkiye!..**

**Emperyalistlere ve taşeronlarına
geçit vermeyelim!**

İÇİNDEKİLER

Sermaye devletinin Kürt sorunundaki açmazı derinleşiyor...	3
Şovenizm zehrine sarıldılar...	4-5
Alevilere, Kürtlere yönelik saldırılar artıyor...	6
Antakyalı emekçiler savaş ve saldırganlık istemiyor!	7
'Mültecilerin' sır kampları	8
Yalan kampanyası ve sınıfa yönelik "esnek" gasp planı...	9
Baskıya, sömürüye, hak gasplarına karşı direnişler yaygınlaşıyor...	10
İşçilerin Birliği Derneği kuruluyor...	11
Sınıf hareketinden...	12-14
Fontana'da kararlı direniş!	15
Bosch işçisi Mustafa Şen ile 2012-2014 MESS Grup TİS süreci üzerine konuştuk...	16-17
Kayseri'de işçiler sempozyuma hazırlanıyor	18
Taşeronları ve efendileri kirli planlar peşinde!	19
Gıda krizi ve ekmek ayaklanmaları	
Volkan Yaraşır	20
Dünya çapında sosyal mücadeleler sürüyor!	21
Alman Havayolları'nda grev hazırlığı...	22
Dünyadan...	23-24
Harçlar kalktı, soygun düzeni yerinde duruyor!	25
Ekim Gençliği'nden açıklama...	26
Sermaye devletinin kontrgerilla operasyonu; 6-7 Eylül olayları...	27
Savaş ve barış ikiz kardeşir!	28
Katliamı aklama seferberliği	29
12 Eylül işkencecileri açıklandı	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/02 (35) * 35 Ağustos 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Suriye'ye dönük emperyalist müdahale süreci yeni gelişmelerle devam ediyor. Bu çerçevede Clinton ziyaretinde gündeme gelen "operasyonel mekanizma", ilk toplantısını Ankara'da gerçekleştirdi. Karanlık senaryoların ele alındığı toplantı masasında ABD ve Türk sermaye devleti temsilcilerinin yanı sıra iki ülkenin istihbaratçıları da yerini aldı. Genel çerçevesini Suriye'deki Amerikancı çetelerin organize edilmesi ve desteklenmesinin oluşturduğu toplantıda ayrıca Suriye topraklarında kurulması planlanan "tampon bölgeler" gündemi öne çıkıttı.

Türkiye'yi ABD'nin savaş ve saldırganlık üssüne dönüştüren Türk sermaye devleti geline aşamada Suriye'ye müdahalede taşeronluğunu daha ileri bir düzeye çıkarmış durumda. Bugüne kadar Suriye'deki çeteleri ABD hesabına besleyen, bunu itiraf etmekte bir sakınca görmeyen sermaye devleti, geline yerde Antakya'daki kampları Suriye'de savaşan dinci-gerici çetelerin ana karargahına dönüştürmüş bulunuyor. Öyle ki savaş üssüne dönüşmüş olan bu "kamplara" sermaye devletinin milletvekilleri dahi sokulmuyor. Öte taraftan ABD'nin beslemesi eli silahlı çeteler Antakya ve civarında cirit atmakta, bölge halklarına pervasızca tehdit savurabilmektedirler. Bu cüreti ve rahatlığı ABD ve işbirlikçisi AKP iktidarından aldıklarından kuşku duymamak gerekiyor. Ulusal ve uluslararası basına yansıyan haber ve görüntüler, yanı sıra bölge halkının yansıttıkları, durumun ne kadar ibret verici olduğunu tüm çıplaklığı ile ortaya koyuyor. Konuya bu sayımızda bölgede yaşayan emekçilerle yaptığımız bir röportajla yer vermiş bulunuyoruz.

Suriye merkezli gelişmeler bu eksende ilerlerken içeride Kürt halkına yönelik saldırganlık kesintisiz devam ediyor. Geline aşamada süreci bölgede yaşanan gelişmelerle birlikte ele almak, artan saldırganlık karşısında bütünlüklü bir mücadele hattı oluşturabilmek büyük önem taşıyor. Burada sınıf ve emekçi kitleleri birleştirecek, kardeş halklarla dayanışmayı büyütecek zemin yalnızca devrimci işçi sınıfı hareketi ve onun devrimci siyasal mücadelesi olabilir. Bunun dışında hiçbir hareket -ister ulusal

ister mezhepsel olsun- kitlelerin ortak mücadele zeminini yaratamaz.

Bunun bilincinde olan sınıf devrimcileri Kürt hareketi cephesinde yaşanan son gelişmeleri, ortaya konulan çıkışın politik anlamı ve sınırları üzerinden ele almalı, kendi devrimci görev ve sorumluluklarına bu çerçevede bakmalıdır. Bu açıdan önümüzdeki dönemde devrimci sınıf faaliyetini emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı etkin bir politik faaliyet üzerinden kurmak, Kürt sorununda devrimci sınıf programını öne çıkarmak, işçi sınıfını ve emekçileri bu gündemler üzerinden politik mücadeleye kazanmak görevleri bizi bekliyor.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sermaye devletinin Kürt sorunundaki açmazı derinleştiriyor...

Şovenizm zehrine sarıldılar...

Gerici-faşist rejimin oyununu bozalım!

Kürt hareketinin Şemdinli atılımının ardından AKP'nin köşeye sıkıştığını söylemek yerinde olur. AKP'nin hizaya getirdiği burjuva medyanın Kürt illerinden yansıyan gelişmeleri titizlikle sansürlemesi dahi içerisine düştükleri çıkmazı örtmeye yetmedi. PKK'nin “devrimci halk savaşı” çıkışıyla birlikte yaklaşık bir aydır devletin bazı bölgelerde hakimiyeti kaybetmesi, Kürt siyasetçilerinin HPG gerillalarıyla gerçekleştirdiği Şemdinli buluşması, CHP Dersim Milletvekili Hüseyin Aygün'ün “alıkonması” gibi gelişmeler üzerinden Kürt hareketi gücünü ortaya koydu. Peşisıra yaşanan bu gelişmeler AKP'nin karizmasını oldukça sarstı denebilir. Kılıçdaroğlu, Şemdinli buluşmasıyla ilgili olarak devlet dışında herkesin orada olduğunu söylerken aslında durumu açıklıkla izah etmiş oldu. Bu yaşanan gelişmeler Kürt halkı için moral gücün yükselmesine yol açtı.

İşte böylesi bir zamanda yaşanan Antep'teki bombalı saldırı sürecin seyrini değiştirdi diyebiliriz. Bu devlet tarafından tezgahlanan kanlı bir provokasyon değilse bile, AKP bu saldırıyı fırsata çevirdi. PKK'nin kesin olarak reddetmesine rağmen saldırı yıldırım hızıyla PKK'nin üstüne atıldı. Kürt sorununda sıkıştıkları bir dönemde AKP kendine nefes alma imkanı sağladı. Kürt halkının meşru talepleri ve mücadele gücü karşısında zorlanan gerici-faşist rejim, iğrenç bir fırsatçılıkla şovenizm zehrine sarıldı.

Burjuva medyanın desteğini arkasına alan gerici grup, akıttığı şovenizm zehriyle Kürt halkına yönelik saldırganlığın önünü açıyor, Kürt halkının moral kazanımlarını yok etmeye ve onu sindirmeye çalışıyor. Aynı zamanda bu saldırıları ilk elden kışkırtıp onaylayarak kendisi için toplumsal destek sağlamayı hesap ediyor. Yani bir taraftan milliyetçi kutuplaşmayı derinleştirip kardeş halkların emekçilerini birbirine düşman etmenin, öte taraftan Kürt halkını ve hareketini ezmek için gerçekleştireceği zorba ve kirli savaşın geniş kitleler tarafından sahiplenilmesinin yollarını arıyor.

Ağızlarından irin akıyor...

Antep'teki cenazelerde bir araya gelen devlet erkanı kendi yarattıkları bu tablo karşısında timsah gözyaşları dökerken, “milli birlik-bütünlük” demagojisine sarıldı. Aynı süreçte AKP'nin temsilcilerinden peşisıra ırkçı ve kışkırtıcı açıklamalar gelmeye başladı. Bununla birlikte Kürt hareketine yönelik saldırıların startı verildi. BDP binalarına saldırılar başlayınca ırkçılık ve çapulculuk “toplumsal tepki” olarak adlandırıldı ve bunun daha da ileriye götürülmesi teşvik edildi. Elleri de olsa benzini alıp en önde kitleye önderlik edeceklerdi. Ağzından salyalar akan bu gerici koroda ilk salvolar Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'tan geldi. BDP'li vekilleri hedef göstererek “*sizi görenler ne yapacağını bilir*” dedi. Bu açık bir linç çağrısıydı. Onu İdris Naim Şahin izledi. BDP binalarına yönelik saldırıları hiç lafı dolandırmadan, sahte demokrasi kelimelerini de bir kenara bırakarak sahiplendi: “*Gaziantep'te olay anını müteakip sıcak saatlerde, halkımızın bir tepkisi ortaya çıktı. Hatta bu tepki öfkeye dönüştü. Bunlar örgüte, onun eylemlerine duruş açısından beklediğimiz, hatta doğru bulduğumuz tepkilerdir, duyarlılığın ifadesidir. Bu tür olaylarda, bizim örgüte yönelik tepkimizi*

vermemiz, ona yönelik öfkemizi ifade etmemiz çok doğru ve doğal bir şey, hatta gerekli. Tepkiye 'evet', öfkeye 'evet'” dedi. AKP Erzurum milletvekili de savaş dilinin en berbatını kuşanarak ölen gerillalar için “etkisiz hale getirildi” değil, “geberdi diyelim” dedi. Erdoğan ise, “Onun için cehennem vardır. Kimlere? İşte bu zalimlere, işte bu teröristlere. Cennet de Allah'a kul olanlardır. Bu anlayışla bu yolda yürüyoruz” sözleriyle “teröristlere” karşı mücadele edenlerin yerinin cennet olduğuna işaret etti. Erdoğan'ın vaazına göre Kürt hareketine yönelik her saldırı “öbür dünya”da ödüllendirilecekti.

Daha sayamadığımız, insanım diyenin midesinin kaldırmadığı hakaretlerle bezenmiş bu söylevler devlet erkanının hemen hepsi tarafından ince ince işlendi. Mevsimlik Kürt işçilerinin çoluk-çocuk demeden Sakarya'da saldırıya uğraması tamamen bu sahiplenmenin bir ürünü. Bu söylemlerle aynı zamanda yeni ölümlere davetiye çıkaran AKP, emekçi halklar arasında toplumsal bir çatışmanın zeminini hazırladı, toplumun altına patlamaya hazır bir bomba yerleştirdi.

Boşuna PKK'yi Suriye ya da İran devletleriyle ilişkilendirmiyorlar. AKP içte ve dışta izlediği savaş ve saldırganlık politikalarını birbirine bağlayarak, Suriye'ye gerektiğinde İran'a karşı girişeceği askeri bir savaşta çıkabilecek pürüzleri, tepkileri önden temizlemek istiyor. Toplumun bilincine yönelik orta vadeli psikolojik hareketin bir parçası olarak PKK'nin dış devletlerin maşası olduğu sıklıkla empoze ediliyor. ABD emperyalizminin etkin taşeronu Türk sermaye devleti, böylece Suriye'ye askeri bir hareketin olgunlaştığı ilk fırsatta bombanın pimini çekecektir. Öte taraftan emperyalist savaş karşıtlarını ezmek-tecrit etmek, şovenizmle zehirlenmiş milyonları bu haksız savaşların bir tarafı yapmak için elinden geleni ardına koymayacaktır. Son gelişmeler bunu açık bir şekilde doğrulamaktadır.

Kardeşliğin önündeki engel kim?

Bugün emekçiler payına Kürt halkının ya da Kürt hareketinin dış güçlerin maşası olduğunu söylemek ve onların yılları bulan mücadelelerini görmezden

gelmek, bu mücadelenin nedeni olan sorunlara kulak tıkamak, kirli savaşın tüm sorumluluğunu taşımak anlamına gelir. Asker cenazelerinde “teröre” lanet okumak dışında bu savaşın nedenlerini sorgulanmayan, bir komutan edasıyla savaş naraları atan her bir emekçi süren kirli savaşın bir parçası olmaktan öteye gidemeyecektir. Cephede değilse bile cephe gerisinde...

Fakat aklımız artık isyan etmeli, sorgulamalı. Elbette ki, Kürt halkının kurtuluş ve hak eşitliği mücadelesinin emekçiler tarafından kuşku ve tepkiyle karşılanmasının önemli etkenlerinden biri, emekçilerin yalanla beslenmesi, milliyetçi, tekçi bir ideoloji ile yetiştirilmesidir. Bu kalıpları yıkmak elbette ki zordur. Ama biraz da olsa sorgulamak, at gözlüklerini çıkarıp atmak, gerçekleri görmek zamanı gelmedi mi?

Kürt halkının savaş uçaklarının gölgesinde yaşadığı, çocukların bomba ve kurşun sesleri eşliğinde büyüdüğü gerçeğini...

Kulağı kapının girişinde yıllarca işkencede katledilen oğlunu bekleyen Berfo Ana gibi binlerce Kürt annesinin, kayıplarının akıbetini öğrenmeyi ve sadece sarılabilecekleri bir mezar taşı istediği gerçeğini...

Katledilen Kürt gençlerine “geberdi”, “leş” denildiği, gerilla cenazelerinin tanınmaz hale getirildiği gerçeğini...

Uludere'de evlatlarının savaş uçakları tarafından paramparça edilmesi, cesetlerinin katırlarla taşınması, sonra “kaçakçı” denilerek bu katliamın sahiplenilmesi gerçeğini...

Türkiye'de son 20 yılda polis ya da askerin açtığı ateş sonucu yaşamını yitiren Kürt çocuğu sayısının 350 olduğu, bunların kimisinin panzer altından can verdiği, kimisinin havan topuyla katledildiği, kimisinin de gaz bombasının hedefi olduğu gerçeğini...

Dilleri, şarkıları, türküleri yasaklanmış, defalarca kez isyanlara kalkmış, kanla, barbarlıkla bastırılmasına rağmen küllerinden yeniden doğan bir halkın olduğu gerçeğini.

Gerilla cenazeleri onbinlerin katılımıyla özgürlük sözünün verildiği mitinglere dönüşüyor. Kürtlerin elinde yaklaşık 100 belediye var, yüzde 10 barajına

rağmen TBMM’de grup oluşturacak kadar milletvekili ile temsil ediliyor. Milyonlarca Kürt, bu mücadeleyi destekliyor. Siyasi bir soykırıma dönüşen KCK operasyonları nedeniyle yaklaşık 10 bin Kürt siyasetçisi zindanlara doldurulmasına rağmen yine de Kürt hareketi ve halkı dinamizmini koruyor. Devletin tüm tehditlerine, polis ablukalarına rağmen bu halk polis barikatlarını yara yara Newroz alanlarına giriyor, mitinglerini gerçekleştiriyor. Çünkü bu halk gücünü haklı ve meşru davasından alıyor.

Mezhep çatışmaları da kışkırtılıyor...

AKP ve Türk devleti, ABD emperyalizminin Ortadoğu’daki vurucu gücü olma rolünü büyük bir gayretkeşlikle üstlenince, emperyalist savaşların getireceği yıkıma karşı verilecek toplumsal tepkinin önüne geçmek için Kürtler’in yanısıra Alevileri de hedefe koydu. Böylelikle hem olası bir mücadeleyi zayıflatmaya, hem de toplumda bir çatışma hali yaratmaya çalışıyorlar. Ortadoğu’da üstlenilen roller gereği Türk-Sunni şovenizmini körükleyen gerici-faşist rejim emekçilerin bilincini ince ince dumura uğrattıyor. Erdoğan’ın zaman zaman Alevilere yönelik yaptığı çıkışların bir tesadüf olmadığını, bunun stratejik bir planın parçası olduğunu söylemek abartılı olmaz.

En son Kartal’da olmak üzere birçok ilde Aleviler’in evlerinin işaretlenmesinin, Alevi derneği yakma girişimlerinin her ne kadar “çocukların” işi ya da “münferit” olduğu söylene de bunlar, sistematik olarak körüklenen Alevi karşıtlığının izdüşümleri. Keza Malatya Sürgü’de ve Erzincan’da yaşanan linç girişimleri de bu düşmanlaştırmanın bir ürünüydü. Hatay’ı mesken tutan eli kanlı “Özgürl” Suriye Ordusu mensuplarının Hataylı Alevileri “sıra size de gelecek”, “sonunuz Suriye’deki Aleviler gibi olacak” sözleriyle tehdit etmesi hiç de işgüzarlık-şımarıklık olarak yorumlanamaz. Arkasına dinci-gericiliğin desteğini almayanlar, emperyalizmin Ortadoğu’da “ılımlı-islam” adı altında dinci-gericiliği hakim kılma projesini bilmeyenler bunları rahatlıkla dile getiremez. Kaldı ki, bu tablo Ortadoğu’daki Sünni-Şii kamplaşmasıyla beraber ele alınınca, Türk sermaye devletinin içeride hayata geçirdiği kirli politikalar tümüyle yerli yerine oturur.

İşçi ve emekçiler AKP’nin ve emperyalistlerin bu oyunlarını görmeli. Halklar düşmanlaştırılarak oynanan kanlı oyunun parçası olmayı reddetmeli. Kürt-Türk, Alevi-Sunni çatışmaları artık bu devletin elinde “*zamanı geldiğinde öne sürülecek bir silah*” olmaktan çıkarılabilir. Emekçiler öfkelerini birbirine değil, bu oyunu yönetenlere yönlendirebilmeli.

Kürt halkı alanlarda

Antep’teki bombalı saldırının ardından ırkçı-faşist kudurganlığı körükleyen ve Kürt hareketini hedef alan sermaye devleti, Şırnak, Hakkari ve Mardin’de düzenleneceği duyurulan “Özgürlük yürüyüşünüzü selamlıyoruz” mitinglerini keyfi biçimde yasakladı. BDP’nin 26Ağustos günü “Özgürlük yürüyüşünüzü selamlıyoruz” şiarlı mitinglerine yönelik yasaklara ve yoğun polis ablukasına rağmen binlerce Kürt emekçisi meydanlara indi.

Hakkari Yüksekova ve Şırnak Cizre’de Kürt halkı alandaydı. **Yüksekova**’daki miting, gelen heyetin ilçe girişindeki Suüstü (Şekîtan) Köprüsü’nde coşkulu karşılaşmasıyla başladı. Konvoyla şehre giren BDP heyeti burada sloganlarla karşılandı. Oslo Otelı önünde toplanan kitle buradan miting alanına yürüyüş gerçekleştirdi.

DTK Eş Başkanı Aysel Tuğluk, BDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Hamit Geylani, BDP Hakkari milletvekilleri Adil Kurt ve Esat Canan, Yüksekova Belediye Başkanı Ercan Bora ve BDP ilçe yöneticileri de mitinge katıldı.

BDP’nin, Şırnak’ın **Cizre** İlçesi’nde düzenlediği mitingde, kitlenin meydanda toplanmasıyla birlikte devlet saldırdı. Sabah saatlerinden itibaren ilçeyi ablukaya alan polis provokatif hareketlerini eylem anına kadar sürdürdü. Mitingin düzenleneceği Nur Mahallesi’ndeki alana giren binlerce kişiye polis eylemin yasak olduğu iddiasıyla saldırdı. Polisin miting alanına gaz bombalarıyla saldırması sonrası çatışma çıktı. Kürt emekçilerinin polise taşlarla karşılık vermesi üzerine çatışmalar Cizre sokaklarına yayıldı. Polisin miting alanından çekilmesiyle miting programı devam etti.

Mardin’in **Kızıltepe** İlçesi’nde ise Newroz Alanı’nda düzenlenen miting yoğun polis ablukası altında yapıldı. Polis ilçe merkezine asılmak istenen pankartlara izin vermezken pankartların asılması için görevlendirilen belediyenin itfaiye araçları polis tarafından engellendi.

MGK’dan Kürtlere tehdit

Suriye emekçi halklarına ve Kürt halkına yönelik savaş çağrılarının yükseltildiği bir süreçte gerçekleştirilen Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantısının ardından, saldırganlığı yükseltme mesajları verildi.

MGK, emperyalistlerin Suriye’ye yönelik işgal planlarını tekrarlarlarken diğer yandan Kürt halkını hedef gösterdi. Toplantıdan sonra yayımlanan bildiride, ‘ülke güvenliğini ilgilendiren iç ve dış gelişmelerin ele alındığı’ ifade edildi.

MGK bildirisinde, “vatandaşların yaşam hakkını hiçe sayarak gerçekleştirilen terör eylemlerinin” konuşulduğu belirtilerek onyıllardır tekrarlanan “teröre karşı mücadelenin sürdürüleceği” açıklamaları yapıldı. Bildiride ayrıca, Batı Kürdistan bölgesinde Suriyeli Kürtlerin özerklik ilanı da açıkça hedefe konularak Kürt halkı tehdit edildi.

Toplantıda ele alınan ikinci başlık Suriye oldu. Suriye’de Esad rejimini sivil halka düzenlediği saldırılar nedeniyle eleştirme ikiye bölünmüşlüğüne sürdüren düzen sözcüleri Suriyeli mülteciler üzerinden duygu sömürüsü yapmaktan geri durmadı.

Emperyalist politikalara tam uyum anlamına gelen açıklamalarla efendilerine de mesaj gönderen sermaye devleti adına şunlar ifade edildi: “*Toplantıda ayrıca, Suriye’deki otorite boşluğunu istismar etmek isteyebilecek terörist unsurların faaliyetlerinin yanı sıra ülkedeki çatışma ortamından kaynaklanan ulusal güvenliğimize yönelik tüm tehdit ve risklerin bertaraf edilmesine matuf güçlü irade teyit edilmiş, Suriye halkının meşru talepleri doğrultusunda demokratik dönüşüm sürecinin ivedilikle tamamlanmasının taşıdığı önem vurgulanarak, bu doğrultuda çabaların uluslararası toplumla eşgüdüm halinde sürdürüleceği kaydedilmiştir.*”

Alevilere, Kürtlere yönelik saldırılar artıyor...

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için mücadeleye!

Antep'te yaşanan patlamanın ardından Kürt hareketine ve halkına yönelik saldırganlık artarak sürüyor. Ülke genelinde BDP binalarına yönelik saldırılar devam ediyor. Saldırıları nedeniyle çok sayıda BDP binası yakıldı, taşlandı, tahrip edildi. Kırklareli'de çalışan Kürt emekçiler de saldırılardan payını aldı. Saldırıları maruz kalan sadece Kürt halkı değildi. Aleviler de faşist saldırıların hedefindeydi.

Alevilere yönelik saldırılar artarak sürerken, AKP iktidarı saldırganların sırtını sıvazlıyor.

Son on gün içinde İstanbul'da Alevilere yönelik faşist saldırganlık arttı. İstanbul Kartal'da Aleviler'in evlerinin işaretlenmesinin ardından cemevi yakılmaya çalışıldı. Aleviler'e ait 25 evin işaretlenmesinin ardından Yakacık'ta bulunan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Kartal Cemevi kundaklanmaya çalışıldı. Daha önce de Malatya Sürgü'de katliam girişiminde bulunulmuş, Balıkesir'de Aleviler'in evleri işaretlenmişti

Devlet erkanı yaşanan saldırıların "abartılmaması" anlayışında ortaklaştı. Dahası saldırganlara en büyük cesareti dinci-gerici partinin kurmayları verdi. AKP şefi Tayyip Erdoğan daha önce "Aleviliği Hazreti Ali'yi sevenler olarak biliyorum. Bu durumda ben onlardan daha Alevi'yim" demişti. Erdoğan daha önce de Alevilere yönelik olarak, "müslümanlarsa camiye gitsinler" demişti. Cemevlerini ucube olarak tanımlayan da AKP şefiydi. İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, Malatya Sürgü beldesinde yaşanan katliam girişimini "çocuklar yapmış, abartmayalım" demişti.

AKP hükümeti "Madımak katillerine zamanaşımı" ve "Madımak anmasını yasaklama" icraatları ile, "Alevilik açılımı" adı altında bir kere daha fiilen Alevilik inancını yasaklamıştır. Devlet kurumları, AKP hükümeti ve Erdoğan'ın yaptığı açıklamaları talimat bilerek yaşamın her alanında Aleviliğe ve Alevilere saldırmaya başlamıştır. Başta Diyanet İşleri Başkanlığı ve bu kurumdan fetva alan TBMM Başkanı da aynı tutumu sürdürmüştür. Yargıtay'ın "Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği" hakkında verdiği karar ise, yargının da bu ret, inkar, yasaklama ve katliama davetiye çıkarma sürecine katıldığının açık göstergesidir.

Alevilere yönelik inkar ve imha söylemleri saldırıların artışında önemli rol oynadı. AKP iktidarının "iyi çocukları" harekete geçti. Bu "çocuklar" dün de devlet erkanının söylemlerinden cesaret alarak Maraş, Çorum, Sivas başta olmak üzere Alevilere yönelik saldırı ve katliamlarda sınır tanımamışlardı. Bugün yine dinci partinin iktidarından güç alarak katliam provalarına girişiyorlar.

Son süreçte, Alevilere yönelik katliam ve cemevlerine yönelik kundaklama girişimleri devlet yetkililerinin ve AKP hükümetinin verdiği talimatların bir sonucudur. Bu talimatın gereğini yapan "mülki erkan", katliam girişimleri ve cemevlerinin kundaklanması ve yakılmak istenmesi karşısında sessiz kalmıştır. "Durum abartılıyor! Bu münferit bir olaydır!" diyen devlet yetkilileri, AKP'nin ret, inkar, yasaklama, korkutma ve susturma politikasına kan taşıyorlar. Alevileri hedef alan saldırılarda devletin gizli güçleri saldırıların tertipleycisi, başta dinci parti olmak üzere açık güçleri ise saldırıların seyircisi veya

aktif bileşeni olarak rol oynuyorlar.

Sivas'ta 33 kişiyi alan ateş bugün de yanmaya devam ediyor. Gericici-faşist gürhunun tutuşturduğu alevler, bugün sermaye devletinin dümeninde oturan dinci parti AKP tarafından harlanmaya devam ediyor. Sivas'ta yakanlar, Roboski'ye bombalar yağdırırlar, dün Madımak Otel'i'ni 33 cana diri diri mezar edenler, bugün sokak ortasında kurşunluyor, zindanlara hapsediyor, kıyım ve katliamlardan vazgeçmiyor. Dün tüm bu katliamların üzerini örten düzen yargısı ise, bugün "zamanaşımı" ve Sürgü'de yaşanan katliam girişimi ile ilgili davayı ramazan davulcusunun üstüne yıkarak katliamcı devleti aklama çizgisini sürdürüyor.

AKP iktidarı işçilerin birliği, halkların kardeşliği mücadelesini baltalamak, işçi ve emekçileri milliyet ve mezhep temelinde bölmek için uğursuz çabalarına hız veriyor. Milliyet denilince Türklüğün, mezhep denilince Sünni inancın öne çıktığı tekçi anlayışı toplumsal düzeyde örgütlüyor ve bu temelde yaşanacak saldırılara omuz veriyor. Bu yaklaşımın temel hedefi halkların birbirine düşürülmesi, Alevi-Sunni çatışmasının büyütülmesidir.

Kitlesel katliamlar, provokasyonlar, kontra hukukun kararları işçilerin ve emekçilerin birleşik mücadelesinin önünü kesmek içindir. Bu baskı ve

kölelik düzenini yaşatabilmek için ölüm kusan sermaye devletinin hesaplarını ve oyunlarını boşa çıkarmak gerekiyor. Özelde sınıf bilinçli işçi ve emekçiler, genelde işçi ve emekçiler, emek-sermaye çatışmasının üzerine çekilmek istenen kara perdeyi yırtmak sorumluluğu ile yüzyüzedir.

Bugün işçi ve emekçiler bölünmek istenmekte, dahası Aleviler üzerindeki baskılar, katliam tehditleri artmaktadır. Her türden suni bölünmenin panzehiri emek-sermaye çatışmasını temel alan işçilerin birliği, halkların kardeşliği mücadelesidir. İşçi ve emekçiler ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerden yoksunluğa son vermek için birleşip, düzene karşı mücadele etmelidir.

Baskılara son vermenin yolu bu bozuk düzene karşı işçi sınıfının kızıl bayrağı altında birleşerek sosyalizm mücadelesini büyütmekten geçiyor. Zira ırkçı şovenizmin ve dinsel gericiliğin biricik panzehiri, kapitalist sömürü düzenine karşı yürütülecek devrimci sınıf mücadelesidir. Bu nedenle bugün "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını yükseltmek, yaratılmak istenilen her türlü etnik-mezhepsel çatışmanın karşısında birleştirici olan sınıf kimliği ile durabilmek, her zamankine göre çok daha özel bir anlam taşımaktadır.

Faşist saldırılara tam destek!

Antep'teki bombalı saldırının ardından ülke genelinde BDP binalarına yönelik ırkçı-faşist saldırılara ve artan şoven kudurganlığa İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'den tam destek geldi.

"Öfkeli tepkileri doğru buluyoruz" diyen Şahin, BDP binalarına yönelik saldırıları destekledi.

Aynı açıklamalarında, uzun süredir devam eden "KCK" operasyonları ile eylemlerin azaldığını savunan Şahin, "Bu operasyonlar adli takip süreci devam edecektir, devam etmektedir" dedi. Saldırının hemen ardından olayı kınayan BDP'yi hedef gösteren Şahin, "Örgütün uzantısı olan siyasi parti de işaret fenerini izledi, oradan açıklama gelinceye kadar ne 'evet' ne 'hayır' bir şey söyleyemedi" ifadesini kullandı.

Patlamanın ardından BDP binalarına yönelik saldırıları destekleyen Şahin, "Gaziantep'te olay anını müteakip sıcak saatlerde, halkımızın bir tepkisi ortaya çıktı. Hatta bu tepki öfkeye dönüştü. Bunlar örgüte, onun eylemlerine duruş açısından beklediğimiz, hatta doğru bulduğumuz tepkilerdir, duyarlılığın ifadesidir. Bu tür olaylarda, bizim örgüte yönelik tepkimizi vermemiz, ona yönelik öfkemizi ifade etmemiz çok doğru ve doğal bir şey, hatta gerekli. Tepkiye 'evet', öfkeye 'evet' dedi.

Antakyalı emekçiler savaş ve saldırganlık istemiyor!

Emperyalizmin saldırganlığı ve Türk sermaye devletinin Suriye'ye yönelik emperyalist müdahale çerçevesinde üstlendiği aktif taşeronluk rolü ortadayken, emekçilerin ve gençlerin bu süreç hakkındaki yorumlarını sorduk.

“Medyanın gösterdiği ile gerçekler ayrı”

Görüşlerine başvurduğumuz **Antakya'dan bir büro emekçisi**, medyanın gösterdiği ile gerçeklerin farklı olduğunu söylüyor. Büro emekçisi, Antakya'daki tabloyu şöyle anlatıyor:

“Medyanın gösterdiği ile gerçekler ayrı. Bütün Antakya halkı olarak El Kaide'den oldukça rahatsızlık duyuyoruz. Mesela daha önce rahat davrandığımız kadar rahat davranamıyoruz. Antakya ve Suriye arasında sınır diye bir şey yok. Suriye'de çatışıp akşam buraya geliyorlar. Çocuklar, kadınlar kamplarda var ama erkekler sınırdan geçiş-geliş yapıyor, gece çatışıp gündüz geliyorlar. Duyduğumuza göre sınır da denetlenmiyor. Mahallelerde ev tutup grup halinde kalmaları çok rahatsızlık verici. Parklarda bile gezemiyoruz. Bankların üzerinde keyfi olarak yatıyorlar vb. Halk otobüsüne binip insanları kaldırıp zorla yerlerinden ediyorlar. Örneğin geçenlerde bizim bir arkadaşımıza denk gelmiş. “Siz kalkın biz oturacağız” diyorlar. Daha geçen gün bir köylünün traktörünü silahlarla gasp ettiler. Buraya yerleşeceklerini, bizim yerimizi onların alacaklarını söylüyorlar. İşte herkes bu yüzden tedirgin.

El Kaide militanlarının Antakya'ya geçişini engellemek lazım. Uluslararası hukuka aykırı bir şekilde bu kadar rahat topraklarımızda olmalarını engellemek lazım. O kadar ileri gidiyorlar ki kızlara bile laf atıyorlar. Bu nedenle kavgalar çıkıyor. Biz her şekilde rahatsız oluyoruz. Türk devleti bunları giydiriyor, besliyor. Başka ülkelerden maddi destek-yardım geliyor. Bunların engellenmesi lazım. Bunlar eğer sığınmacı ise, ki dünyanın her yerinde böyledir, kampın sınırları dışına çıkılmamalıdır. Oysa bunlar kampta bile kalmıyor. Mahallelere yerleşiyor. Hatay'da yaptıkları her şey uluslararası hukuka aykırı.

Kendilerine kimlik kontrolü bile yaptırmıyorlar. O kadar ayrıcalık tanınıyor ki onlara buradaki polisi bile dövebiliyorlar. Valilik, “Suriye'den gelen mültecileri kesinlikle hiç kimse üzmeyecek” diye talimat veriyor. Yemek yedikleri yerlerde hiç para ödemiyorlar. Bununla ilgili sürekli olaylar çıkıyor. Bölge halkı olarak mültecileri burada istemiyor ve çeşitli vaatlerde getirilmiş olduklarını düşünüyor, savaştan, zulümden kaçıp geldiklerini düşünüyor.

Suriye'de yaşanan mezhep çatışması değil. Bunu biliyoruz. Emperyalizmin Ortadoğu'daki projesinin bir parçası olarak yaşanıyor. Herkes bu konuları konuşuyor, halk her şeyin farkında, oynanan oyunların farkında.”

“Medya yalan söylüyor”

Antakya'dan bir emekçi kadın ise, bu iç savaşın durmasının mümkün olmadığını belirtiyor.

“Emperyalizmin planları söz konusu. İsrail'in 83 milyon dolar Suriye'ye karşı kullanılması için muhaliflere verildiğini duyduk. Akarabalarımız Suriyeli. Onlar bu bilgileri paylaşıyorlar.” diyen emekçi kadın, il

genelindeki tabloyu ise şöyle aktarıyor:

“Medya yalan söylüyor. Çadır kentlerin 2,5-3 yıl önceden alt yapı hazırlıkları yapılmış. Çadır kentlerden muhalifler sınırı geçip çatışıyor, bombalıyor. Ormanlık alanlarda son çıkan yangınlar bu nedenle Esad taraftarlarınca yakılıyor. Çünkü Yayladağı mevkiinde bu ormanlık alanları kullanarak sınırı Türkiye'den geçiriyorlar. Ambulanslarla hep silahlar taşıyor.

Bu sürecin engellenebileceğini düşünmüyorum. Şu anki mülteciler, muhalif olarak nitelenenler esasta gerçek Suriyeli değil. Irak, Mısır, Filistin'den zamanında Suriye'ye kaçanlar buraya geliyor. Hatay'da cezaevinden insan çıkardılar. 150 dolar karşılığında cep telefonu da verilerek yaptıkları cinayetleri görüntülemeleri için teşvik ediliyorlar. 218 Türk subayı şu anda Suriye'de cezaevinde bulunuyor. Bu Türkiye'nin emperyalistlerle suç ortaklığını gösteriyor.”

“Eli silahlı mülteciler var”

Antakya'dan bir esnaf da, yaşadıkları bölgede eli silahlı mültecilerin bulunduğunu ifade ediyor.

Esnaf şöyle konuşuyor: “Kesinlikle savaşa hayır. Antakya'da eli silahlı gezinen mülteciler var. Onları istemiyoruz. Hastanelerde öne geçiyorlar, hırsızlık yapıyorlar, lokantada vb. yerlerde “Recep Tayyip Erdoğan ödesin” diyorlar. Harbiye, Samandağ'da yaşandı. Son günlerde çok kötü örnekler yaşıyoruz. O nedenle tepkimiz fazla. Alevi-Sünni Antakyalılar'ın ortak tepkisi, bu mültecileri istemememizdir. Biz burada kardeşçe yaşamayı seviyor ve yaşamaya da devam etmek istiyoruz. Burası örneğin bir Alevi'nin Hristiyan bayramı için kiliseye gittiği bir yer. Yani kardeşlik içindeyiz.

Bu süreçten işimiz de etkileniyor. Daha önce böyle bir şey söz konusu olmadığı için işler yoğundu. Şimdi işsizlik, açlık çoğaldı. Savaş, ekonomik yatırımları da engelliyor.”

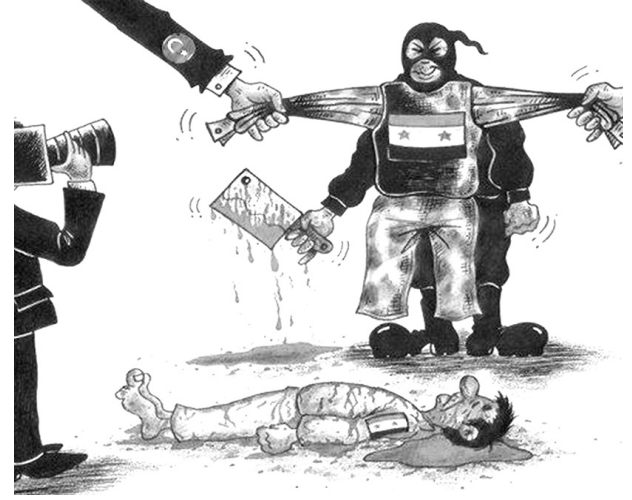
Antakya'dan başka bir emekçi kadın ise, yaşanan süreci “Önceden bizim bir sorunumuz yoktu. Şimdi huzursuzuz. Huzurumuzun kaçmasını istemiyoruz. Her zamanki gibi barış ve kardeşlik içinde yaşamak istiyoruz.” diyerek yorumluyor.

“Birleşen halkların mücadelesi gerekiyor”

Adana'dan Arap Alevisi bir eğitim emekçisi ise, Suriye'ye yönelik savaş ve saldırganlık planlarını şöyle yorumluyor: “Ben Adana'da yaşayan Arap Alevisi bir emekçiyim. İçinden geçtiğimiz süreçte Amerika emperyalizminin dünyayı ve bölgeyi yeniden şekillendirmek için başlattığı savaşı büyüttüğünü görüyoruz. Özellikle işbirlikçi Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'nin muhalefeti destekleme adına aktif taşeronluk yapımlarıyla bölgesel bir savaş yaklaşırken halkların katli son hızla devam ediyor.

Bu saldırı politikaları özellikle ülkede yaşayan Arap Alevileri (Nusayriler) yakından ilgilendiriyor ve bir tepki yaratıyor. Özellikle burada yaşayanların Suriye'de çok sayıda yakınının olması ve inanç birliği bu saldırılar karşısında bir tepki yarattı. Ancak bu tepki beraberinde sağlıklı olarak doğrudan Baas rejimi ve Esad'ın desteklenmesi sonucunu yaratıyor. Bölgedeki Nusayriler Baas'ın gerici özünü atlayarak orada bir ilerililik hatta sosyalizan yanlar görüp koşulsuz destekliyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bunun yanında muhalefet adı altında örgütlenenlerin El Kaide gibi gerici güçlerle olan bağı nedenleriyle de bir korku hâkim. Çünkü bunlar iktidarı alırsa bütün Alevi Arapları katledeceklerine dair güçlü bir inanç var.

Bu süreçten çıkış yolu olarak bölge halklarının, emekçi sınıfların ortak mücadelesinin gerekli olduğunu düşünüyorum. Bunun için birleşen halkların gerek kendi başlarındaki gerici rejimlere ve gerekse bölgeyi kan gölüne çeviren Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesi gerekiyor.”

Emperyalist müdahaleye karşı olduğunu vurgulayan **bir lise öğrencisi** ise düşüncelerini şu şekilde dile getiriyor: “Emperyalist müdahaleye karşıyım. Hatay'a göç oldu. Aslında Türkiye'nin Suriye ile bir sorunu olmaması gerek. Ama ABD nedeniyle oluyor. Emperyalizme karşı birlik olmak lazım. ABD'nin saldırıları karşısında ne yazık ki durulamıyor. Son olarak savaş değil barış olmasını isterim.”

Adana'dan başka **bir lise öğrencisi**, “Erdoğan ABD'nin dediğini yapıyor. Türkiye oradaki sorunu başlatıyor. Türkiye emperyalistlerden farksız davranıyor. Birlik ve dayanışma içinde savunduğumuz düşüncüyü sonuna kadar devam ettirmeliyiz.” diyor.

Adana'da yaşayan bir emekçi, Suriye'ye yönelik müdahaleyi şöyle değerlendiriyor: “Her şey Ortadoğu üzerinden oluyor. Irak savaşında da böyleydi. Kapitalistler-emperyalistler Ortadoğu'da hegemonya kurmak için her şeyi yapıyor. Esad kendi gerici tutumundan dolayı halkı talan ediyor. Oradaki emekçi insanlara zarar veriliyor. Zaten ABD emperyalizminin de amacı yeraltı-yerüstü kaynaklarını yağmalamak. Irak'ta olduğu gibi.

ABD emperyalizmini engellemek için tüm halkımızın Türkiye'de tek vücut olarak örgütlenmesi lazım. İşçi sınıfı bu yolda örgütlenmezse olmaz. Bu görev herkese düşüyor. Herkes her yerde bu işgale son verilmesi için yumruğunu vurmali.”

“Baskı, zulüm, işkence ve savaş olmasın” diyen **ev emekçisi bir kadın** da duygu ve düşüncelerini şöyle dile getiriyor: “Biz isteriz ki Suriye'nin devrimci düşünceleri olsun. Birlik ve beraberlik içinde elele olsunlar. O zaman bu oyuna izin vermezler. Ben isterim ki orada özgürlük, Türkiye'de özgürlük olsun. Kötülüğü kim ister ki. İnsanlar güzel yaşasın. ABD bunu getirmez, onlar içini kurutmaya çalışıyor. Aslında ben bu süreci tam takip edemiyorum. Ev işleri, vb. gazete vb. okuyamıyoruz. Eklemek istediğim baskı, zulüm, işkence ve savaş olmasın. Suriyeliler de bizler de güzel yaşayalım.”

Kızıl Bayrak / Adana - Antakya

‘Mültecilerin’ sır kampları

Türk sermaye devleti, Suriye’ye yönelik emperyalist müdahale çerçevesinde üstlendiği aktif taşeronluk rolünü büyük bir pervasızlıkla oynuyor.

Bir yandan savaş çıkırtkanlığı yapılırken diğer yandan Suriye’deki işbirlikçi güçlerin saldırılarına destek veriliyor. Hatta, İngiliz Telegraph gazetesinin iddiasına göre İngiltere ve ABD’nin Suriyeli muhalifleri Türkiye’nin ev sahipliğinde İstanbul Haliç’te manzaralı apartmanlarda eğittikleri söyleniyor.

Çetelere açık destek

Suriyeli işbirlikçi çetelerin Hatay merkezli konuşlanması ve mülteci kamplarını askeri kampa çevirmesi de sağlanıyor.

Hatay’daki emekçilerin eli silahlı çeteler karşısında tedirginlik duyduğuna dair haberleri Hatay Valisi Celalettin Lekesiz inkar ederken sermaye hükümeti sözcüsü Bülent Arınç ise ‘şu ana kadar kendilerini tedirgin eden hiçbir olayın yaşanmadığını’ iddia ediyor.

Mülteci kamplarındaki gerçeğin açığa çıkmasından duyulan korku nedeniyle düzen partisi CHP’nin milletvekillerine dahi kampa giriş izni verilmiyor.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu bu durumu şöyle savunuyor: “Türkiye’ye sığınmış olanların özel

bir şekilde muameleye tabii tutulmuş olmaları gayet normaldir. Milletvekillerimize, mülki amirlerimiz tarafından, sivillerin kaldığı kamplara gidilmek istenirse her türlü kolaylığın sağlanacağı da ifade edilmiştir; benim bildiğim kadarıyla. Kamplarımız bu anlamda şeffaftır.”

Kamplar; SUK’un karargahı gibi

Davutoğlu başka kamplardaki şeffaflığın bu kamplarda neden olmadığını güvenlik gerekçesine dayandırırsa da 30 general ve yüzlerce asker-polis sığınmacısı barındırılan kampların Özgür Suriye Ordusu’nun karargahı haline geldiği saklanamayan bir gerçek.

Mülteci adı altındaki bu çetelerin, Hatay’da emekçi halkı tehdit ve taciz etmesi, düzenin kolluk güçleri karşısında dahi rahat davranabilmesi, sermaye devletinin saldırganlığa sunduğu desteğin açık kanıtıdır. Onbinlerce mülteci kötü şartlarda ikame etmek zorunda bırakılırken AFAD Apaydın Çadırkenti özel güvenliği ve Türk Kızılayı tarafından hazırlanan özel yemekleriyle sermaye hükümeti için önemini ortaya koyuyor.

Mevsimlik Kürt işçilere linç girişimi

Antep’te 9 kişinin yaşamını yitirdiği patlamanın ardından ırkçı-şoven saldırılar ve linç girişimleri devam ediyor. Irkçı kudurganlığın son hedefi, Diyarbakır’dan Sakarya’ya gelerek burada çalışan mevsimlik işçiler oldu.

Diyarbakır’dan gelen Kürt aileler, bir grubun linç girişimine maruz kaldı, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 18 işçi yaralandı.

Sakarya’nın Kocaali İlçesi’ne bağlı Ortaköy’e mevsimlik tarım işçisi olarak Diyarbakır’dan gelen ailelere, linç girişiminde bulunuldu. Aileler köyde kaldıkları barakaların önünde otururken, 5-6 kişilik bir grup, aile fertlerinden birini çağırdı. Grup, işçiye hakaretler ederek dövmeye başladı. Bunun üzerine aileler, işçiyi grubun elinden almaya çalıştı. Köyün kahvesine giden saldırganlar, burada, “Kürtler bizi öldürmeye çalıştı” diyerek köylüleri provoke etti. Saldırıda 18 kişi yaralandı. Yaralılar, Sakarya Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı. Ailelerin, Diyarbakır’a döneceği belirtildi.

Suriye saldırganlığına “dostluk” kılıfı

Emperyalizme maşalıkta sınır tanımayan işbirlikçi Türk devletinin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, “Esad’a ömür biçti”. Suriye’ye yönelik savaş ve saldırganlık dilini kullanmaya devam eden Davutoğlu, saldırganlık planlarını ise “Suriye halkının yanında olmak” olarak gerekçelendirdi. Suriye’deki süreçte sona gelindiğini iddia eden Davutoğlu, “Artık bu süreci yıllarla ifade etmek yerine aylar veya haftalarla ifade etmek gerekir” diye konuştu.

Emperyalizme aktif taşeronluk hevesini, açıklamalarına da yansıtan Davutoğlu, Kürt hareketine yönelik saldırgan ifadeler kullanmaktan da geri durmadı.

“Suriye’deki zulme karşı bir tavır alıyoruz. Ortadoğu’daki politikamızdan vazgeçmeyiz.” diyen Davutoğlu, aktif taşeronluk rolünü de kararlılıkla sürdürecekleri mesajını verdi.

Türk devletinin, Suriyeli muhaliflere silah verdiğine yönelik iddiaları da reddeden Davutoğlu, ortaya çıkan kirli ilişkilere rağmen bu iddiaları yalanlama yoluna gitti. Türk devletinin emperyalizme uşaklık rolünü de itiraf eden Davutoğlu, Esad’ın reformları gerçekleştirmesi için “emperyalistçe değil, dostça girişimler yaptıklarını” savundu.

‘Operasyonel mekanizma’ işliyor...

Antep’te 9 kişinin yaşamını yitirdiği bombalı saldırının ardından Kürt hareketini hedef alan ve ırkçı-faşist saldırganlığı kışkırtan Türk sermaye devleti, patlamanın tozu dumanı arasında emperyalist savaş ve saldırganlık planlarına hız vermekten geri durmuyor.

Bu kapsamda, Esad rejimini devirmek ve kirli tezgahları hayata geçirmek için yeni adımlar atılıyor.

Emperyalist ABD rejiminin Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’ın son Türkiye ziyareti sırasında masaya yatırılan Suriye’ye yönelik saldırganlık planları çerçevesinde kurulması kararlaştırılan “operasyonel mekanizma” için ilk toplantı 23 Ağustos günü Ankara’da gerçekleştirildi.

Dışişleri Bakanlığı’nda ve Devlet Konukevi’nde yapılan toplantıya ilişkin basına herhangi bir açıklama yapılmazken, toplantıda, Suriye muhalefetine destek verilmesi, Esad sonrası geçiş dönemi, mülteciler, bundan sonra karşılaşılabilecek senaryoların masaya yatırıldığı belirtildi.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile Clinton’ın 11 Ağustos’ta İstanbul’daki görüşmelerinde Türk devleti ile ABD arasında Suriye için operasyonel bir mekanizma kurulması kararlaştırılmıştı.

“Operasyonel planlama konusunda yoğun görüşmeler”

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Victoria Nuland, söz konusu toplantıyla ilgili bilgiler verdi.

Nuland, şöyle konuştu: “Bu çerçevede, muhalefete destek verilmesi, Esad’ın iktidarı terkettiği ve geçiş döneminin başladığı günün gelişinin hızlandırılması, mülteci konuları ve (Esad) sonrasıyla alakalı konular ele alındı. Bildiğiniz gibi, bu toplantı ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu arasında 11 Ağustos’ta yapılan toplantı sonucunda kararlaştırılmıştı. Operasyonel planlama konusunda yoğun görüşmeler yapma hususunda mutabık kalmışlardı. Dolayısıyla bu görüşmeler bugün başladı ve bazı detaylara inildi.”

Suriye’ye yönelik emperyalist müdahaleyi gerekçelendirmek için “Esad’ın kimyasal silahları”nı gerekçe gösteren emperyalistler ve işbirlikçileri toplantıda “Esad’ın kimyasal silah stoğu”nu da gündemlerine aldılar.

Clinton’ın Türkiye ziyareti sırasındaki görüşmelerde de temel gündem maddeleri arasında yer alan “PKK’nin tasfiyesi” toplantıda da ele alındı.

Yalan kampanyası ve sınıfa yönelik “esnek” gasp planı...

Dezenformasyon: Yanlış veya doğruluğu bulunmayan ve kasıtlı olarak yayılan bilgi.

Manipülasyon: Seçme, ekleme ve çıkarma yoluyla bilgileri değiştirme.

Bu iki kelime, son dönemde işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde oynanan sinsi ve uğursuz planları açıklamaya yetiyor.

Sendikal ihanet çetelerinin sermaye sınıfı ve AKP hükümeti ile yürüttüğü kirli pazarlıklarla eş zamanlı olarak yürütülen kapsamlı operasyon sürecinde, sermaye cephesinin hamlelerinin sonuç yaratması için bu iki yöntem (manipülasyon, dezenformasyon) etkili bir şekilde olarak kullanılıyor.

Özellikle burjuva medya eliyle her dönem yoğun biçimde kullanılmaya çalışılan bu iki “silah” gelinen noktada ‘ak’ olanı ‘kara’, kara olanı ise ak göstermek için seferber ediliyor. Özetle, sendikal korucular-hükümet-sermaye sınıfı-medya eliyle yürütülen bu operasyon “yalan kampanyası” olarak tanımlanabilir.

Sermaye örgütleri ve onun emir eri hükümetlerin gündeminde uzunca bir süredir bulunan kıdem tazminatının fona devir yoluyla gaspı ve diğer saldırı başlıkları etrafından yürütülen sahte tartışmalar, hükümet ve sermaye sınıfının bu konuda ne kadar yol aldığını gösteriyor.

İşçi sınıfının ekmeğine kan doğrayan, can ve kan bedeli kazanılmış hakları pazarlık masalarında sermayeye peşkeş çeken bir sendikal ihanet tablosunun varlığı koşullarında bu durum daha da net anlaşıyor.

Kıdem tazminatının gaspı rafa kalkmadı

Ancak, hedef saptırmak ve gerçeği gölgelemek için kullanılan bu maskeyi indirmekte fayda var. Zira, işçi sınıfı ve emekçilerin geleceğini tehdit eden böylesi önemli bir operasyon karşısında işçi sınıfı saflarının uyanık ve bilincinin açık olması büyük bir önem taşıyor.

Son haftalarda Türk-İş ve Hak-İş ağalarının yanısıra hükümet cephesinden “kıdem tazminatının fona devrinin hükümetin gündeminde olmadığı” iddiaları da bilinçleri bulandırmak için etkin biçimde kullanılmaya başlandı. Sınıf bölüklerinde kıdem tazminatının rafa kaldırıldığı düşüncesi yaratılarak kapsamlı saldırı planını gözden kaçırmak için düğmeye basıldı.

Oysa ki, bu yalan kampanyasının arkasındaki perdeyi araladığımızda kıdem tazminatının fona devri veya sınıfa kölelik dayatması anlamına gelen Ulusal İstihdam Stratejisi’nden, iddia edildiği gibi sermaye sınıfının vazgeçmeye niyetinin olmadığı tüm açıklığıyla görülüyor. Hafızalar biraz tazelendiğinde, dümeninde AKP’nin bulunduğu dinci-gerici rejimin gasp planından kolay kolay vazgeçemeyeceği gerçeği ortaya çıkıyor.

Kıdem tazminatı ve UİS sermayenin ajandasında...

Bu çıplak gerçek, dinci-gerici AKP hükümetinin, Haziran 2011 seçimlerinden sonra açıkladığı 61. Hükümet programının içeriğinden de net olarak

görüldüyor. Hatırlanacağı üzere hükümet, 2012 Yılı Programı’nda da kıdem tazminatının fona devredilmesi planına ilk kez net biçimde yer vererek gerçek niyetini ortaya koymuştu. Programda yer alan, “*İşçilerin büyük çoğunluğunun alamadığı, işletmeler üzerinde ödeme baskısı oluşturan, çalışma hayatının en önemli sorun alanlarının başında gelen kıdem tazminatı sorunu, kazanılmış hakları koruyan ve bütün işçilerin kıdem tazminatlarını garanti altına alan bir fon oluşturularak çözülecek.*” ifadeleriyle saldırıların yolu düzlenmişti.

Şubat 2012’de yenilenen Ulusal İstihdam Stratejisi adlı belgede de kıdem tazminatı fonunun kurulması konusuna yer verildiği ortadayken sermaye örgütleri ve onun güdümündeki hükümetin bu plandan vazgeçtiğini düşünmek büyük saflık olacaktır. Diğer yandan, şimdilik kıdem tazminatının fona devri planından vazgeçildiği kabul edilse dahi, önümüzdeki dönemde hayata geçirilecek esnek çalışma modelleriyle sınıfa yönelik saldırıların süreceği görülüyor.

Bunların başında ise, özel istihdam bürolarına geçici işçi çalıştırma (kiralık işçilik) yetkisinin verilmesi yer alıyor. Bu bürolarla geçici işçi temin sözleşmesi imzalayan bir kapitalistin, kıdem tazminatı ödemesi de dahil olmak üzere iş mevzuatından kaynaklanan yükümlülüklerini üstlenmeden işçi çalıştırabilmesinin önü açılacak.

Aynı plana göre, 2 ya da 3 yıllık belirli süreli bir sözleşme yapılmışsa kıdem tazminatı ödemesi yapılmayacak veya belirli süreli iş sözleşmesi üst üste yapılarak kıdem tazminatı ödemesinden kaçınılmasıyla kıdem tazminatının gaspının yolu düzlenecek.

Yani, kıdem tazminatının fona devri şimdilik gündemden kalksa bile evden çalışma, uzaktan çalışma, iş paylaşımı gibi diğer esnek çalışma modellerinin gündeme gelecek olması, işçi sınıfına yönelen saldırı programının yerli yerinde durduğunu gösteriyor.

Sokağa çıkan, haklarını daha güçlü ve sonuç alıcı eylem biçimleriyle talep eden bir sınıf ve kitle hareketinin yokluğu koşullarında hükümet ve sermaye sınıfının bu kadar pervasız davranması da sürpriz olmasa gerek.

Saldırı da mücadele görevleri de güncel

Sermaye sınıfı ve hükümet işbirliğinde oluşturulan bu saldırı planının “rafa kalktığı” yanılmasına karşı söylenebilecek en net şey, kıdem tazminatının tamamen gündemden kalkmasının mümkün olmadığı, en fazla şimdilik geri plana itildiğidir.

Ancak, toplam saldırı dalgası yerine tüm dikkatler kıdem tazminatı gaspının gündemde olmadığı demagojisine çekilmek isteniyor. Böylesi bir süreçte, öncelikli görev mevcut hakları korumaktan öte sermayenin, işçi sınıfı üzerinde yürüttüğü yalan kampanyasını deşifre etmek olmalıdır. Kıdem tazminatının fona devrinin bir süre daha ertelenmiş olması ilerici, devrimci, emekten yana sınıf güçlerini gevşetmemelidir. Hükümet programında ve UİS kapsamında ortaya konulan saldırılar halen günceldir. Öyleyse, mücadele görevlerini omuzlamakta saldırıların gerçekliği kadar güncel ve yakıcıdır. Bu mücadelenin bir tarafını da, sermayeye koltuk değnekliği yapan sendikal ihanet çetelerine karşı yürütülecek etkili bir teşhir kampanyası oluşturmaktadır.

Bütün bu görevleri omuzlamanın, sermayenin kapsamlı saldırılarını durdurmanın biricik yolu ise, işçi sınıfına ölümü gösterip sıtmaya razı etmek isteyen sermaye sınıfının karşısına birleşik-militan bir sınıf hareketiyle çıkmaktan geçiyor. Bunu yaratma mücadelesinde, başta sınıf bilinçli işçiler ve komünistler olmak üzere emekten yana olduğunu ilan eden emek güçlerine büyük sorumluluklar düşüyor.

Hobim’de sendika düşmanlığı

Çorlu’da kurulu Hobim Bilgi İşlem Sistemleri A.Ş.’de sendikal örgütlenme mücadelesi başlatan Türk-İş’e bağlı Basın-İş Sendikası, işten atma saldırısı ve baskılara karşı mücadelesini sürdürüyor.

Çukurova Holding’e bağlı fabrikadaki düşük ücretlere ve kötü çalışma koşullarına karşı, Haziran ayından itibaren Basın-İş Sendikası’nda örgütlenmeye başladığı bilgisini veren sendika, işçilerin sendikalaşma çalışmalarının yasa dışı uygulamalarla engellenmeye çalışıldığını belirtti.

Doğrudan Genel Müdür Mehmet Kurtuluş eliyle gönderilen ve işçilere dağıtılan bir e-posta ile başlayan yasa dışı uygulamaların, işten çıkartma ve Hobim Bayrampaşa Fabrikası’na sürülme tehditleri ile devam ettiğini belirten Basın-İş, sendika üyesi 18 işçinin, sendikal faaliyetleri nedeniyle Bayrampaşa’ya sürülmek istendiğini, bunu kabul etmediklerinde de hizmet akitlerinin tazminatsız olarak feshedildiği bilgisini verdi.

Fabrika yöneticilerinin işçileri toplayıp, sendika üyeleri hakkında “300-500 atarım önlerine verirler isimleri” gibi aşağılayıcı söylemlerde bulunduğunu ifade eden Basın-İş, işçilere yönelik “İmza attıysanız da geri çekin, sendikaya üye olan kimi biliyorsanız söyleyin” şeklindeki baskıların devam ettiğini dile getirdi.

Sendika üyeleri üzerinde baskı kuran yöneticiler hakkında suç duyurusunda bulunduklarını, sendikal nedenle işten çıkartılanların da davalarının açıldığını ifade eden Basın-İş, Hobim’e ilişkin hukuki süreç ve fabrika içinde sendikalaşma çalışmalarının devam ettiği bilgisini verdi.

Hobim’de Turkcell kontör ve sim kartları üretiliyor. Fabrikada ayrıca, fatura ve sözleşmelerin bilgisi arşivleniyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Baskıya, sömürüye, hak gasplarına karşı direnişler yaygınlaşıyor...

Ortak mücadele hattıyla direnişleri birleştirelim!

Kıgılı, HEY Tekstil, Texim, Roseteks, BEDAŞ, DHL, Süreyyapaşa Hastanesi, İMO, TOGO, Savranoğlu, Fontana, Senkromeç, Antep'te tekstil işçileri...

Sermaye sınıfı, işçi ve emekçilere yönelik neoliberal saldırı politikalarını yoğunlaştırırken, bu saldırılara karşı en anlamlı yanıtlardan birini direnişçi işçiler veriyor. Direnişçi işçiler, asalak patronların saldırılarını karşısında örgütlenme yolunu seçerek sendika hakkını, gasp edilen haklarını kazanmak, grev hakkı gibi kazanılmış haklarına sahip çıkmak, sebepsiz yere çıkartıldıkları işlerine geri dönmek için mücadele ediyorlar. Deriden gıdaya, tekstilden metale, havayolundan enerjiye, sağlıktan büro sektörüne kadar direnişler her türlü işkolunda yaygınlaşıyor.

Sınıf hareketinin verili tablosunda direnişçi işçiler sınıfın en ileri ve öncü kesimini oluşturuyor. Yeri geldiğinde tek başına bile olsa direnme yolunu seçerek başlayan direnişler, patronlara korku salıyor ve kuşkusuz ki yaşanan deneyimler işçi sınıfının burjuvazi karşısındaki mücadelesinde önemli bir yer tutuyor ve işçi sınıfına izlenmesi gereken yolu gösteriyor. Ancak bir dizi eksiklik de direnişlerin önünde aşılması gereken engeller olarak duruyor.

Direnişlerin “beklemeye” dönüşmesi

Özellikle direnişlerin bir bekleme halini alması direnişleri tüketen süreçleri başlatabiliyor. Üretimin yapıldığı fabrikanın önünü direniş alanına çevirmenin önemi tartışılmaz bir gerçek iken, direnişleri sadece fabrika önüne sıkıştırmak, sonuç alıcı farklı eylemliliklere girişmemek “direniş”i bir “bekleyiş”e eylemine dönüştürebiliyor. Pek çok geçmiş deneyimin gösterdiği gibi bu “bekleyiş” hali direniş yüzlerce gün sürse de direnişin kazanımsız bir şekilde bitmesine sebep olabiliyor.

Güncel direnişlerden Ankara'da Eskişehir Yolu üzerinde bulunan TOGO Ayakkabı fabrikasında çalışırken sendikalaştıkları için işten atılan TOGO işçileri ve grev yasağına karşı gerçekleştirdikleri eylem sonrasında işten atılan THY emekçilerinin başlattıkları direnişlerin geldikleri nokta bu “bekleyiş” haline örnek olarak gösterilebilir.

Sendikal bürokrasiyi aşma sorumluluğu

Son dönemde pek çok direniş sendikal örgütlenme mücadelesi üzerinden şekilleniyor. Sendikalaştıkları için işten atılan öncü işçiler sendikaları ile birlikte direniş bayrağını yükseltiyorlar. Ancak direniş için önemli bir güç olan sendika bir süre sonra direnişlerin kazanımla taçlanmasının önünde önemli bir engele dönüşebiliyor. Sendika, direnişçi işçilerin ufkunu açacak, onlara direnişi kazandırmak için her türlü destek ve imkanı sunacak bir araç olmaktan çıkıp sendikal bürokrasiyi devreye sokarak direnişin hızını ve militan eylem biçimlerinin önünü kesen bir hal alabiliyor. Direnişin “bekleyiş” halini almasında da bu bakış açısı önemli bir pay sahibi olabiliyor.

Direnişçi işçiler sendikal bürokrasiyi aşarak kendilerini direnişin gerçek öznesi olarak görmedikleri sürece pek çok direniş tüm imkanlarını da yok ederek sönmülenebiliyor. Sendikaların üstlendikleri bu rolü zaman zaman siyasetler de üstlenebiliyor. Son olarak HEY Tekstil örneğinde EMEP üzerinden yaşananlar, kimi zaman siyasetlerin kendi dar grupçu çıkarlarını direnişin kazanımlarının önüne geçirmekten bile çekinmediklerini gösteriyor.

Direnişçi işçilerin kazanıma ulaşmasının ancak direniş iradesini kendi ellerine alıp, hedefli ve sonuç alıcı eylem biçimlerini denedikleri takdirde olacağı açıktır. Burada özellikle reformist eğilimleri ve sendika bürokrasisini aşmak kritik bir önem taşımaktadır.

Sınıf dayanışmasını yükseltelim, direnişleri ortaklaştıralım!

Direnişleri kazanıma taşıyacak bir diğer önemli adım da son dönemde yaygınlaşan lokal direnişlerin ortak bir mücadele hattı ve hedefi çerçevesinde birleştirilmesi oluşturmaktadır. Kendi fabrikalarında patronlara boyun eğmeyen ve direniş yolunu seçen öncü işçilerin güçlerini birleştirmesi ve ortak eylemlilik süreçlerini başlatması kuşkusuz ki bir bütün olarak patronlar sınıfının korkusunu derinleştirecektir. Bu da direnişlerin patronlara karşı kazanımlarının çok daha kolay bir şekilde elde edilmesini sağlayacaktır.

Geçtiğimiz günlerde HEY Tekstil, BEDAŞ, Roseteks, Cansel Malatyalı'nın direnişlerini ortaklaştırması ve her cumartesi günü Taksim'de eylem yapma kararı alması anlamlı bir adım olmuştur. Ancak bu birleşimin diğer direnişleri de kapsayıp, onlara da söz hakkı tanımadığı sürece birleşik mücadelenin gereklerini karşılamayacağı açık olmalıdır.

Kıscası direnişlerin birleştirilmesinden, sadece basın açıklamalarında yan yana gelmek anlaşılmamalı, ortak komite vb. zeminlerle direnişçi işçilerin mücadelelerini ve hedeflerini tartışabildikleri

demokratik işleyişli platformlar oluşturulabilmelidir. Sınıf dayanışması ve bu kapsamda birleşik mücadele ancak bu bakış açısı ile hayata geçebilir. Direnişlerin birleştirilmesinde görev ve sorumluluk öncü işçi konumundaki direnişçi işçilere olduğu kadar, bu bilince sahip sınıf devrimcilerine de düşmektedir.

Küçükçekmece BDSF

Direnişçi işçilerden Taksim'de eylem

Direnişteki HEY Tekstil, BEDAŞ, Roseteks işçileri ve Cansel Malatyalı Taksim'de ortak basın açıklaması gerçekleştirdi.

25 Ağustos akşamı Taksim Meydanı'nda başlayan eylemde en önde işçiler kendi pankartları ile yürüdüler. Direnişçi işçilerin ardından da eyleme destek veren ilerciler, devrimci güçler yürüdü.

Galatasaray Meydanı'na gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Direnişçi işçiler adına basın açıklamasını Zeki Güngör okudu. Açıklamada işten atılmaların son dönemde arttığına vurgu yapılırken bu saldırılara karşı pek çok yerde direnişlerin sürdüğü söylendi. Tüm baskılara rağmen haklarını alana kadar direnişlerin süreceği belirtildi. Açıklama “Her biri AKP iktidarının tehdidi altında bulunan kıdem tazminatı, iş güvencesi hakkımıza sahip çıkmak, patronların bizden gasp ettikleri haklarımızı almak için ülkenin her yanında direnen işçi kardeşlerimizi birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.” denilerek bitirildi. Açıklamanın ardından Cansel Malatyalı da bir konuşma gerçekleştirdi. Cansel Malatyalı kendi direniş sürecini aktardıktan sonra direnişleri birleştirmenin, ortak hareket etmenin önemine vurgu yaptı. Cansel Malatyalı'nın açıklamasının ardından bundan sonra her hafta cumartesi günü eylem yapılacağına duyurusu yapıldı.

Eylem Grup Yorum Korosu'nun söylediği türküler eşliğinde çekilen halaylar ve marşlarla sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçilerin Birliği Derneği kuruluyor

İstanbul'da **Topkapı** ve **Gaziosmanpaşa** bölgesinde devrimci sınıf faaliyetini omuzlayan öncü işçiler asalak patronların karşısında dernek çatısı altında birleşerek mücadeleyi yükseltmeye hazırlanıyorlar.

Gaziosmanpaşa'da Eylül ayının sonunda açılması planlanan **İşçilerin Birliği Derneği**'nin kuruluş amacını ve hedeflerini anlatan İşçilerin Birliği Derneği Girişimi Yürütme Kurulu, dernek çalışmalarına maddi-manevi katkı sunma çağrısı yaptı.

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için mücadeleyi büyütelim!

Sermaye sınıfının işçi ve emekçilere yönelik saldırıları her geçen gün artıyor. Bir yandan emperyalist savaş çığırtkanlığı yapılırken öte yandan işçilerin ve emekçilerin en temel hakları gasp ediliyor.

Her geçen gün demokrasi adı altında yüzlerce insan katlediliyor. Ezilen halkların en ufak hak talebi dahi baskı ve şiddetle bastırılmaya çalışılıyor. İşçi sınıfının insanca çalışma ve yaşam koşulları için verdiği mücadeleler işten atmalarla, tehditlerle, polis copuyla, biber gazıyla, boğulmaya çalışılıyor.

Sermaye sınıfı, kendi çıkarları için işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını ağırlaştıran uygulamaları hayata geçiriyor. Sermaye sınıfının hayata geçirdiği her uygulamada kölelik zincirlerimize yeni bir halka daha ekleniyor.

Düşük ücretler, uzun çalışma süreleri, sigortasız çalışma, güvencesizlik ve esnek çalışma dayatmalarının rutin hale geldiği bir dönemden geçiyoruz. Geçmişin dişe diş mücadeleleri ile kazandığımız haklarımız bir bir elimizden alınıyor. Şimdi ise kıdem tazminatımıza göz dikmiş durumdalar. Sermaye sınıfı ve onun hizmetindeki hükümet yarın başka haklarımızı da elimizden almak için hazırlıklarını sürdürüyor.

Sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda hayata geçirilen uygulamaları durduramamızın tek bir nedeni var! Bu da bizim sınıf olarak örgütsüz olmamızdır! En temel haklarımızı elimizden alan uygulamalar hayata geçiriliyor, sesimiz cılız kalıyor. Sermayenin karşısına gücünün farkında varmış örgütlü bir sınıf olarak çıkamıyoruz. Bugün halihazırda bulunan örgütlülüklerimiz ise çok zayıf. Sendikaların başına çöreklenmiş bürokratlar, sınıfın çıkarlarından ziyade kendi koltuklarını koruma derdindeler.

Taban örgütlülükleri oluşturmadığımız ve var olan taban örgütlülüklerimiz de zayıf olduğu için sendika bürokratlarının uzlaşmacı-işbirlikçi tutumlarının hesabını soramıyoruz. Sınıfın örgütlülüklerinin başına çöreklenmiş hainleri defedemiyoruz.

Bizlerin ihtiyacı olan sınıf davamızı güçlendirecek, örgütlülüklerdir. Sermayenin saldırılarına karşı dur diyebilmek için söz, yetki ve karar hakkının işçi ve emekçilerde olduğu taban örgütlülüklerine ihtiyacımız var. Ancak böyleli örgütlülüklerle bizlerin mücadele mevzisi olan sendikalarımızı ve diğer sınıf örgütlerimizi uzlaşmacı hain bürokrat takımından kurtarabiliriz.

Sermaye sınıfının her türlü kölelik uygulamalarına ve dayatmalarına karşı kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar kazanmak için taban örgütlülükleri oluşturmak en önemli silahımızdır.

Bizler, bu silahı en iyi biçimde kuşanmalıyız. Tek tek fabrikalarımızdan havzalara yayılan taban örgütleri oluşturmalıyız. Böylesi örgütlenmelerle en basitten en zora doğru sorunlarımızı çözebiliriz.

Bizler Topkapı ve GOP'ta çalışan öncü işçiler olarak bu gerçekliğin farkındayız. Bu bilinçle bölgemizdeki örgütsüz işçilerin işçi sınıfı bilinciyle mücadeleye katılmasını sağlamak, sendikal örgütlülüklerin olduğu yerlerde taban inisiyatifini açığa çıkarmak için mücadele veriyoruz. Bu mücadelemize yeni bir mevzi daha kazanarak yolumuza devam edeceğiz.

İşçi ve emekçilere dayatılan köleliğe, halkların birbirine düşmanlaştırılmasına, şovenizme karşı "İşçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini" sağlamayı temel ilke olarak benimsiyoruz. En geniş işçi ve emekçileri bu şiar altında birleştirmek ve mücadeleye çağırarak için **İşçilerin Birliği Derneği**'ni kuruyoruz.

İşçilerin Birliği Derneği bölgemizde faaliyet

yürüten ve önemli hak alma mücadelelerine imza atan **GOP İşçi Platformu** ve **Topkapı İşçi Derneği**'nin mücadele birikimi ve deneyimleri üzerinden yükseliyor.

İşçilerin Birliği Derneği bölgemizdeki işçilerin taban inisiyatifini açığa çıkarma hedefiyle; sınıfın sendikal, siyasal, kültürel örgütlenmeleri başta olmak üzere ilerici her türlü örgütlenmesinin önünü açma bilinciyle hareket eden bir mevzi olarak yükselecektir.

İşçi sınıfının haklı davasına gönül vermiş, tüm dostlarımızı işçi sınıfının davasına yeni bir mevzi kazanma çabamızda bizlerle birlikte olmaya çağırıyoruz. Eylül ayının sonuna kadar kurmayı düşündüğümüz İşçilerin Birliği Derneği çalışmasına maddi manevi katkı sunmaya davet ediyoruz.

İletişim: 0535 915 32 45 - 0531 98 61 591
gopisplatformu@gmail.com

İşçilerin Birliği Derneği Girişimi

İş cinayetine tanıklık...

Adana'nın Merkez Seyhan ilçesine bağlı Gürselpaşa Mahallesi'nde bir inşaatta çalışan Cemal Özbek (29), iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı inşaatın 8. katında çalıştığı sırada düşerek can verdi.

Adana'da İnşaat İşçileri Derneği Girişimi'nde örgütlenme faaliyetini yürüten işçilerden Cemal Özbek'in ölümüne, aynı inşaatta çalışan arkadaşı tanıklık etti.

Recai Gerçe, olayın ayrıntılarını ve inşaat işçilerinin bakışını anlatan bir metin kaleme aldı.

"Bugün 25 ağustos 2012 ben bugün bir cinayeti gordum ve tanıklık yapmak istiyorum. Cinayet mevki adana ilkkahramanlar insaat ltd.şti kurban yanı oldurulen kısı cemal Özbek ölüm saati 10:50-11:05 arası ölüm şekli hiçbir güvenlik onleminin alınmadığı insaat 10,kattan toprak zemine yuzukoyun duserek yasamını yitirdi. Belki güvenlik alınmış olsaydı mesela insaatın etrafında tel kafesler ve güvenlik halatı gibi onlemler alınmış olsaydı Cemal enfazla ya tel kafese dusecek yada güvenlik halatında askıda kalacaktı ama olmeyecekti." diyerek iş cinayetine tanıklığını anlatan Gerçe, şu çağrıda bulundu:

"Sizlerin canı ne kadar kıymetli ise bu ulkede ki butun emekçilerin yoksulların ıssızların dışlanmışların yanı herturden insanın canıda o kadar kıymetlidir bana gore. Bir avuç iş verenin çıkarlarını korumak adına bunca emekçinin hayatına malolan ısyasalarını neden isciler ve emekçiler lehine degilde isverenlerin istediği gibi çıkarıyorsunuz ?Eger icinizde birazcik insanlık adına kucuk bir vicdan parçası varsa bu cinayetlerin hesabının sorulmasının önünü açarsınız. Yoksa daha çok Cemal'ler kaybedecektir bu ulke. Bastan savma ısı güvenliği yasalarıyla bu ısı çöremezsiz ve unutmayınız ki bugün çıkarlarını emekçilerin ölümü pahasına savunduğunuz iş verenleriniz yarın sizden daha ıy bir savunucu bulduklarında sizide hic tereddud etmeden harcayacaklardır ve bu yananlar insanlık tarihinde sizin adınıza kara bir eke olarak yazılacaktır. Bunun boyle olmasını istemiyorsanız bu cinayetlerden davacı olun ve durdurun."

Billur Tuz direnişi sona erdi!

Sendikal örgütlülüklerine sahip çıktıkları için işten atılan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi Billur Tuz işçilerinin, 2012 yılının başından itibaren sürdürdüğü direniş sona erdi.

Tek Gıda-İş Sendikası, 20 yıldır örgütlülüğünün bulunduğu Billur Tuz fabrikasında TİS imzalıyorlardı. Son dönemlerde ise fabrikanın sendika karşıtı tutum alması, TİS yetkisini engellemeye çalışması ve sendika üyesi olan işçileri haksız ve gerekçesiz bir şekilde işten atması sonucu 5'i kadın toplam 47 işçi 2 Ocak 2012 günü direnişe başlamışlardı. 240 gündür direnişte olan işçiler ve Tek Gıda-İş Genel Yönetim Kurulu direnişe ara verildiğini duyurdu.

28 Ağustos günü Billur Tuz fabrikası önünde basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse gerçekleştirdi. Köse, hukuk mücadelesini sürdürürken 240 günden beri direnişçi Billur Tuz işçilerini maddi ve manevi olarak ayakta tuttuklarını söyledi. Sendikanın, işçilerin haksız yere işten çıkarılmaları nedeniyle açılan işe iade davalarının ve TİS yetki davasının takipçisi olmaya devam edeceğini ifade eden Köse işçi mücadelelerinin ve eylemlerinin meşruiyet çizgisi içinde kalarak yürütülmesine özen gösterdiklerini söyledi. Mücadelenin hukuk zaferiyle sonuçlandırılmasının önemli olduğunu ifade etti. Sendikalarının bugüne kadar aldığı kararlarda iki mücadele stratejisini birlikte kullandıklarını ve netice alıncaya kadar mücadelelerini sürdürdüklerini vurguladı. Açıklamada, Billur Tuz'da işveren mağduru olan işçiler adına sürdürülen hukuk mücadelesinin olağan ve makul süreçleri aşmış olduğu

belirtildi. Türkiye'de geciken ve ağır işleyen hukuk mekanizmasını eleştiren Köse, yasalara göre bu işe iade davalarının kısa sürede tamamlanması gerektiğini söyledi. Köse açıklamasının devamında süren davaların ne zaman biteceğinin bilinmemesi üzerine üyeleriyle birlikte sokakta ve çadırlarda verilen mücadeleyi daha fazla yıpratmamak için direnişe bir süre ara verilmesine karar verdiklerini söyledi. Köse açıklamayı şu sözlerle bitirdi: “Gelişmeler yakından izlenecek ve gerek görüldüğü takdirde yeniden eylemlilik sürecine geçilecektir. Örgütlenmenin gücünü öğrendik. Çadırlarımızı, pankartlarımızı topluyoruz ama bu mücadeleyi bıraktığımız anlamına gelmiyor. Zaman zaman bu fabrikanın kapısında işçilerle birlikte olacağız. Direnişin bittiği, yarıda kaldığı düşünülmesin. Billur Tuz direnişini büyük bir azimle ve kararlılıkla sürdürerek sendikamızın mücadelesini ayakta tutan Billur Tuz'lu üyelerimize sonsuz teşekkürlerimizi sunuyor ve onlarla gurur duyduğumuzu belirtiyoruz. Yine direniş süresince maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen emek örgütleri, sivil toplum kuruluşları ve yurttaşlarımıza gösterdikleri dayanışma için teşekkürlerimizi sunuyoruz.”

Eylemde “Yaşasın onurlu direnişimiz!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Biz haklıyız, biz kazanacağız!” sloganları atıldı.

Eyleme Hava-İş Sendikası İzmir Şubesi, Tek Gıda-İş, Senkromeç direnişçisi Muharrem Subaşı ve BDSP de katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Senkromeç direnişi devam ediyor

İzmir Senkromeç fabrikası önündeki direniş 3. haftasını da geride bıraktı. 3. hafta bayram tatilinin dönüşüne denk geldiği için Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde durgunluk hakimdi. Yine de direniş alanına çevre fabrikalardan işçilerin yanı sıra işten çıkarılan Senkromeç işçileri de gelmeye devam etti. İşten çıkartılan Senkromeç işçilerine fabrika yetkilileri direniş hakkında anti-propaganda yaparak direnişi karalamaya devam ediyor. Ancak buna rağmen, çıkartılan işçiler direnişi ziyaret etmekten geri durmuyor. Ziyaretler halen daha istenilen düzeyde olmasa da çıkartılan işçilerin birer saat direniş alanında durması patronlara tedirginlik yaratmaya yetiyor.

3 Eylül'e kadar üretimi duran fabrikada iş kazaları yaşanmaya devam ediyor. Yeni iş kazası 24 Ağustos günü gerçekleşti. İş kazası geçiren işçi fabrikaya gelen ambulansla hastaneye kaldırıldı. Üretimin durdurulduğu bu süreçte fabrikada sadece bakımcılar ve temizlikçiler bulunuyor. İş kazasını bakım yapan işçilerden birinin geçirdiği düşünülüyor. AOSB paydos saatlerinde servislerle geçen işçiler alkışlar ve zafer işaretleriyle direnişi selamlamaya devam ediyor.

Kızıl Bayrak / İzmir

THY'ye bir hack daha

İşten atılan Hava-İş üyesi THY işçilerine destek amacıyla bir hacker grubu daha eylem yaptı.

Anonymous Türkiye, grev yaptıkları gerekçesiyle işten atılan THY işçilerine destek olmak amacıyla Türk Hava Yolları'nın resmi internet sitesini hackledi. THY'nin internet sitesine saatlerce ulaşamadı. THY'nin zararının 400 bin lira olduğu ifade ediliyor.

“THY mağduru çalışanlar işe alınmadığı sürece THY'ye rahat nefes aldırarak istemiyoruz” mesajlarını sosyal paylaşım sitesinden duyuran grup siteyi hackledi. Grup duyurusunda daha sonra Atatürk Havalimanı sistemini hacklemek için çalıştıklarını da belirterek, “Turkishairlines.com tarafımızca kapatıldı. Buna ek olarak havaalanındaki tüm sistemlerini birazdan devre dışı bırakacağız.” denilmişti.

Havacılık iş koluna grev yasağı getiren kanun teklifinin TBMM'nin gündemine geldiği gün, Redhack www.thy.com ve www.turkishairlines.com sitelerine erişimi engellemiştir. Redhack greve destek amaçlı bu eylemi, “THY sitesinde ilaçlama” adı altında duyurmuştu.

Askeri işyerlerinde greve doğru

Adana'daki İncirlik Üssü ile Ankara ve İzmir'deki askeri tesislerde faaliyet gösteren ABD'ye bağlı 39'uncu Kanat Komutanlığı, WBR, AAFES ve TUSLOG adlı şirketlerde çalışan işçiler adına Türk Harb-İş Sendikası ile ABD'li şirket arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamadı.

Yaklaşık 1200 işçi adına 16 Nisan'da başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde, ABD'li şirketin enflasyon oranının da altında zam önermesiyle tikanan görüşmeler greve doğru ilerliyor. Harb-İş Genel Başkanı Bayram Bozal, Adana'daki şube binasında işçilerle biraraya geldi.

Bayram Bozal, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde zam ve mesai ücretleri dahil olmak üzere 14 maddede anlaşmazlık yaşandığını, atanan arabulucudan da sonuç çıkmadığını belirtti. Bozal, arabulucunun da yüzde 1.55 oranında zam ve mesai saatinde 32 kuruş artış önerdiğini ancak bunu da kabul edemeyeceklerini ifade etti.

Bozal, grev kararı aldıktan sonra 60 gün içinde greve çıkabileceklerini söyledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Haribo'da grev sürüyor!

Haribo Şekerleri'ni üreten Pamir Gıda'da örgütlü Tek Gıda-İş Sendikası, son anda işçilerin sendikadan istifa ettirilmesiyle 15 Ağustos'ta işçisiz bir grev başlattı.

Haribo önünde bekleyişlerini sürdüren işten atılan işçilerden Ersin Erdoğan ve Tek Gıda-İş Örgütlenme Uzmanı Remzi Kılıç ile süreç üzerine konuştuk.

- Haribo'dan ve işçilerin çalışma koşullarından kısaca bahsedebilir misiniz?

- Haribo 19 yy. sonlarında Almanya'da kurulan bir şirkettir. 1922 yılında asıl olarak Haribo ismini alıyor. Kısa zamanda ülkede ve uluslararası ölçekte ün kazanıyor. Dünyanın neredeyse her yerine ihracat yapıyor. Haribo'nun İstanbul Hadımköy'deki fabrikasında üretimde 160 işçi çalışıyor. Günlük ise 8 saatlik vardiya sistemi ile ortalama 75 ton civarında şekerleme üretimi yapıyoruz. Bunun %75-80'e yakını ABD'ye gidiyor. Hatta işyerinin her yerine şirketin 2011'de %42 büyüdüğünü anlatan yazı asılmıştı. Maaşlarımız 900 TL, mesailerimiz hafta içi %70 hafta sonu %100, bayramlarda %150, dini bayramlarda ise %200 üzerinden veriliyor. Üretim kapasitesinden ve sürekli yurtdışı olduğundan dolayı işyerinde bir an bile olsa makinanın başından ayrılamıyor, yaz-kış sırlıklam ter içinde kalıyoruz. İşin yoğunluğundan dolayı bel ağırları yaşıyoruz. Ustabaşları ve şeflerin bizlere karşı tutumları ise insani değil.

- 15 Ağustos'ta TİS sürecindeki anlaşmazlıktan doğan grev hakkını kullanmadan kısa bir süre önce işçiler baskıyla sendikadan istifa ettirildi. TİS süreci ile birlikte grev süreci nasıl gelişti?

- TİS süreci başladığında bakanlıktan yetki istedik. Yetki, bir türlü gelmedi. Araştırdık, bakanlıktan bizim çoğunluk olmadığımıza dair bir durum çıktı. İşyeri yeni işçiler almış işe. Bu süreçte şube başkanı tarafından burasıyla hiç ilgilenilmediğini öğrenmiş olduk. İşe alınan ya da çıkarılan işçiler var, şube başkanının haberi yok. İçeride yeniden üyelikler yaptık ve TİS için yetkiyi aldık. TİS süreci iyi ilerliyordu. Sonra Şube Başkanı Muzaffer Dilek'in disiplin kuruluna sevk edilmesi gündeme geldi. Şube başkanının işverenle genel merkezin bigisinin dışında

görüşmeleri ortaya çıktı. Sözleşmeyi sabote etmeye çalıştığını yeni anlıyoruz. TİS görüşmeleri bu süreçte arabulucuya gitti ve burada da anlaşma sağlanamadı. Tam da bu aşamada disiplin kurulu şube başkanını ihraç etti. Şube başkanı da mahkemeye başvurarak tedbir koydurdu ve aynı konumuna devam etti. Hemen ardından olağanüstü genel kurul toplandı. Olağanüstü genel kurulda Muzaffer Dilek tek aday olarak girdiği seçimlerde tekrar seçildi. Nisan'ın 15'inde genel kuruldan çıkar çıkmaz ilk iş Pamir Gıda Sanayi A.Ş.'de (Haribo) çalışan ve mevcut şubeye muhalif olan, sağlıklı TİS yapılmasını isteyen, sendikal örgütlenmeye bağlı olan 4 arkadaşımız; Ersin Erdoğan, Güvener Kaçan, Hüseyin Gülbüz ve Onur Koç, Şube başkanı Muzaffer Dilek ve şube sekreteri ve işyeri temsilcisi Cemil Demir imzasıyla 25 Ağustos günü işyerine gönderilen yazıyla aynı gün işten çıkartıldı. 1 Haziran 2012'de işyerinin toplantı salonunda işveren vekilinin gözü önünde işyerine dışarıdan noter getirmek suretiyle toplantı salonunda işçiler sendikamızdan istifa ettirilerek Öz Gıda-İş Sendikası'na üye yapıldı. Bu esnada toplantı salonunda şube başkanı Muzaffer Dilek ve şube sekreteri ve işyeri temsilcisi Cemil Demir de bulunuyordu. İşçilere istifa etmeleri yönünde işverenle birlik olup telkinlerde bulunuyorlardı. Bu arada işçiler istifa ettirilmiş oldu, TİS'te prosedür gereği bir uzlaşma çıkmayınca grev kararı aldık. 15 Haziran günü uygulamaya koyduk.

- İşçiler sendikan istifa edince üretimden gelen bir gücü olmayan, işçisiz bir grev çıkıyor ortaya. Bu durum ve sonrası için ne diyorsunuz?

- İçeride, işçilerin bizimle görüşmemesi için baskı yapıyor. Bu süreçte yapılan saldırıları püskürtmeye çalışacağız. Biz buradayken grev kararı asılıyken diğer sendika yetki alamaz. Protokol yapabilir ama yetki alamaz. Hiçbir hukuki dayanağı yoktur. Sonrası için eylemsel bir süreci ise gidişata göre belirleyeceğiz.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Türkiye işçi sınıfını selamlıyoruz, inancımızı yitirmiyoruz.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Haribo'da sendikal ihanetin belgesi

İstanbul Hadımköy'de kurulu bulunan ve dünyaca ünlü Haribo Şekerleri'nin üretildiği Pamir Gıda fabrikasında 15 Ağustos'ta başlayan işçisiz grev devam ediyor.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın, TİS sürecinde anlaşma sağlanamadığı için başlattığı grev, sendikal ihanetin de yeni bir örneğini ortaya çıkardı.

TİS sürecinde, Tek Gıda-İş Avrupa Yakası Şube Başkanı Muzaffer Dilek ve Şube Sekreteri Cemil Demir'in talebiyle öncü işçilerin işten atıldığı 25.05.12 tarihli resmi bir belgeyle ortaya kondu.

Söz konusu belgede, şube yönetimine muhalif olan işçilerin, Pamir Gıda patronu tarafından işten atılmasının istendiği görülüyor. Dilekçede, Pamir Gıda'nın "işyerinde oluşan bazı rahatsızlıklar olduğu yönündeki tespitleri üzerine yapılan incelemede işçiler üzerinde bahsedildiği şekilde rahatsızlık ve huzursuzluk kaynaklandığının görüldüğü" ifade edilerek patronun ayak oyunlarına tam destek veriliyor. Şube başkanı ve sekreterinin imzasının bulunduğu belgede, işçiler suçlanarak bu işçilerin işlediği suçun; "işyeri ve yöneticileri hakkında asılsız şiaya çıkarmak, işçiler arasında huzursuzluğu teşvik etmek" olduğu söylenerek "gereğinin yapılması" isteniyor.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Bilgi Üniversitesi'nde işçi düşmanlığı

Bilgi Üniversitesi'nde temizlik, güvenlik ve teknik destek hizmetlerinde çalışan DİSK/Sosyal-İş Sendikası üyesi 16 işçinin "kapanan bina nedeniyle küçülme" gerekçesiyle işten çıkarılması üzerine üniversitenin Dolapdere Kampüsü önünde basın açıklaması yapıldı.

İşten çıkarma kararı sonrası 3 işçi işten çıkarılmayı kabul ederken sendika üyesi 13 işçi ise direnişe geçiyor. 28 Ağustos günü yapılan basın açıklamasıyla işten çıkarma gerekçesinin asılsız olduğu ifade edilerek mücadelenin sürdürüleceği ifade edildi. Çalışan işçilerin eyleme katılmasını engellemek için işçilerin öğle paydosu hakları gasp edildi.

Basın açıklamasını Sosyal-İş İstanbul Şube Sekreteri Mahsun Turan okudu. Turan açıklamada çıkarma gerekçesiyle ilgili şunları ifade etti:

"Dolapdere kampüsündeki bir binanın kapatılacak olması doğru olmakla birlikte, personel tensikati için ileri sürülen gerekçe insani sağduyudan yoksun bir gözboyamadan ibarettir. Öncelikle, hizmet verilecek toplam metrekarede bir azalma olduğu iddiası izaha muhtaçtır. Kuştepe'deki tüm idari birimler, Santral Kampüsünde yeni hizmete alınan Çağdaş Sanat Müzesi'ne taşınmış ve orada hizmet vermeye devam edecektir. ÇSM'nin galeri kısımları da derslik haline getirilerek aslında Santral Kampüsü'ne iki binalık alan eklenmiştir.

Kaldı ki destek personeli olarak çalışan mesai arkadaşlarımız, binalara değil, o binalarda çalışan, ders veren ve öğrenim gören insanlara "destek" vermekte, onların temizlik, ses ve görüntü hizmetleri ve güvenlik gibi ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Destek personelin iş yükünü tanımlayan şey, içinde hizmet sundukları alanın genişliği değil, kendilerine destek oldukları insanların sayısıdır."

Açıklama şu taleplerle bitirildi: "kar amaçlı üniversiteciliğin olumsuz sonuçlarına örnek teşkil eden bu haksız uygulamayı, her türlü meşru zeminde, ulusal ve uluslararası kamuoyu nezdinde ifşa edeceğimizi ve kınayacağımızı, ve mücadelemizi işten çıkartılan arkadaşlarımız işe iade edilene kadar sürdürmeye kararlı olduğumuzu kamuoyuna saygıyla duyururuz."

Kiğılı'da direniş devam edecek!

Kiğılı direnişçisi Didem Sorhun 27 Ağustos günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile direnişin bundan sonraki süreci ile ilgili bilgi verdi. Kapı önü bekleyişinin sona erdiğini belirten Sorhun, kazanana kadar mücadelesini sürdüreceğini ifade etti.

Fabrika öğle tatilinde olduğu sırada başlayan basın açıklamasında sadece kendisi için değil tüm işçi kardeşleri için de direndiğini belirten Sorhun direnişi karşısında Kiğılı patronunun direnişi karalayarak işçilerin direnişe destek vermesini engellemeye çalıştığını söyledi. Bu saldırılar karşısında yılmadan direnişini sürdürdüğünü, eylemlerini Kiğılı mağazalarına taşıdığını belirtti.

Direnişin bundan sonraki sürecinde fabrikanın önünde beklemeye sıkışmak yerine eylemlerime ve Kiğılı'yı boykot kampanyasına devam edeceğini belirten Sorhun diğer direnişlere de ortak mücadele çağrısı yaptı. Ayrıca "36 günlük direniş sürecim boyunca Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) hep yanımda oldu, Mücadele Birliği Platformu eylemlerime destek verdi; burjuva basının sansürlerine rağmen ilerici, devrimci basın direnişimin sesini kamuoyuna duyurmama yardımcı

oldu. Ayrıca hukuksal açıdan da hakkımı aramam için avukatım ÇHD üyesi Av. Gülvin Aydın desteklerini benden esirgemedi. Onlara da sergiledikleri sınıf dayanışmasından ötürü teşekkür ediyorum." diyerek kendisine destek olan ilerici, devrimci güçlere teşekkür etti. Sorhun açıklamasını "Kiğılı'da baskı, tehdit, sömürü, keyfi işten atmalar son bulana, işime geri dönene kadar Kiğılı patronunun korkusunu büyütmeye devam edeceğim. Direne direne kazanacağım." diyerek bitirdi.

Kiğılı direnişçisinin ardından HEY Tekstil direnişçisi Zeki Güngör söz aldı. Güngör kendi süreçlerinden bahsettikten sonra dün direnişçi Roseteks işçilerine yapılan polis saldırısına da değindi. Güngör de konuşmasını ortak mücadele çağrısı ile sonlandırdı.

Açıklamaya BDSP ve DİH destek verdi. Açıklamanın ardından direniş alanında bekleyişe devam edildi. Paydos saatinde de işçilere yönelik bildiri dağıtımı ile direnişin bundan sonraki süreci aktarıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Kipa'da kıyım başladı

İngiliz sermayeli Tesco Kipa'da 2003 yılından bu yana sürdürdüğü sendikal örgütlenme mücadelesinde toplu sözleşme aşamasına gelen Tez-Koop-İş Sendikası, işçi kıyımıyla karşılaştı.

Sendikalı işçi kıyımı İzmir Torbalı'dan başlarken Torbalı Kipa deposunda yaklaşık 30 işçi işten atıldı. "Dağıtım işlerinin Gebze'de açılan depo üzerinden yürütüldüğü" bahanesiyle sendikalı işçi kıyımına girişen Kipa, işçi alımı için gazetelere ilan vererek ikiyüzlü tutumunu gösterdi.

28 Ağustos günü yaşanan işten atma saldırısının ardından Torbalı Kipa deposu önünde toplanan Tez-Koop-İş üyesi işçiler, işten atılan tüm işçilerin sendikaya üye olmasının sendikal örgütlenmenin tasfiye edilmek istenmesinin göstergesi olduğunu belirttiler.

HEY Tekstil işçilerinden eylem

Direnişçi HEY Tekstil işçileri 25 Ağustos günü Bakırköy Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında, HEY Tekstil patronunun fabrikasını hukuksuzca kapattığı, bunun karşısında ünlü markalara merdiven altı atölyelerde üretimin devam ettiği belirtildi. "Bizler köle değil, işçiyiz!" denilerek haklarını alana kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirten işçilerin açıklaması "Unutmasınlar ki bizlerin zincirlerimizden başka kaybedeceğimiz bir şey yoktur." ifadeleriyle son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Enerji işçileri iş bıraktı!

İstanbul'da Boğaziçi Elektrik Dağıtım AŞ (BEDAŞ) bünyesindeki taşeron şirketlerde çalışırken işten atılan işçilerin BEDAŞ Genel Müdürlüğü önündeki direnişi sürerken, maaşları ödenmeyen enerji işçileri 28 Ağustos günü iş bıraktı.

BEDAŞ bünyesindeki Beypınarlar isimli taşeron şirkette açma-kapama bölümünde çalışan 300 işçi, maaşları ödenmediği için Enerji Sen'in çağrısına uyarak iş bıraktı.

En geç 25 Ağustos'ta maaşları ödenmesi gereken işçiler, taşeron firma yöneticilerinin, "maaşlarınızı 6 Eylül'e kadar ödeyemeyiz" açıklamalarının ardından durumu değerlendirerek iş bırakma kararı aldı.

Enerji işçilerinin eylemi, Tes-İş yöneticileri tarafından baltalanmak istenirken çeşitli ilçelerde Tes-İş üyesi kadrolu ve taşeron işçiler de enerji işçilerine destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Texim işçilerine saldırı

İstanbul Merter'de kurulu Texim Giyim fabrikasında işten atılmalarının ardından 20 günü aşkın süredir fabrika önünde direnişlerini sürdüren TEKSİF Sendikası üyesi işçilere patron ve adamları saldırı.

Texim Giyim ile aynı bölgede kurulu Cebeci Triko fabrikasında, TEKSİF'te örgütlendikleri için işten atılan sınıf kardeşlerine sahip çıkan işçiler, Cebeci Triko'nun önüne giderek, işten atmalara sloganlarla tepki gösterdi.

Eylem üzerine işçilerin yanına gelen fabrika patronu, kardeşleri ve idari personel işçilere hakaret etti. 'Münafıksınız, kafirsiniz, ahlaksızsınız' şeklinde işçilere hakaret eden fabrika patronu ve yanındakiler, işçilerin sloganlarla tepki göstermesi üzerine, işçilerin üzerine yürüdü.

Gerginlik bir süre devam ederken işçiler yaptıkları açıklamanın ardından fabrika önünden ayrıldı.

Texim'de direniş kararlılığı sürerken bir işçi daha işten çıkarıldı. Patronun keyfi baskıyla kendi işi dışında çalıştırılmak için zorlanan Ahmet Tuncel işten çıkarıldı.

TEKSİF sendikasının örgütlenmesi sonrasında başlayan işten atmaları sürerken işçilerde direniş kararlılığını koruyor.

Fontana'da kararlı direniş!

Tuzla Kimyacılar Sanayi Sitesi'nde kurulu Fontana Pietro Kalıp San. ve Tic. A.Ş.fabrikasında çalışırken DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçilerin direnişi sürüyor.

*Direnişçi Fontana işçilerinden **Murat Atlı** ile sendikalaşma ve direniş süreci üzerine konuştu...*

- Fontana'daki çalışma koşullarınız nasıldı?

Murat Atlı: Firma otomotiv sektörüne sac kalıbı işliyor. Dökümden buraya geliyor. Burada CNC tezgahlarında işleniyor. Montaj hattında toplanıyor. Preste alıştırması yapılıyor. Ondan sonra hangi firmanın malıysa yollanıyor. Fontana'nın çalıştığı firmalar arasında Ferrari, Mercedes, Volkswagen, BMW, Audi ve Porche var. Yani yurtdışına, kaliteli firmalara iş yapıyor. Maaşları yeni giren adamlara asgari ücretin üzerinde (800-900 TL) veriyor. Çalışma saatlerinde, vardiya sistemi var. Daha önce iki vardiyaydı, Cumartesi-Pazar tatildi. Haftaiçi 9 saat çalışıyorduk. Onu değiştirdiler. Yemek saatlerinden yarım saat kıstılar. Çalışma süresini 8 saat yaptılar. Cumartesi normal çalışma yaptılar. Daha önceden mesela, biz Cumartesi çalıştığımızda mesaili çalışıyorduk. Şimdi bu şekilde mesaiyi kaldırdılar. Şimdi 6 gün çalışıyorsun, günde 8 saat. Tezgahçılar – CNC grubu- şu an 3 vardiya çalışıyor. Montaj hattında adam eksik olduğu için 2 vardiya çalışılıyor. İlerde sayıları yükselirse belki onlar da 3 vardiyaya geçer.

İş güvenliğinin üzerinde durmuyorlar. Mesela ben Bursa Tofaş'ta çalıştım. Orasıyla kıyaslıyorum, arada dağlar kadar fark var. Burası hiç o konuyla ilgili değil. Hiç uyarıyorlar. Tofaş'ta gözlemci var, adam devamlı geliyor uyarıyor. Seni gözlüksüz, baretsiz yakalarsa uyarı yazıyor. Cezası bile var. Burada öyle birşey yok. Günde 10 tane adamın gözüne çapak kaçıyor. En sık yaşanan iş kazası bu. Yine ufak tefek iş kazaları çok oluyor.

- Daha önce sendikal çalışma oldu mu hiç?

M.A.: Tabi oldu. İki dönem Çelik-İş'te örgütlüydük. İşverenle anlaştığımızı hissettiğimiz için geri gönderdik. Tutunamadı o sendika burada. O sendika burdan çıktı. O sendikayla aldığımız haklar vardı burada. 1,5 maaş ikramiye, gece farkı vardı 20 lira, ondan sonra mesailer %50 idi. O sendikayla %100'e çıkarttık. Onlar duruyordu. Havlu sabun verilmiyordu, onları almıştık. Yakacak yardımı falan yoktu. Bunları aldık. Ufak tefek haklar almıştık. Bu haklar hala aynı duruyor. Bunların üzerine birşey konulmadı. 4 sene önce biz bu hakları aldık, üzerine hiçbir hak konulmadan bu zamana kadar gelindi. En son örgütlenmemizin ana sebeplerinden bir tanesi işçilere yapılan haksız muamele. İnsan yerine konulmuyor işçiler. Kimse ciddiye almıyor işçiyi, söz hakkı yok. Aşağılanıyor, tehditvari konuşmalar yapılıyor. Yeni işe alınan işçilere özellikle işten çıkarma tehditleri, mesai yazmamalar falan...

Üç amir var içeride, bunlar eline almışlar sazi çalışıyorlar. Kimsenin “dur” dediği yok bunlara. Adam seni sevmezse angarya işlere verir. Öyle arkadaşlarımız var içeride şu anda. Hala o muameleyi görüyorlar. Mesela adam çıkıyor en ağır işleri, pis işleri, pah kırmaya, flexte çalışmaya veriyor. Devamlı bu işleri verip işçileri yıpratmaya çalışıyor ki, işçi ne

yapsın, kendi çıksın da tazminatını falan bıraksın. Biz bir yandan buna karşı durduk, bir yandan da ücretlerdeki adaletsizliğe tepki gösterdik.

- Direnişe çıkma kararınızda ne etkili oldu?

M.A.: Ben 7 senedir burada çalışıyorum. İşten çıkartılmamızın nedeni de sendikal faaliyetlerimiz. Biz 5-6 ay öncesinden örgütlenmeye başladık. İşte tam imzalar atıldı, işveren duydu. Gözdağı vermek için 4 arkadaşımızı işten çıkardı. Ee tabi biz yılmadık, bırakmadık, kapıda direniyoruz.

5 ay önce örgütlenmeye başladık. Yavaş yavaş örgütlendik. Biz zaten sendikada komitedeydik. Ben mesela örgütleyen arkadaşların içindeydim. Kadir Çeçen arkadaşımızı 25. maddeden tazminatsız işten attılar. Biz üçümüz normal tazminatlarımızı aldık. Bu arkadaşımızı içerde amiriyle tartıştı diye işten attılar. Arkadaşımızın amiriyle münakaşa etmesini gerekçe gösterdiler. Normalde bu tüzüğü tam bilmiyorum ama o amirin de işten atılması gerekir. Tartıştığı amir yönetimde zaten ona hiçbir yaptırım uygulanmadı. Bu adamın 8 yıllık emeği var mesela adamı kapıya koydular. Bu yüzden de biz direnişe devam ediyoruz. Hem içerdeki arkadaşlarımız için hem bize yapılan haksızlık için burada mücadeleye devam ediyoruz. İsteklerimiz yerine getirilene kadar yılmayacağız, davamıza devam edeceğiz.

- Direnişinizin talepleri neler?

M.A.: İşe geri dönmek istiyoruz. Çünkü haksızlığa uğradık. İyi niyetimizle çalışmaya devam etmek istiyoruz. İşimizi sahipleniyoruz. İçerdeki şartların düzeltilmesini istiyoruz sendika girdikten sonra. İşçinin söz hakkı olsun istiyoruz. İşçiye değer verilsin, adam yerine konulsun istiyoruz. Başka pek problem yok. Maaşlarımızda öyle büyük bir sıkıntı yok. Zaten şikayetçi de değiliz. Daha önce şöyle şikayet ediyorduk mesela. Zam aylarında amir kendi tuttuğu adama 200 TL zam yapıyordu, diğer adama hiç zam vermiyordu. Aynı işi yapıyor bu adamlar. Aynı performansı gösteriyorlar ama dediğim gibi zam amirin iki dudağı arasına bakıyor. “Bu adama verin” dediklerinde veriyorlar. İtalyanların pek de bir bilgisi yok zaten. İçerdeki amirler döndürüyor çarkı. İşte bunun son bulması için direniyoruz. Sendika oldu mu bu ortam ortadan kalkacak. En azından herkes eşit şekilde alacak hakkını. Adam kayırma falan olmayacak. Niyetimiz bu. İmzalar da gitti Ankara'ya. Yetki gelmesini bekliyoruz. Yetki geldikten sonra da

düzelecek diye umuyorum.

- Kamuoyundan destek var mı direnişinize?

M.A.: Dışardan desteğe geliyorlar, sağolsunlar. Orda toplanıyoruz burada toplu halde protesto ediyoruz, sloganlar atıyoruz. Bunlar oluyor ama şimdilik böyleyiz, yalnızız. Bu şekilde mücadele ediyoruz. İlerde durumlar farklı olabilir tabi. O işverenin durumuna bağlı. İşveren yumuşarsa, yani bir görüşme talebimiz var. Kabul ederlerse bu süreç daha farklı gelişir. Onlar işi yokuşa sürerse biz de içerde ve dışarda her türlü eylem ve etkinliği yapacağız. Yine çevredeki fabrikalardan, örgütlü fabrikalardan gelip bize destek oldular. Her zaman yanımızda olduklarını söylediler. En büyük destek de içerdeki arkadaşlarımız. İçerdeki arkadaşlarımız attıkları imzaların arkasındalar. İstifa eden olmadı. Zaten işverenin amacı onu, örgütlülüğü kırmaktı. Bizi de işten çıkartarak bunu düşünmüşlerdi ama işverenin bu hesapları tutmadı. Arkadaşlarda tek yürek, tek bilek devam ediyorlar. İnşallah yılmazlar onlarda, bırakmazlar bu işin peşini. En azından dışarıda da bizi görüyorlar. Mesela kapıya sabahın altısında geliyoruz buraya, akşama kadar 35-40 derece sıcakta buradayız. Bunlar da zaten görünüyor. Onlara da cesaret oluyor. Bu şekilde motive oluyorlar. Böyle giderse inşallah istediğimizi alacağız.

- Devam eden bir dizi direniş var. İstanbul'da, İzmir'de, Ankara'da... Bu direnişlere ve kamuoyuna bir çağrınız var mı?

M.A.: Evet gazetelerde okuduk. Okumaya da devam ediyoruz. Yılmasınlar, devam etsinler. Biliyorsun tek kişiyle bir insanla olacak bir şey değil bunlar örgütlülükle olacak işler. Artık insanlar cehaletten kurtulsunlar. Kenetlensinler birlik olsunlar. Başka hiçbir şekilde hakkımızı savunamayız.

Diğer sendikalara gelince, tanıyoruz biz o sendikaları. Çelik-İş'le bir tecrübemiz oldu. DİSK dışındaki sendikaların pasif olduğuna inanıyoruz. Özellikle Türk Metal'in, patron yanlısı bir sendika olduğuna inanıyoruz. Zaten tercihimiz de DİSK oldu. Bu örgütlenmede de Birleşik-Metal'i seçtik o yüzden. Biz bu direnişe destek olan sendikaların her zaman yanındayız. Gideriz destek oluruz, onlar bize gelir destek olur. Maddi-manevi gücümüz yettiğince desteğimizi sunarız. Aynı şekilde onların da yapması gerekir. Örgütlülük budur zaten.

Bosch işçisi Mustafa Şen ile 2012-2014 MESS Grup TİS süreci üzerine konuştu**“MESS karşısında tek yaptırım**

Bosch’da aylara yayılan örgütlenme sürecinin en başından beri yer alan Mustafa Şen ile 2012-2014 Metal TİS’leri süreci üzerine konuştuk. Şen, Bosch işçilerinin örgütlenmesinde temel rol oynayan öncü işçilerden biri. Mart ayında yaşanan toplu sendika değiştirme sürecinin hemen öncesinde işten atılan Şen, hala örgütlenme çalışmasında yer almaya devam ediyor.

- MESS 2012-2014 toplu iş sözleşmesi süreci hazırlıkları sürüyor. Bosch işçisinin bu toplu sözleşme sürecinde talepleri nedir?

- Birleşik Metal-İş Sendikası’nın diğer örgütlü ve yetkili işyerlerinde toplu iş sözleşmesi nasılsa Bosch işçisi için de bu süreç öyle geliyor. Diğer işyerlerinde yürütülen toplu iş sözleşmesi tamamıyla işçinin tabandan aldığı kararlar ile şekilleniyor. Tabii kararların öncesinde talepler var. Talepler tüm işyerlerinde toplu iş sözleşmesi komitelerinde değerlendirmeye alınan talepler. Oradaki talepler geniş bir katılımı kabul ediliyorsa toplu iş sözleşmesinde yer alıyor. En son halkada ise işyerlerindeki toplu iş sözleşmesi komiteleri bir araya geliyor. 2 Eylül’de yapacağımız genel bir toplantımız var. Komiteler bir araya gelecek. İşyerlerinden gelen, tabandaki talepler dikkate alınarak toplu iş sözleşmesi taslağı son şeklini alacak.

“Tek silahımız taban gücümüz!”

MESS’in önüne gidecek olan taslakta işçilerin temel talepleri, gerek ücret artışları gerekse de yeni hak kazanımları ile ilgili maddeler yer alacak. Tabii ki burada ne isterseniz isteyin, örgütlü gücünüz önemlidir. MESS’in karşısındaki tek yaptırım gücünüz örgütlülüğünüzdür. Yasalar maalesef uluslararası normlar dikkate alındığında yeterli değil. Grev yasası bile işçinin lehine tam layıkıyla bir güç olarak kullanılamıyor. İşçinin grev hakkının bile Bakanlar Kurulu’nun iki dudağı arasındaki bir hak olduğunu unutmamak lazım. Grev kararınızı 6 gün içinde işverene bildirmeniz gerekiyor. “Greve çıkacağım” diye açıklama yapmanız gerekiyor. Bu işçinin elini zaten zayıflatan bir yasal halka. İşveren buna bir hazırlık yapabiliyor. Bir de 60 günlük yasal süreç var biliyorsunuz. O 60 günlük süreçte işveren her türlü hazırlığı yapabilir. Tahmini bir süreç belirlir.

Buraya bir parantez açayım. Hele hele toplu iş sözleşmesi sürecinde Ulusal İstihdam Stratejisi paketindeki yeni koşullar önümüze gelirse özel istihdam büroları (kiralık işçi büroları), esnek çalışma gibi; paketle birlikte grev süreci daha da zorlaşacak.

Bizim tek bir silahımız var. Eğer bizim taban gücümüz toplu iş sözleşmesi sürecine iyi bir hazırlıkla giriyorsa elimiz güçlenir. “Ben bu toplu sözleşme taslağının arkasındayım. Çünkü artık metal işçisi olmak ya da olmamak günlerini yaşıyor. Gün bugündür, ya bu talepleri yeni hak kazanımlarıyla birlikte vereceksiniz, ücret artışlarımızı da ülkemizin

sosyo-ekonomik koşulları içerisinde bizim taleplerimiz doğrultusunda kabul edeceksiniz, ya da biz burada her türlü eylemi göze alıyoruz, genel merkezimizle birlikte hareket ediyoruz” mesajını MESS’e verdiğimiz anda işçi toplu iş sözleşmesi sürecine çok büyük bir güçle girmiş olur. Orada yasalar ne kadar zayıf olursa olsun, işçinin gücüyle, eylem gücüyle, kararlılığıyla, kolektif çalışmalarının sonrasında ortak hareket tarzıyla oldukça güçlü bir sözleşme süreci geçirilebilir.

Şuna dikkat etmek lazım, metal işçisi sarı sendikal anlayıştan ve ülkedeki yasal normların çok düşük olmasından dolayı sıkıntılar yaşıyor. Sözde uluslararası haklar veriliyor. Anayasanın 90. maddesi “ulusal yasaların çelişmesi durumunda uluslararası yasalar devreye girer ve o tanınır” diyor. Ben 25 yıllık işçiyim, böyle bir uluslararası şartın devreye girdiğini görmedim. Mesela evrensel insan haklarından birisi sendikal örgütlenme hakkıdır. İradeni kullanarak sendikayı belirleme ve toplu sözleşme temel bir hak. Bunu şu an kullanamıyoruz. Bununla birlikte “Kanun önünde herkes eşittir” diyor Anayasa’nın 12. maddesi. 51. madde “Her Türkiye vatandaşı sendikada kalmaya ya da sendikadan ayrılmaya zorlanamaz” diyor. “Herkes kendi hür iradesiyle bu hakkı kullanır” diyor. Bugün aldığımız bir haberi size söyleyeyim; işçiler haciz yüzünden işten atılıyor. Maaşına haciz gelmiş. Günümüzde borçsuz yaşayan bir insan yok ki!

“Güçlü bir mücadele anlayışı gerekiyor!”

Bu tabloda işçilerin toplu iş sözleşmesi taslağı hazırlık sürecinde cesurca taleplerini isteyebiliyor olması lazım. Fakat bunu isterken de kadrocu bir anlayışla değil, “ben bunu isteyim, geri çekileyim, grubumla beraber olayım, sonra da fırsat bulduğumda sendikayı eleştireyim. A kişi göreve gelmedi. B kişi göreve gelmedi” bu değil. Talepler ülkenin sosyal gerçekleri, çalışanların koşullarına göre samimi bir

yaklaşımla önerilmeli ve karara bağlanmalıdır. Taslak MESS’in önüne geldiğinde komitelerin hepsinin grev sürecinde gönüllü olarak geriye çekilmeden grev komitelerine dönüşmesi lazım ve bu durum Birleşik Metal-İş Sendikası’nda uygulanmaktadır. Yasaların da üstünde bir mücadele anlayışı içerisinde bizim sözleşmeyi en iyi koşullarda imzalayabilecek durumda ve güçte olmamız gerekiyor.

Bosch işçileri Türk Metal Sendikası’nda iken taban hiçbir şekilde görüşünü belirtmezdi. Bosch işçileri bugüne kadar hiç görmediği bir toplu sözleşme dönemine giriyor. Şaşkınlık şu anda. Fabrikada şu anda işveren zorlamalarıyla bizim gücümüzde eksilmeler yaşandı. İstifalar oldu. 14 Mart’taki gücümüzde değiliz. Yüzde 80 oranlarda değiliz. Bunun getirdiği bir zorluk var tabii ki. Şu anda o gücümüzü koruyor olabilirsek fabrikada iki ses çıkmazdı. Tek ses değiliz, iki ses çıkıyor ama ikinci ses, işçinin sesi değil sarı sendikanın genel merkezinin sesi.

Türk Metal Sendikası’nın fabrikadaki TİS hazırlıklarında şöyle geliyor olay: “Arkadaşlar ne kadar zam istiyorsunuz?” Böyle sorarsan işçi orada gayri ciddiyetle bir cevap verir. Birisi ben yüzde 20 istiyorum diyor, kimisi yüzde 50, orada sarı sendikanın atamayla gelmiş temsilcisi not alıyor. Sadece ne kadar istediklerini soruyorlar. Yani sarı sendikanın anlayışında bu işi ücret sendikacılığı olarak görüyorlar. Oysa biliyorsunuz ki orada işçiyle birlikte bir güç olamazsanız, alacağınız en iyi ücret artışı bile olsa devamı olmaz, işveren sizin örgütsüzlüğünüzden istifade eder ve kapının önüne koyar ve sadece bu acı durumu seyredersiniz. Dolayısıyla alacağınız en iyi ücret dahi olsa bir işe yaramaz. Yani kayayı eriten suyun akış gücü müdür yoksa devamlılığı mıdır? Burada suyun devamlılığı önemli.

Biz şöyle söylüyoruz: “Sadece ücret sendikacılığı yapmıyoruz arkadaşlar sendikacılık ücret sendikacılığı değildir.” Aynı zamanda çalışma koşullarımızı

gücümüz örgütlülüğümüzdür!”

iyileştirebileceğimiz temel haklarımızı, kazanımlarımızı koruyarak onun üstüne ekler yapabileceğimiz bir sözleşmeye ihtiyacımız var. Mesele ne ekleyebiliriz? Şu anda bir örnek vereyim kadın çalışanlardan gelen bir öneri var, bu da kreş hakkı. Kadın çalışanlar çocuklarını bırakacak yer bulamıyorlar. Maaş düzeyleri buna uygun değil, bir bakıcı bulsa 600-700 lira, bir kuruma gitse daha da yüksek. Dolayısıyla burada kreşin çok önemli olduğunu düşünüyorlar. O talebin arkasında durmaya çalışacaklar.

“Toplu iş sözleşmesi komitemiz her nitelikte işçiyi kapsıyor”

Toplu iş sözleşmesi komitemizde bizim 5 ayrı kriterimiz var. 2000’den önce işe giren işçi kriteri, kadın işçi kriteri, engelli işçi kriteri, 2002-2010 yılları arası işe giren işçi kriteri bir de sözleşmeli işçi kriteri var. Her türlü koşulda öncelikle saat ücretlerinde iyileştirme zammı sonra da toplu sözleşme ücret artışlarını hedefliyoruz.

Şu anda fabrikanın taban saat ücreti 4.90, fabrikanın ortalama saat ücreti anda 5.70 olduğunu duyuyorum. TÜİK’in açıkladığı rakamlar ortada. Açlık ve yoksulluk sınırı... DİSK-AR’ın açıkladığı rakamlar da ortada. 100-200 liralık bir fark var ve birbirine yakın değerler. Yoksulluk sınırı 2 bin 200 lira. Bizler elbette buna karşı mücadelemizi yürüteceğiz. Ancak sarı sendikanın yarattığı 33 yıllık bir sorunu bir sözleşmede kapatamazsınız. Bir de fabrikalarda makas olayı var biliyorsunuz. O makasın çok açılmaması için bir denge oluşturmanız lazım. Fabrikada ağırlıklı olarak 2000 sonrası işe girenler var. Genç işçi profili var.

- Sermaye ve hükümeti, yüzbinlerce işçinin grev ve toplu sözleşme hakkını fiilen gasp ediyor. Böylesi bir süreçte Birleşik Metal ve Bosch işçisi nasıl bir mücadele hattı izleyecek?

- Önümüze birkaç seçenek çıkıyor. Şu anda bildiğiniz gibi 200 binin üzerinde de mağdur olan işçi var. Yeni örgütlenmiş işyerleri ve yeni toplu iş sözleşmesi yapması gereken yerlerin yanı sıra mevcut yetkili yerlerin yetki tespitlerinin gönderilmemesi dahil olmak üzere fabrikalarda toplu sözleşme yapılamıyor.

Bu süreçte Bosch’ta yetki durumu muhtemelen mahkeme sürecine kalacak. Biz yetkiyi almış olsak bile Türk Metal Sendikası yetkiye itiraz edecek. İşverenin de bu hakkı var. Hatta işveren izin veriyorsa işveren sendikası da yetkiye itiraz için dava açabilir.

“İşçi aleyhine alınmış kararları tanımıyoruz”

Biz taleplerimizi resmi olarak da ilettik ve işverene şunları söyledik:

Türk Metal ile aldığınız kararları tanımıyoruz. Bu kararlar bizi bağlamıyor. İşçi aleyhine alınmış kararlar,

örneğin ücretsiz izin dayatması, krizi önleme gerekçesi olsa bile 2013 yılında yıllık izinlerin kullandırılması işçileri bağlamayacaktır. Bizler kendi temsil hakkımızı buradan size ifade etmek istiyoruz. 1 Eylül’den sonra da biz, taleplerimizin toplu sözleşme taslağımızın arkasında olacağız ve hiçbir şekilde fabrikada Türk Metal’in varlığını görmek istemiyoruz.

- Geçtiğimiz dönemki toplu iş sözleşmesi sürecinde Birleşik Metal’in örgütlü olduğu fabrikalarda gösterilen grev iradesi ve Bosch’un Türk Metal esaretini kırması bu dönemki görüşmeleri nasıl etkiler?

- Türk Metal Sendikası geçtiğimiz sözleşme döneminde hiçbir kaygısı olmadığı için çok rahat bir sözleşme dönemi geçiriyordu. Sonra da bunun adına “çifte bayram” diyorlardı. Son iki sözleşme dönemi (2008-2010, 2010-2012) böyle oldu. Bu dönem artık böyle değil. Bu dönem gözlerinde bir korku, içlerinde bir kaygı var. Ancak şu anda rahat hareket edemiyorlar.

Sarı sendikanın yüzde altı ile toplu sözleşme görüşmelerine oturabileceği bilgilerini alıyoruz. Geçtiğimiz dönem yüzde 8-9 ile oturdular, ortalama yüzde 3-4 aldılar. Saat ücretlerine ortalamada yüzde 5.35 yansıdı, kimi yüksek saat ücretlerine mesela bana yüzde 2.5 yansıdı. Bugün bir istatistik aldım. DİSK-AR’ın araştırması bunlar. Örneğin kira artış oranları yüzde 65, yüzde 67 enerji artış oranı, ulaşım yüzde 45, gıda yüzde 60... 2006-2010 dönemini kapsayan artış oranları bunlar. 2012 yok. Yoksa daha yüksek çıkar. Peki işçilik? İşçilik şu anda yüzde -23 (eksi yüzde 23) (Metal işçisinin 2008’den günümüze kadar reel ücret kaybı var.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Bununla beraber grev iradesi gerekiyor. Çünkü 2010-12 toplu iş sözleşmesi sürecinde önce esnek çalışmaya geçilmeye çalışıldı hatırlarsanız. Önce esnek çalışmaya karşı işçi mücadeleye hazırlandı sonra da toplu sözleşme. Sonuç ortada, işverenle yapılan ek protokoller ve %10-15 artış oranları. Her toplu iş sözleşmesi döneminde işveren cephesi ve MESS ile birlikte hükümetin ortak hareket ettiklerini görüyoruz. Orada esnek çalışmaya karşı bir kararlılık oluştu. 33 işyerini bağlayan grev kararları, 11-12 işyerinde greve çıkılma aşaması... Ve sonrasında MESS değil ama işverenlerle anlaşma sağlandı.

Hükümetle birlikte MESS bir manevra yaparsa bir strateji geliştirirse; örneğin Kıdem Tazminatı Fonu, son gelişmeler şu anda bana güven vermiyor. İktidar geri çekilmiş gibi görünüyor ama ben bir adımdan sonra iki adım ileri sıçramak için hazırlık içinde olduklarını düşünüyorum. Yani bu tam o dönemde önümüze sürülebilir. Yani mevzi kazanmak isteyen işçinin önüne bir engel getirilmeye çalışılabilir. Bu noktada işverenler önümüze tekrar kıdem tazminatı fonunu getirmek gibi bir eğilimde olabilirler.

Kesinlikle şunu bilmenizi isterim, metal işçilerinin temel bir hak kaybına asla tahammülü yok. Başta Bosch işçileri olmak üzere Organize ve Demirtaş sanayi bölgelerinde tüm endüstri işçilerine kıdem tazminatı fon yasası konusunda sendika olarak bildiriler dağıttık. Dolayısıyla bizim hak kaybına tahammülümüz yok. Genel merkezimizin aldığı bir karar var. Bu yasa gündeme geldiği zaman “biz bunu genel grev sebebi sayarız” denilen bir karar var. DİSK’in mücadele gücünü tüm çevreler çok iyi biliyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Güven Elektrik işçilerinden işgal

Geçtiğimiz aylarda kapatılan Güven Elektrik fabrikasında tazminat hakları gasp edilen DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, haklarını almak için fabrikanın bağlı olduğu Cankurtaran Holding’i işgal ettiler.

29 Ağustos sabahı Cankurtaran Holding’in Karaköy’deki merkezine giren işçiler ve 2 No’lu Şube Başkanı Yılmaz Bayram, “Alacaklarımızı derhal ödeyin” yazılı pankartı binadan aşağı sallandırarak eylemlerine başladılar.

Sendika önlükleri ve dövizleri de taşıyan işçiler holding binasının içerisinde bekleyişlerine devam ettiler. Öğle saatlerinde Cankurtaran Holding patronları sendika yöneticilerini arayarak “çözüm” için devreye girdiler.

Şirket yöneticileri ile yapılan görüşmelerde, 3 Eylül Pazartesi günü DİSK Genel Merkezi’nde görüşme yapılması kararlaştırıldı. Bunun üzerine işçiler işgal eylemine son verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

29 Ağustos 2012 / Karaköy

Kayseri’de işçiler sempozyuma hazırlanıyor

Sermaye hükümeti AKP ve patronlar işçi sınıfına yeni hak gaspları ve kölelik uygulamaları dayatırken işçilerin direniş ve mücadelesi de büyüyor. Kayseri’de, kıdem tazminatının fona devri ve özelleştirme saldırısına karşı karayolları ve sanayi işçileri mücadeleyi büyütmek için sempozyuma hazırlanıyor. Kayseri İşçi Birliği tarafından örgütlenen sempozyum 2 Eylül Pazar günü İnşaat Mühendisleri Odası’nda saat 14.00’te gerçekleştirilecek.

“Kıdem tazminatının gasbına, özelleştirme saldırısına geçit yok!” diyen Kayseri İşçi Birliği, yaptığı açıklamada sempozyumun konu başlığı olan kıdem tazminatının fona devri için şunları ifade etti: “Burjuvazi, iş yaşamının tamamen esnekleştirilmesi, güvencesiz çalışmanın iş yaşamında egemen kılınması için saldırılarına hız vermiş durumda. Onun için öncelikle iş güvencesine el uzatıyorlar. İş güvencesinin tamamen ortadan kaldırılması için her geçen gün baskıları artırıyorlar. Bu doğrultuda sermaye hükümeti, burjuvazinin isteklerini yerine getirmek için gece gündüz çalışıyor.

Bu çerçevede sıra kıdem tazminatı hakkını yok etmeye geldi. Sermaye hükümeti her ne kadar ‘kıdem tazminatlarının kaldırılması gündemimizde yok’ dese de kıdem tazminatı fonu yasa tasarısını meclis gündeminde tutuyor.”

Özelleştirme saldırısına da vurgu yapılan açıklamada şunlar belirtildi: “AKP iktidarı sadece kıdem tazminatı hakkını budamakla yetinmiyor. Özelleştirmeler yoluyla kapitalistlere yeni kar kapıları açmak için yeni saldırılara hazırlanıyor. Bu doğrultuda karayollarını özelleştirmek istiyorlar. Daha şimdiden karayollarının özelleştirilmesi ile ilgili yasal altyapıyı hazırlayarak karayolu işçilerini özelleştirme

kıskacına aldılar.”

Sempozyuma yönelik çok yönlü hazırlık....

Sempozyum sürecinin başında Kayseri İşçi Birliği’nin yaptığı çağrı üzerine çeşitli fabrikalardan ve karayollarından gelen 30 temsilcinin katılımıyla, 2 Ağustos’ta bir toplantı düzenlendi. Sempozyum hazırlık toplantısında örgütlenme süreci çerçevesinde tartışmalar yürütüldü. Ardından metal, karayolları ve petro kimya sektörlerinden temsilcilerin yer aldığı bir hazırlık komitesi seçildi.

Sempozyum hazırlıkları çerçevesinde oluşturulan fabrika komiteleri ile haftalık toplantılar gerçekleştirildi.

İşçileri sempozyumun öznesi haline getirmek için çaba gösterildi. Sempozyuma hazırlık araçları da bu hedefler doğrultusunda ele alındı. Sempozyumun kapsam ve niteliğinin anlaşılması ve sempozyum çağrısının fabrikalara ulaşması için yerel yazılı basın üzerinden ve yerel radyolardan sempozyum çağrısı gerçekleştirildi. İşyerlerinin özgün sorunlarını da içeren yüzlerce el ilanı hazırlanıp, dağıtımı yapıldı.

Kayseri İşçi Bülteni’nin Ağustos sayısının dağıtımı sempozyum ve basın açıklamasına yönelik kitlesel işçi katılımı hedeflenerek planlandı ve hayata geçirildi. Bültenin tamamı bu bakış üzerinden kullanıldı. Bu sayede çeşitli sektörlerde çalışan işçilerin ve karayolu işçilerinin yaptığı sempozyum çağrısı yüzlerce işçiye ulaştırıldı. Yine 500 adet Kayseri İşçi Birliği imzalı sempozyuma çağrı bildirileri işçilere ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Mersin’de bülten dağıtımı

Metal İşçileri Bülteni’nin Ağustos sayısı Birleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu ÇİMSATAŞ fabrikasına dağıtıldı. Vardiya değişiminde yapılan dağıtımda yaklaşık 400 adet bülten metal işçilerine ulaştırıldı.

Metal TİS’leri öncesinde işçilerin dağıtımına ilgili olduğu gözlemlendi. Sınıf devrimcileri dağıtımın ardından fabrika servislerine binerek fabrika önünden ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / Mersin

“Birleş, örgütlen, sendikalı ol!”

Esenyurt BDSP, 27 Ağustos günü Esenyurt İşçi Kültür Evi’nde “Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı birleş, örgütlen, sendikalı ol!” başlıklı bir işçi toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantı BDSP adına yapılan konuşmayla başladı. BDSP temsilcisi açılış konuşmasında dünyadaki son gelişmelere değindi. Bu çerçevede ekonomik kriz sürecinde çöken dev şirketler ve ülke ekonomileri aktarıldı. İşçi ve emekçilerin dünyanın çeşitli bölgelerinde ortaya koyduğu tepkilere değinildi.

Ardından Suriye’ye dönük emperyalist savaş çığırkanlığı ve Türkiye’nin aktif taşeronluğu ele alındı. Açılış konuşmasının sonunda bir taraftan emperyalist savaş ve saldırganlığın öte taraftan iktisadi-sosyal yıkım saldırılarının önüne geçebilmek için işçi sınıfı ve emekçilerin mücadele sahnesindeki yerini alması gerektiği vurgulandı.

Açılış konuşmasının ardından ÇHD üyesi Avukat Gülvin Aydın’a söz verildi. Aydın, sözlerine “*işçilerin, geçmiş dönemlerde verilen mücadelelerde elde ettiği bir takım yasal hakları var. Ama bizim hak almamız bu yasalarla değil fiili-meşru mücadelemiz ile belirlenir*” diyerek başladı. Aydın sunumuna, iş sözleşmeleri, fesih hakkı, sendikalaşma hakkı gibi anayasal hakların belli başlı yanlarını ve fabrikalarda patronlara karşı dikkat edilmesi gereken hususları belirterek devam etti. Sunum esnasında toplantıya katılan işçilerin soru ve görüşlerini paylaşması oldukça canlı tartışmalara vesile oldu.

Devamında BDSP temsilcisi tekrar söz alarak “Sendika nedir?”, “Neden sendikalı olmalıyız?”, “Nasıl sendikalaşabiliriz?”, “Fabrika komitelerinin bu süreçte ki önemi nedir?” sorularına yanıt veren bir sunum gerçekleştirdi. Esenyurt’taki DHL direnişinin bölgedeki işçi ve emekçilerin hak alma mücadelesi açısından önemli bir yerde olduğunu belirtti. “Nasıl sendikalaşabiliriz?” sorusuna pratik bir deneyim üzerinden yanıt vermek için sözü DHL işçilerine bıraktı.

DHL işçisi sözlerine “En büyük güç işçinin örgütlü gücüdür. Çünkü herşeyi üreten ve dağıtan onlardır” diyerek başladı. Ardından işçilerin kendi yaşam ve çalışma koşullarını iyileştirebilmesi için birleşmesi, örgütlenmesi ve sendikalaşması gerektiğini söyledi. Önemli olanın sadece sendikalı olmak olmadığını ifade eden DHL işçisi, “önemli olan işçilerin sendikaya gitmeden önce birleşip örgütlenmesidir” dedi. Sendikaları işçi sınıfının birer mevzisi haline getirebilmenin yolunun buradan geçtiğini vurguladı ve DHL’de yaşanan direniş ve örgütlenme sürecini paylaştı. Kendi direnişlerinin her halukarda bir örnek temsil edeceğini söyleyen DHL işçisi “*Ama bizler bu direnişi kazanımla sonuçlandırıp iyi bir örnek olması için elimizden gelen bütün çabayı göstereceğiz. Kazanmak inanmaktan geçer. Bizler inanıyoruz ve kazanağız*” diyerek konuşmasını sonlandırdı. DHL direnişçisinin konuşmasını toplantıdaki işçiler beğeniyle dinledi.

DHL direnişçisinin ardından söz alan BDSP temsilcisi, toplantıya katılan diğer işçilere DHL direnişine sahip çıkmanın en iyi yolunun bölgedeki diğer fabrikalarda örgütlenmekten geçtiğini söyledi ve DHL işçileri ile sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı yaptı. Daha sonra hak alma mücadelesi ve sendikalaşma süreçlerinde fabrika komitelerinin önemini belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Son olarak toplantıda 1 Eylül Dünya Barış Günü’nün de eşitlik, özgürlük ve gerçek kalıcı barış için alanlarda olma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Taşeronları ve efendileri kirli planlar peşinde!

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın, 11 Ağustos'ta yaptığı Türkiye ziyaretinde kararlaştırılan "operasyonel mekanizma", ilk toplantısını Ankara'da gerçekleştirdi. ABD ve Türkiye dışişlerinden üst düzey bürokratların başkanlığını yaptığı toplantıda ordudan ve istihbarattan yetkililerde hazır bulundu. Toplantıdan çıkan sonuçların ana hatlarını şunlar oluşturdu: Baas rejimine yönelik askeri müdahale tehdidi, ABD ve Türkiye aleyhinde durumların oluşmaması için atılacak adımlar. İnsani trajediler, mülteci kampları, kimyasal tehdit vs. demagogilerinin dillendirilmesinin altında kirli iç savaşın desteklenmesine ve ileride yapılabilecek askeri müdahaleye meşruiyet kazandırma kaygısı bulunuyor.

Clinton'ın ziyareti ve ardından yapılan operasyonel mekanizma toplantısı ABD'nin Suriye meselesinde ipleri daha sıkı kavramak istemesinden doğuyor. Türkiye, Suriye'deki çatışmaların başlangıcından bu yana "Özgür Suriye Ordusu"nun anakarargahı olmuş durumda. ABD'nin verdiği icazet ile hareket eden Ankara, şimdiye kadar muhalefete teknik, askeri vs. açılardan her türlü desteği sundu. Şu an için yeni bir askeri maceraya girmek istemeyen ABD emperyalizmi, Türkiye'yi taşeron olarak kullanmaya devam ediyor. ABD mekanizma adımıyla birlikte Türkiye'nin Suriye politikasını ilk elden ve hızlı bir biçimde yönlendirmek istiyor.

Suriye'deki kaosu başta gelen sorumlularından olan ABD ve onun taşeronu Türk devletini kaygılandıran faktörlerin kaynağı da yine bu kaos ortamı. Suriye'de sarsılan otorite, Kürt halkının Batı Kürdistan'da yönetime elkoymasıyla sonuçlandı. Kürt halkının atılımı Ankara'daki Kürt düşmanı iktidarın yüzünde bir tokat gibi patlayınca, köşeye sıkışan devlet daha saldırgan söylemelere sarıldı. Ancak tasmaları Washington'daki efendiler tarafından tutulan Türk devleti söylemlerini hayata geçiremedi. Antep'teki saldırıyla birlikte savaş tehditlerinin yanısıra insani trajedi demagogilerini arttırarak sürdürüyorlar. Yapılacak saldırılara meşruiyet kazandırma telaşı içinde Antep'teki saldırıyı "PKK-El Muhaberat" işbirliği olarak sunmaya çalıştılar. Muhtemelen kontra bir devlet saldırısı olan Antep'teki patlamanın ardından Türk devleti Kürt halkına ve Suriye'ye daha rahat saldırabileceğini düşünüyor.

ABD emperyalizmiye Suriye'ye askeri müdahaleye girişmek istemiyor. Ancak radikal dinci unsurların Suriye'ye cihat turizmüne gelmeleri, ABD ve Siyonist devleti kaygılandırıyor. Denetimden çıkıp silahları batıya da çevirebilecek bu unsurlara dizginleyebilmek için Suriye Ulusal Konseyi ve "Özgür Suriye Ordusu"nda emperyalizmin denetiminde, disiplinli bir birlik kurulabilmesi için çalışıyorlar. Rejim devrildiği an yeni yönetimin hemen otorite sağlaması ABD'nin hedeflerinden biri. Türk devletinin de özel isteğiyle Suriye'de Kürt halkının kazanımlarına karşı çıkacaklar.

Türkiye'deki operasyonel mekanizma toplantısından birkaç gün sonra Berlin'de "The After Day" - "Ertesi Gün" ismiyle Esad sonrası yönetime ilişkin ayrıntılı bir plan açıklandı. Alman emperyalizminin desteğiyle gerçekleşen toplantılara

ABD'den Barış Enstitüsü, Almanya'dan da Bilim ve Politika Vakfı "destek" sundu.

Destekçiler arasında çeşitli Avrupa ülkelerinin dışişleri de bulunuyor. Emperyalizmin toplum mühendisleri, Suriye'de Baas rejimi sonrasında kendi isteklerine uygun bir yapı kurmak istiyorlar. Yeni kurulacak rejimi de "demokrasi" ve "hukuk devleti" kavramlarıyla süsleyerek halkları kandırmak amacını taşıyorlar.

"Ertesi gün" isimli toplantılara "Suriye Ulusal Konseyi", "Özgür Suriye Ordusu", "Müslüman Kardeşler" temsilcilerinin yanısıra bazı etnik grup ve mezheplerden de temsilcilerin katıldığı söylendi. Ocak ayından bu tana altı defa yapılan toplantılar kapalı kapılar ardında ve gizli yapıldı. sunulan metnin altında 45 kişinin imzası bulunuyor. Metinde esad sonrası yapılacak anayasa, ekonomi ve güvenlik gibi başlıklar bulunuyor.

Bu proje özellikle ABD'nin istediği otoritenin kaybolmaması konusunda yaşadığı endişeleri gidermek için atılmış en büyük adım niteliğinde. Nasıl hayata geçeceğinden bağımsız olarak rejim düştüğü anda yerinin hemen doldurulmasını isteyen ABD bundan sonraki süreçte silahlı muhalefete yardımlarını daha da hızlandıracak. Tampon bölge için yeşil ışık yakılması da gündeme gelebilir. Türk Dışişleri tampon bölge kurulması gerektiğini dillendirmeye devam ediyor. Yakın bir zamanda Birleşmiş Milletler'de tekrar dillendirilecek tampon bölge konusu Rusya ve Çin'in vetosuna çarpacaktır. Rusya ve Çin'e rağmen hayata geçirilmek istenirse de bu konu Ortadoğu'yu epeyce gereceği kesin. Esad son açıklamasında Suriye'de bir tampon bölge kurulmasına izin vermeyeceklerini açıkladı.

Ahmet Davutoğlu Türkiye'nin Suriye politikası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanley.org>

için "emperyalistçe değil dostça girişimler" ifadesini kullandı.

Bu ifade Suriye'yi sömürgeleştirme niyetinin dışavurumudur. İşbirlikçi Türk burjuvazisi palazlanan sermayesini Suriye'ye ihraç edebilmek için, son süreçte Suriye'ye yönelik düşmanlığın hep önünde saf tuttu. Suriye pazarından aslan payını Ankara almak istiyor. Esad tiranının karşısında "demokrasi"yi savunanların asıl derdi, ceplerinin şişmesi ve

"Yeni Osmanlı" hayalleridir. Yeni Osmanlı'nın önünde ise koskoca bir dert var. Suriye'de demokrasiyi savunanlar, kürt halkının ulusal özlemlerini bombalarla boğmaya çalışıyor. Suriye'de inşa edilecek demokrasi "Kuzey Suriye"ye uğramıyor, aksine Kürt halkının Batı Kürdistan'da yönetimi eline alması "terör" demagogisiyle engellenmek isteniyor. Tampon bölge adı altında Batı Kürdistan işgal edilmek isteniyor. Aynı zamanda bu tampon bölgelerle çetelere güvenli üsler yaratılacak, savaş derinleştirilecek.

Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri Suriye üzerine yaptıkları kirli planlarını hızlandırdılar. Bundan sonraki süreçte savaş daha da hız kazanacak, uygun görülürse Suriye topraklarına saldırılar yapılacak. Yakın bir dönemde tüm bölge ateştopuna dönebilir. Lübnan ve İran'a yönelik tehditleri de Suriye'nin yanına koyduğumuzda, ortadoğu'da kıyamet senaryolarının hiç de gerçek dışı olmadığı anlaşılabilir. Suriye ve Ortadoğu'nun tümünde süreç büyük bir savaşın yaklaştığını gösteriyor. Bu süreç iyi okunmalı ve devrim güçleri ataletten sıyrılarak kendilerini hazırlamak durumundalar. Savaş, yıkım ve barbarlığın karşısında sadece sosyalizm durabilir. Bu hergün yüzlerce insanın hayatını kaybettiği Suriye için de tek alternettir.

Kapitalist krizin şiddetlenen senkronları...

Gıda krizi ve ekmek ayaklanmaları

Volkan Yaraşır

Marks, kapitalist sistemi gerçekleşmiş metafizik olarak tanımlar. Kapitalizm irrasyonelliği yanında, ölümün, katastrofun, imhanın ve yok etmenin adıdır. Son üçyüz yıllık tarih bunun birçok örneğiyle doludur. Son üçyüz yıl her düzeyde sömürünün, tahakkümün ve yıkımın derinleştiği, doğanın katledildiği ve doğanın geri döndürülemez şekilde tahrip edildiği dönemdir.

Kapitalizmin tarihi içinde yapısal krizler, olağanüstü momentumları işaretler. Bir uzun dalga şeklinde biçimlenen yapısal kriz dönemleri, kapitalizmin yıkıcılığını bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarır. Ve bu dönemler aynı zamanda kapitalist yıkımın katastrofunu simgeler.

İçinden geçtiğimiz =krizin karakteri de büyük bunalım niteliğindedir. 1970lerin ortalarından başlayan kriz, birçok iç evreden geçerek, 2008 sonrası küresel düzeyde büyük alt üst oluşlara yol açtı. Bir anlamda son üç yüz yılın, daha spesifik olarak son yarım asrın çok boyutlu katastrofunu ortaya çıkardı. Neo-liberal hegemonyanın çöküşü, kapitalizmin çürümüşlüğü, asalaklığını, simsarlığını ve bir zombi olduğunu alenileştirdi.

Yapısal krizler bir dizi karakteristik özelliğe sahiptir. Bu niteliğini kapitalizmin iç dinamiklerinden alır ve kapitalizmin işleyiş yasaları bu karakteristik özelliklerin ortaya çıkmasına yol açar.

En başta yapısal krizler, bir kriz senkronu biçiminde kendini dışa vurur. Konumuz itibarıyla özellikle kriz senkronlarını incelediğimizde, kriz salt ekonomik boyutta gerçekleşmez, aynı zamanda kriz emperyal özneler arası bir hegemonya krizini açığa çıkarır. Ayrıca kriz, kendini ekolojik krizle ve makinayla özdeşleşmiş bir uygarlık kriziyle de dışa vurur. Yapısal krizlerin senkronunun en önemli parçalarından biri de gıda krizidir.

Bugün krizin giderek şiddetlendiği ve derinleştiği yüksek bir konjonktür içindeyiz. Kriz senkronları birbirini etkileyen ve besleyen bir karakter özelliği gösteriyor.

Kapitalizmin yapısal krizi, kriz senkronlarıyla derinleşiyor

Kapitalizmin son elli yıllık kesitte yarattığı yıkımlardan biri klima-katastrof oldu. Kapitalist “büyüme” ve genişleme adına ekolojik dengeler şiddetle bozuldu ve olağanüstü ekolojik yıkımlar yaşandı.

Doğanın metalaşması, sömürülmesi ve yıkımı dünyadaki tüm canlıların geleceğini yok etme noktasına ulaştı.

Küresel ısınma ya da klima-katastrof, dünyadaki on binlerce canlı türünü ortadan kaldırdı. Ayrıca klima-katastrofun neden olduğu bir dizi sonuç, dünyada milyonlarca insanın açlık tehdidiyle karşı karşıya kalmasına yol açtı.

2008’de temel gıda maddelerinin aşırı yükselmesinden Bangladeş’ten Haiti’ye kadar dünyayı saran, 30 ülkeyi sarsan, açlık ya da ekmek ayaklanmaları yaşanmıştı.

Kapitalizmin yapısal krizinin senkronlarından biri olan gıda krizinin, bugün yeniden patlama olasılığı yükseldi. 2012 yılının Haziran ve Temmuz aylarında Rusya, Hindistan ve Doğu Avrupa’da son elli yılın en aşırı sıcaklığı yaşandı. ABD’de ise son yüz yılın en sıcak yazı ve kuraklığı yaşanıyor.

Küresel ısınma ve ekolojik yıkımın yarattığı iklim değişikliği, temel gıda maddelerinin üretiminde şiddetli düşüşlere yol açtı. ABD dünyanın mısır, soya fasulyesi ve buğday ihtiyacının yaklaşık yarısını üretiyor. ABD’yi etkileyen şiddetli kuraklık, temel gıda ürünlerinde yüzde 20’ye yakın rekolt düşüşlerine yol açabilir. Bu durumun dünya çapında sarsıcı sonuçlar yaratması kaçınılmazdır.

Son elli yılın en büyük kuraklığı, temel gıda fiyatlarında ciddi oranda artışları beraberinde getirdi. Bunun yanında spekülasyon sermaye kriz koşullarında yeni spekülasyon alanları aradı ve gıda ve tarım borsalarına yöneldi. Bu alanlarda gerçekleştirilen “operasyonlar”, kuraklık faktörüyle birlikte gıda fiyatlarının aşırı bir şekilde yükselmesine yol açtı.

Birleşmiş Milletler (BM), Gıda Tarım Örgütü (FAO), temel gıda fiyatları endeksinin hızla arttığını açıkladı. Endeksteki bu yükselme kritik bir eşiğe ulaştı. 2008 Nisan’ında endeks, tüm zamanların en yüksek düzeyi olan 274 puana gelmişti. Aynı dönem dünyayı sarsan yaygın açlık ayaklanmalarına sahne oldu.

Gıda fiyatlarında aşırı artış, yeni bir küresel gıda krizini tetikleyecek boyuta ulaşıyor. GSMH’nin büyük kısmını temel gıda ürünlerine ayıran periferi ülkeleri, gıda krizlerinin odak coğrafyalarıdır. Yine bu coğrafyalar muazzam sosyal gerilimlerin ve patlamaların merkezleri olabilir. Özellikle 2012 yılının son ayları ve 2013 yılında periferide senkronize gıda krizleri gerçekleşebilir. Kuzey Afrika, Orta Afrika, Güneydoğu Asya ve Karayipler Bölgesi açlık ya da ekmek ayaklanmalarına gebe coğrafyalardır. Bölgesi bir konjonktür. G20’yi

harekete geçirdi. G20 ülkeleri, kuraklık ve azalan tarımsal ürün nedeniyle temel gıda maddelerinin fiyat artışlarına “çözüm” bulmak amacıyla acil toplanma kararı aldı.

Gıda krizi, kısa vadede olmasa da metropollerini bile etkileyecek boyutlara ulaşabilir. Özellikle borç krizi ve bankacılık krizi sarmalındaki Avrupa’nın Akdeniz Havzası’nı hızla sarsabilir. En başta Yunanistan, Portekiz ve İspanya gibi AB’nin periferisinde yer alan ülkeler bu dalganın içerisinde yer almaktadır. Doğu Avrupa ülkeleri de bu süreçten ciddi derecede etkilenecek coğrafyalardır.

Kapitalizmin yapısal krizi, kriz senkronlarıyla derinleşiyor. Her senkron, krizi yoğunlaştırıyor. Küresel düzeyde sınıfsal antagonizmayı şiddetlendiriyor. Artık tüm coğrafyalar yeni sosyal patlamalara gebedir. Ekmek ayaklanmaları bu sosyal patlamaların önemli bir parçası haline gelebilir.

2012 yılının son ayları ve 2013 yılı Kuzey Afrika, Orta Afrika, Güneydoğu Asya ve Karayipler Bölgesi ekmek ayaklanmalarının odak coğrafyaları olarak öne çıkabilir.

Gıda krizinin küresel isyanların, ayaklanmaların ve direnişlerin yeni dinamiği olması yüksek bir olasılıktır.

Dünya çapında sosyal mücadeleler sürüyor!

Dünyanın birçok ülkesinde militan işçi eylemleri yaşanırken, farklı dil, ırk ve kültürlerden işçi ve emekçiler protestolu sokak gösterileri ve işgallerle alanlara çıkıyor. Burjuva medya tarafından gizlenmeye çalışılsa da dünya çapında sosyal mücadeleler sürüyor.

Endonezya'da grev 6. haftasında

Endonezya Tangerang bölgesinde Panarub Dwikarya fabrikasında süren grev 6. haftasına girdi. Fabrika, Adidas gibi dünyaca ünlü birçok firma için ayakkabı üretiyor. Ayakkabı, Tekstil ve Giyim İşçileri Sendikası (SBGTS-GSBI) önderliğinde sürdürülen grev ile işçiler patronun asgari ücrete uygun davranmasını, işten atılan sendika önderlerinin geri alınmasını, mesailerin ödenmesini, iş yükünün hafifletilmesi için işe yeni işçilerin alınmasını talep ediyorlar.

Panarub Dwikarya fabrikasında çalışan bir işçi, saatte 140 çift ayakkabı üretiyor.

Patron, 23 Temmuz'da grev yapan 2 bin kadın işçinin işten atılacağını bildirmişti. O günden bu yana 1.300 kadın işçi grevlerini sürdürüyorlar. Kadın işçiler işten atılanların geri alınmasını talep ederek hergün fabrika önünde eylemler düzenliyorlar. Kadın işçilerin mücadele kararlılığını polis saldırıları, gaz bombaları engelleyemiyor. İşçiler kazanana kadar direneceklerini haykırıyorlar.

Mısır'da elektrik santralinde eylem

Mısır'ın İskenderiye kentinde bulunan Ebu Kayr Elektrik Santrali'nde yaklaşık 300 işçi, kadrolu ve güvenceli iş talepleriyle eylem gerçekleştirdi. Eyleme saldıran polis ve işçiler arasında yaşanan çatışmada bir işçi, polis kurşunu ile yaşamını yitirirken 14 işçi de yaralandı. İlerleyen saatlerde arkadaşlarının öldürülmesini protesto eden işçiler, şirketin genel merkez binasını kuşattılar. İşçiler burada da bir kez daha polis saldırısına maruz kaldı. Eylemde çok sayıda işçi gözaltına alındı. Kayr Elektrik Santrali, Elektrik ve Enerji Bakanlığı, Uluslararası Ticaret Bankası ve Amerikan Bectel Şirketi tarafından ortak çalıştırılıyor.

Maruti Suzuki işçileri ile dayanışma

Hindistan'ın başkentinde üniversite öğrencileri, pazartesi günü Maruti Suzuki işçileri ile dayanışma için Yeni Delhi'de tekel binasının önünde yürüyüş düzenledi. Öğrenciler tutuklananların serbest bırakılmasını talep ederken işten atılanların da yeniden işe alınmasını talep ettiler. Maruti olaylardan bir ay sonra yoğun polis koruması altında Manesar'daki işletmelerde üretime en alt düzeyde yeniden başlamak istiyor.

Altın madeni tekeline protesto

Sánchez Ramírez bölgesinin başkenti Cotuí'de yaşayan halk çok uluslu altın madeni tekeli olan Barrick Gold Corporation'i protesto için sokağa çıktı. Kanadalı tekel eyaletin başkenti Cotuí ve çevresinde kimyasal maddeler nedeniyle ekili alanların ve nehirlerin zehirlenmesine neden olurken, halkın sağlığını da tehdit ediyor. Barrick Gold dünyanın en büyük altın çıkaran tekeli.

Bakır madeni protestosu

Burma'nın kuzeyinde bulunan Sagaing'da halk Letpadaung Bakır madeninin genişletilmesini protesto etti. Bölge halkı maden ocağının genişletilmesi nedeniyle topraklarından sürülmek isteniyor.

Letpadaung bakır ocakları; Burma ordusuna ait Union of Myanmar Economic Holding'e ve büyük bir silah üreticisi olan Çin North Industrie'nin yan kuruluşu olan Wan Bao Co'ye ait.

Geçmişte de halkın protestoları nedeniyle ocağın genişletilmesi durdurulmuştu.

Tarım emekçileri reform istiyor

Brasilia kentinde 5 bin tarım emekçisi Başbakan Dilma Rousseff'in sarayı önüne yürüyerek tarım reformunun bir türlü kabul edilmemesini protesto ettiler. Tarım emekçileri ayrıca, yerli indigen belediyelerin sınırlarının belirlenmesi ve yoksul köylülük için maddi destek talep ediyorlar.

Nükleer santrallere karşı eylem

Japonya'nın başkenti Tokyo'da nükleer santrallerin kapatılması için başbakanlık binası önünde gerçekleşen gösteriye 100 binin üzerinde kişi katıldı. Her hafta iki saat süren gösteriler 1960'lardan bu yana Japonya'da gerçekleşen en kitlesel eylemler. 1960 yılında öğrenciler ABD ile askeri ortaklık yapmalarını protesto etmişlerdi.

Kanada'da öğrenciler sokakta

Kanada'nın Montreal şehrinde öğrenciler, her ayın 22'sinde öğrenim harçlarının yükseltilmesini protesto etmek için sokağa çıkarak eylem yapıyor. 22 Ağustos'taki eylemlere 10 binin üzerinde öğrenci katıldı. Kanada'da Quebec eyaletinde 4 Eylül'de seçimler yapılacak ve seçim mücadelesinde harçlar ve demokratik hakların kısıtlanması önemli bir noktayı oluşturuyor. Öğrencilerin büyük bölümü haftalardır sürdürülen ders boykotlarını bitirme kararı almıştı. Buna karşı küçük bir azınlık derslere boykotu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

sürdürmek taraftarı.

Seçimler öncesinde eyalet merkezinde bir araya gelen öğrencilere, aileleri ve öğretim görevlileri de destek verdi. "Harçlara hayır", "Paralı eğitim istemiyoruz", "Harçlar kalkana kadar sokaktayız" yazılı dövizler taşıdılar.

Çevreyi kirleten tekele protesto

Hindistan'ın en küçük eyaleti olan Goadu'da bulunan Panaji'de binlerce kişi grev ve blokaj eylemleri ile Sesa Goa Limited şirketini protesto ettiler. İşçiler ve bölge halkı tüm gün boyunca Panaji caddelerini işgal etti. Bölge halkı 2007'den bu yana demir cevheri, ham demir üreticisi olan İngiliz Vedanta Resources şirketine ait Sesa Goa Limited şirketinin doğaya açtığı tahribatları protesto ediyorlar.

Caterpillar grevi sona erdi

Amerika'da Illinois eyaletinin Joilet kentinde inşaat araçları üreten Caterpillar şirketinde çalışan 780 işçinin 1 Mayıs'ta başlattıkları grev sona erdi. İşçiler, patronun ücretlerini önümüzdeki 6 yıl süresince dondurmamak istemesini ve hastalık ve emeklilik sigortalarının kötüleştirilmesini protesto ettiler. Geçtiğimiz günlerde yapılan oylamada sendikali işçiler az bir çoğunluk ile bu anlaşmayı kabul ettiler. 15 haftalık mücadele İAM sendikasının uzlaşmaya gitmesi ile sona erdi.

Maden işçileri yeraltına indi

İtalya'da Cagliari şehrinin batısında Carbosulcis maden ocağı işçileri 350 kiloluk patlayıcı madde ile ocağa inerek eyleme başladılar. Carbosulcis madeninde işyerlerinin korunması için mücadele eden maden işçileri, hükümet işyerlerinin kapanmayacağı garantisini verene kadar, yeraltında kalacaklarını duyurdular. İşçiler kömür ocağının kapanmasından ve işsiz kalmaktan endişe duyduklarını ifade ediyorlar. Maden ocağında 460 işçi çalışıyor.

Carbosulcis maden işçileri 1984, 1993 ve 1995 yıllarında kömür ocağını işgal etmişlerdi. Bu işgal eylemlerinden birinde de işçiler 100 gün yeraltında kalmışlardı.

Lufthansa'da grev hazırlığı

Alman havayolları **Lufthansa** çalışanları süresiz grev kararı aldı. Lufthansa ile Bağımsız Kabin Görevlileri Örgütü UFO sendikası arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 28 Ağustos Salı sabah saatlerine kadar sonuç alınmaması üzerine sendika üyeleri süresiz greve gitme kararı aldı. Başlangıç tarihi henüz açıklanmayan grev, havayolu şirketinin Almanya'daki tüm uçuşlarını etkileyecek.

Grevin zamanı hakkında bilgi vermeyen sendika, orta vadede süresiz bir grev hazırlığı yapacaklarını açıkladı. O döneme kadar kısa vadede sınırlı olarak iş bırakma eylemleri yapılacak. Ancak zaman ve mekân olarak kısıtlı grevler yapılabileceği ve en fazla birkaç saat önce haber verileceği belirtildi. Kabin görevlilerinin grevi dolayısıyla çok sayıda uçuşun iptal edilebileceği ve gecikmeler olacağı belirtiliyor.

Üçte ikisi, Bağımsız Kabin Görevlileri Örgütü UFO sendikasında örgütlü olan kabin görevlilerinin, Ağustos ayının başında yapılan grev oylamasına katılımı yüzde 83 olmuş ve bunların yüzde 97,5'si grev için oy kullanmıştı.

Yüzde 5 zam talebi

Havayolu şirketinin yaklaşık 19 bin kabin görevlisi bulunuyor. Üç yıldır neredeyse hiç zam almayan çalışanlar, önümüzdeki 15 ay için yüzde 5'lik ücret artışı talep ediyor.

Öte yandan, sendika, Lufthansa'nın yeniden yapılanma planı çerçevesinde sınırlı sözleşmeli geçici elemanlar istihdam etme planlarına da karşı çıkıyor.

Zarar çalışanların üzerine yıkılıyor

Yıllık 30 milyar Euro cirosu ile dünyanın en büyük havayolu şirketlerinden ve Avrupa'nın ikinci büyük havayolu şirketi Lufthansa, yüksek akaryakıt fiyatları ve vergiler yüzünden bu yılın ilk çeyreğinde 397 milyon euro zarar ettiğini bildirmişti. Bunu çalışanların üzerine yıkmayı amaçlayan Lufthansa tekeli, maliyetlerini kısmak ve kârını desteklemek için bir tasarruf planı hazırlamış ve idari birimlerde çalışan 3 bin 500 kişiyi işten çıkaracağını açıklamıştı. Ayrıca toplam maliyetin yüzde 22'ini oluşturan personel ücretlerinin düşürülmesi, düşük ücretle çalıştırılacak taşeron işçi istihdamı, kendi personelinin Lufthansa'nın yan kuruluşları olan ucuz havayolu şirketlerine kaydırma planı, toplu sözleşmenin yapısını değiştirme de bu tasarruf dahilinde düşünülmüyor.

Lufthansa, taşeron kabin görevlilerine başlangıç ücreti olarak 1.780 Euro brüt ödeyecek ve iki yılda bir kademe yükseltecek. En yüksek kademedeki çalışanların maaşı 4.000 Euro brüt olacak.

Ver.di sendikası ve tutumu

Lufthansa'ya bu tasarruf planının hazırlanmasında en büyük desteği hizmet sektörü sendikası Verdi sundu. Bilindiği gibi Verdi başkanı olan Frank Bsirske aynı zamanda Lufthansa'nın denetleme kurulu başkan yardımcısı olarak görev yapıyor.

Verdi toplu sözleşme görüşmelerinde patronla

uzlaşarak, her defasında Pilot Sendikası Cockpit, Uçak Klavuzu Sendikası GdF, Kabin Görevlileri Sendikası UFO'yu arkadan hançerledi.

2011 Aralık ayında UFO 6,1'lik ücret artışı talebi ile toplu sözleşmelere Verdi ile ortak katıldı. Ama Verdi'nin Ocak 2012'de 3,5 ücret artışını kabul ederek patronla uzlaşması üzerine UFO toplu sözleşmelerden ve ortaklıktan çekilmek zorunda kaldı.

UFO'nun yüzde 5 ücret artışının yanında Lufthansa uçaklarında taşeron işçi çalıştırılmasına, mürettebatın ucuz havayolları şirketlerinde istihdamına da karşı çıkıyor ve toplu sözleşme yapısının korunması taleplerine 16 Ağustos'ta patron üç sene sıfır ücret artışı teklifiyle gelmişti.

Sonuç olarak...

UFO yönetimi sınıf mücadelesinde henüz tecrübesiz ve şimdiye kadar Lufthansa ile sert bir mücadeleye girmiş değil. Kabin görevlileri bugüne kadar sadece 2009 yılında iki gün birkaç saatliğine uyarı grevine gitmişti. UFO yönetimi Lufthansa ve yan kuruluşlarındaki diğer meslek gruplarının kendi mücadelelerine ortak edilmesini ve diğer havayollarının dayanışma eylemlerini reddediyor. Oysa bunlar Lufthansa'yı dize getirmenin olmazsa olmazı.

Ama yine de UFO alttan gelen basınç altında grev kararı almak zorunda kaldı. Önümüzdeki günler, sendikanın da sınıandığı çetin bir mücadeleye sahne olabilir.

Kızıl Bayrak / Almanya

Corrie'nin katledilmesine aklama

Siyonist İsrail rejimi, imza attığı kanlı katliamlarından birini daha aklamak için düzen yargısını devreye soktu.

İsrail mahkemesi, Gazze Şeridi'nde 2003'te Filistinlilerin evlerinin yıkılmasına engel olmaya çalışırken bir buldozer tarafından ezilerek katledilen Rachel Corrie'nin ailesinin İsrail ordusu aleyhine açtığı davayı reddetti.

Mahkeme, kararında, devletin "savaş zamanındaki eylemlerinden ötürü oluşan hiçbir zarardan sorumlu tutulamayacağına" karar verdi. Rachel Corrie'nin ölümü ise 'üzücü bir kaza' olarak nitelendirildi.

İsrailli yetkililer, buldozer sürücüsünün Corrie'yi görmediğini iddia etmişti. Aktivistler ise Corrie'nin turuncu ceket giydiğini ve elinde megafon olduğunu belirterek fark edilmemesinin olanaksız olduğunu belirtiyor.

Corrie ailesi, 23 yaşındaki kızlarının kasten ve yasadışı şekilde öldürüldüğü ve İsrail hükümetinin olayla ilgili güvenilir bir soruşturma yürütmediği gerekçesiyle Hayfa'da 1 dolarlık dava açmıştı.

Hindistan'da grev ateşi

Hindistan'da Gurgaon kentinde 7 bin işçi, Manesar'daki Maruti-Suzuki işçileriyle dayanışma eylemi yaptı. Eylemden bir gün önce Hindistan'ın en büyük otomobil tekeli Maruti Suzuki India Ltd şirketinin başkanı lokavta son vereceklerini ve işçilerin 21 Ağustos'ta yeniden işe başlayabileceklerini duyurmuştu. Maruti Suzuki India Ltd şefine göre bunun koşulları vardı, çünkü bir gece önce bir işçi 18 Temmuz'daki gösterileri nedeniyle tutuklanmıştı.

18 Temmuz'da neler yaşanmıştı?

Bir Maruti Suzuki işçisi ait olduğu kast nedeniyle küfür eden şefine karşı gelerek kendini savunmuştu. Bunun üzerine sermayenin kolluk kuvvetleri işçilerin üzerine gönderilmiş ve olaylarda 96 kişi yaralanmıştı. İşyerinde çıkan yangın nedeniyle yaralanan bir menajer ise, daha sonra hayatını kaybetmişti.

Olayların sorumluları oldukları gerekçesiyle keyfi bir tutuklama terörü başlatıldı ve yüzlerce işçi gözaltına alındı. 1528 işçiden 500'ü işten atıldı. 114 kişi tutuklanarak, yangın çıkartma, yaralama ve kasten adam öldürme suçlarından haklarında dava açıldı. Hem de sermaye devletin elinde hiçbir delil bulunmazken ve devletin araştırma komisyonu hiçbir sonuca ulaşamamış olmasına rağmen... **Amaç Hindistan'ın bu önemli işçi havzasında tüm işçi sınıfına gözdağı vermektir.**

Gurgaon kentindeki dayanışma yürüyüşüne 16 sendika çağrı yaptı. Dayanışma yürüyüşüne aralarında Hero Honda, Satyam ve Rico gibi otomobil ve yan sanayi kollarının da bulunduğu Gurgaon-Manesar havzasında 40 fabrikadan gelen işçiler katıldı. Herkesin ortak talebi işten atılanların tekrar işe alınması, tutuklu işçilerin serbest bırakılması ve davaların feshedilmesi, bağımsız bir araştırma komisyonunun kurulması oldu.

Ama sermaye ve onun hizmetindeki devlet işçi sınıfına karşı hazırlıklarını sürdürüyor. Eyalet hükümeti polis örgütü Rapid Action Force'a ait 300 özel timi Manesar'e gönderdi ve 200 kişiyi de fabrika içine yerleştireceğini açıkladı. Ayrıca Maruti tekeli de 100 güvenlikçi işyerine yerleştirecek ve bunlardan silahlı 25 kişi idarecilerin bölümünü koruyacak. Ayrıca menajerlerin hizmetine de 40 özel koruma verilecek.

İşçilerin 21 Ağustos'ta yeniden işe başlayıp başlamadıkları sorusu henüz yanıtlanmadı. Ama Maruti-Suzuki işçilerinin bu grevi yol göstermesi açısından kazanılmış bir grev olarak görülebilir. Grevin önemi, Hindistan'da ilk kez ve yasak olmasına rağmen kadrolu işçilerin taşeron işçilerin hakları için mücadele etmesinden geliyor. Bugüne kadar kadrolu işçiler, taşeron işçilerle birlikte greve gitmiyorlardı. Maruti-Suzuki işçileri eylem ile işçi sınıfının parçalanmasına karşı önemli bir adım atmış oluyorlar. Diğer önemli nokta da, grevin sendika bürokrasisine, tekellere ve hükümetin işçi sınıfını bölen politikalarına karşı örülmesidir.

ITF'den DHL işçilerine destek

DHL Lojistik'in Esenyurt, Kıracao ve Gebze'deki depolarında direnişini sürdüren Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS), uluslararası üst örgütü Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) ve UNİ temsilcilerinin de katılımıyla 24 Ağustos günü DHL'nin Gebze depoları önünde eylem gerçekleştirdi.

Eyleme, THY işçilerinin yanı sıra Tek-Gıda-İş, Yol-İş İstanbul 1 Nolu Şube, Deri-İş, Lastik-İş, Birleşik Metal-İş, Eğitim Sen, Emekli-Sen üye ve yöneticileri ile UİD-DER üyeleri de katıldı.

Basın açıklamasında konuşan ITF Küresel Örgütlenme Koordinatörü Asistanı Alen Clifford, 4,7 milyon ulaştırma işçisinin aynı çatı altında birleştiği federasyonun selamlarını iletmek ve kararlılıklarını göstermek için işçileri ziyaret ettiklerini söyledi.

Clifford'dan sonra söz alan UNİ Avrupa Posta ve Lojistik Politikalar Uzmanı Cornelia Broos ise, DHL'nin Türkiye'de sendika hakkına karşı düşmanca bir tutum içerisinde olmasını kınadı.

Eylemde konuşan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, lojistik şirketindeki işlerine son verilen işçiler konusunda hukuki, meşru ve demokratik haklarını sonuna kadar kullanmakta kararlı olduklarını söyledi.

Öztürk, örgütlenmeye, birleşerek çoğalmaya ve kazanmaya; kazanmak için mücadeleye sonuna kadar devam edeceklerini söyledi.

Venezuela'da petrol rafinerisinde patlama

Latin Amerika ülkesi Venezuela'nın en büyük petrol rafinerisinde 25 Ağustos'ta patlama meydana geldi. Falcon eyaletindeki Amuay rafinerisinde meydana gelen patlamada ölenlerin sayısı 39 olarak bildirildi.

Patlamanın ardından rafineriden alevler yükselmiş, tesisteki yangının çevreye yayılmasından endişe edilmişti. Kazanın gaz kaçağı sonucu meydana geldiğini açıklayan Venezuela Petrol Bakanı Rafael Ramirez, patlamanın çevre evlerde hasara yol açtığını belirtti.

Venezuela Devlet Başkanı Yardımcısı Elias Jaua, Paraguana yarımadasında yer alan, ülkenin en büyük rafinerisi Amuay'daki patlamada ölenlerden 18'inin askerler olduğunu, hayatını kaybeden 6 kişinin kimliğinin ise henüz belirlenemediğini belirtti.

Venezuela Sağlık Bakanı Eugenia Sader, yaralıların kaldırıldığı hastaneden yaptığı açıklamada patlama sonucu 9'u ağır 86 kişinin yaralandığını söyledi.

Devlet Başkanı Hugo Chavez, Venezuela'nın petrol endüstrisinde meydana gelen en ölümcül felaketlerden biri olan patlamanın ardından yaptığı açıklamada, ülkede 3 günlük yas ilan edildiğini duyurdu. Chavez, patlamanın nedeninin belirlenmesi için yetkililere talimat verdiğini kaydetti.

Güney Afrika'da grevler yayılıyor...

Ücret artışı talebiyle grev yaptıkları için 34 maden işçisinin polis tarafından katledildiği Güney Afrika'da grevler yayılıyor.

miningweb.com internet sitesi, en az iki madende daha işçilerin ücret artışı talebiyle ayağa kalktığını duyurdu.

Şu anda ayda 484 dolar ile 605 dolar arasında maaş alan madenciler, ücretlerinin ayda 1512 dolara yükseltilmesini talep ediyor.

Madencilik Güney Afrika'yı kıtanın en büyük ekonomisi haline getirirken işçilerin payına ise sefalet ve kölelik düşüyor.

Madencilerin çok büyük bir oranı siyah ve oldukça zor koşullarda yaşıyorlar. Madencilik sektöründe daha yüksek görevlerde çalışan hem beyaz hem de siyah Afrikalılar ise oldukça lüks hayatlar sürüyorlar.

1994 yılında beyazların üstünlüğüne dayanan sistemin terk edilmesinin ardından eşitsizliğin daha da arttığı ifade ediliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Chrysler işçileri direniyor!

Amerika’da Chrysler işçileri; tekellere, sendika bürokrasisine ve Obama hükümetine karşı bayrak açtı. Dundee Engine işçileri Chrysler tekeli ve Otomobil İşçileri Sendikası UAW’ın toplu sözleşmelerde uzlaşmaya vardıkları anlaşmayı reddederek mücadele yolunu seçti. İşçilerin yüzde 73’ü toplu sözleşme anlaşmasına red oyu kullandılar.

UAW’ın sendika bürokratları hemen bildik manevralara başvurarak işçilere karşı, anlaşmayı onaylamamaları durumunda, patronun fabrikayı kapatarak başka yere taşıyacağı yönlü sindirme ve tehdit politikalarına başladılar.

Dundee işçileri mücadelelerini Chrysler’in tüm işletmelerine, Ford, GM ve tüm yan sanayi kollarına yaymaları durumunda kazanmaları mümkün olacaktır. Çünkü Dundee işçilerinin talepleri bugün tüm otomobil işçilerinin de ortak talebi durumunda.

Dundee işçilerinin talepleri

Zorunlu mesai: İşçilerin zorunlu durumlarda mesai yapma zorunluluğu var. Örneğin bir işçi günde 12 saat, haftada 7 gün çalıştırılabilir.

Chrysler ve Fiat, Sergio Marchionne başkanı Amerika’da sendikaların menejerlerle ilişkilerinin iyi olduğunu ve esnek çalışan ucuz iş gücüne sahip olduklarını böbürlenerek anlatıyor. Tekel, çalışma saatlerini günde 10 saate çıkardı. İtalya’daki işçileri de buna uymak zorunda bıraktı. Tehdit hep aynı: “Aksi takdirde İtalya’da fabrikayı kapatıp üretimi Amerika’ya taşıyoruz”.

İki basamaklı ücret: Dundee’de çalışan işçilerin yarısından çoğu yeni işçiler ve bunlara ikinci sınıf ücret

ödeniyor. Bu uygulama Obama hükümetinin yeni ekonomi-politikalarını oluşturuyor. Obama iki basamaklı ücret uygulamasını 2009 yılında otomobil endüstrisini kurtarma paketi dahilinde gündeme getirmişti. Böylece işçiler uluslararası düzeyde ucuz işgücü ile rekabet edecekti.

Dundee işçileri işyerlerinde sadece otomobil tekeline karşı değil, onlarla sınıfa karşı koordineli olarak çalışan sendika bürokratlarına karşı da mücadele etmek zorunda. Aynı durum diğer işyerlerinde de yaşanıyor. Örneğin Joliet’te ve Illinois’ta, International Association of Machinists (IAM) sendikası 4 ay süren grevi Caterpillar patronları ile anlaşarak sattı. Sendika, patronun zarar ediyoruz diyerek işçilere 6 yıl boyunca ücret artışından feragat etmeleri ve sağlık alanında büyük kısıtlamaya gidilmesi dayatmasını kabul etti. Ayrıca İAM sendikası grevi yalnızlaştırdı ve diğer alanlarda çalışan işçilerin destek mücadelesini kabul etmedi. Dünyanın en büyük tekellerinden olan Caterpillar işçilerine her yerde aynı şeyi dayatmasına rağmen, UAW sendikası ise, temsil ettiği Caterpillar işçilerine grev kırıcılarının ürettiği parçaları işlemesi için emir vererek, patrona hizmette kusur etmedi.

UAW Sendikası’nın kendisi de bir patron ve Chrysler’in hisse senetlerinin yüzde 55’ine sahip ve yönetim kurulunda oturuyor. UAW Başkanı Bob King kısa bir süre önce otomobil endüstrisi tarafından UAW’nin ücretleri düşürmek için patronla nasıl çalıştığını sendikalara anlatması için Avrupa’ya gönderilmişti. Bu nedenle bu işletmelerde sınıfın kazanımları yeni taban örgütlemeleriyle başarıya ulaşabilir.

ABD dünyayı silahlandırıyor

ABD’nin 2011 yılındaki silah satışı bir önceki yıla göre üçe katlanarak, ekonomik kriz sonrası silah baronlarının yüzünü güldürdü.

Dünyanın dört bir yanında büyüyen silahlanma yarışı Ortadoğu’da emekçi halkların eylemleri sonrası özellikle Ortadoğu devletlerinde yoğunlaştı. Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Umman gibi gerici diktatörlükler emekçi halkı sindirmek ve bölgede üstünlük kazanmak için son bir yıl içerisinde yaklaşık 40 milyar dolarlık silah alımı yaptılar.

Bu rakamsa sadece ABD ile yapılan anlaşmalara dayanıyor. Diğer ülkelerden de son dönemde silah alımının arttığı istatistiklere yansıyor. Bahreyn’e askeri yığınak yaparak emekçilerin eylemlerine saldıran Suudi Arabistan Krallığı, ordusunu güçlendirerek yeni saldırıların zeminini hazırlıyor.

ABD Kongresi tarafından hazırlanan bir rapora göre, ABD 2011 yılında silah satışını bir önceki yıla göre üç katına ulaştırdı. 2011 yılında dünya genelinde 85.3 milyar dolar değerinde silah alımı gerçekleşirken ABD’nin payı tam 66.3 milyar dolar.

Yapılan anlaşmalarla ABD’den yeni nesil F-15’ler alınırken mevcut F-15 savaş uçaklarıysa modernize edilecek. Ayrıca onlarca Apache ve Black-Hawk savaş helikopterleri için anlaşmalar da yapıldı.

ABD silah sanayinde oluşturduğu tekelle dünyanın diğer bölgelerinde de savaş pazarını kontrolünde tutuyor. Hindistan ve Tayvan gibi ülkeler de ABD’ye büyük silah siparişleri veriyor.

“Barış ve demokrasi” dağıtan ABD emperyalizmi yeni savaşlar için dünyayı silahlandırıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yunanistan’da ırkçı-faşist saldırılara kitlesel tepki

Kapitalist krizin pençesindeki Yunanistan’da baskıcı ve antidemokratik uygulamalar artıyor. Yükselen ırkçı-faşist dalga binlerce göçmen tarafından başkent Atina’da protesto edildi.

Yaklaşık 5 bin göçmen, polisin ve ırkçı Yunanlıların göçmenlere karşı tutumunu protesto etti. Göçmenleri sokağa döken son olay ise, polisin batı şehri Corinth’de yanında resmi belgeleri olmayan yüzlerce göçmeni tutuklamasıydı.

İşsizliğin ve sosyal yıkımın derinleştiği ülkede, ırkçı-faşist saldırılar her geçen gün artıyor. Özellikle faşist parti Altın Şafak tarafından körüklenen ırkçılık politikaları, kendisini farklı saldırılarla gösteriyor.

Gösteriye katılan yaklaşık 5 bin protestocu “İslamofobiye Hayır”, “Neoneziler dışarı” gibi pankartlar taşıyarak parlamentoya doğru yürüdüler.

Gösteri, polisin batı şehri Corinth’de yanında resmi belgeleri olmayan yüzlerce göçmeni tutuklamasının ardından geldi.

Yunanistan’da 50 bin telefon dinleniyor

Ülkede, 50 binden fazla kişinin telefonu polis teşkilatı ve gizli servis (EYP) tarafından dinleniyor.

Yunanistan İletişim Gizlilik Güvenliği Kurumu (ADAE), konuyla ilgili şikayetler üzerine hazırladığı raporunda, 2011 yılında “devlet güvenliği” gerekçesiyle yapılan yasal telefon dinlemelerinde geçen yıla oranla yüzde 70 oranında artış kaydedildiğinin tespit edildiğini açıkladı.

ADAE, Yunanistan’da savcılık kararıyla yapılan telefon dinlemelerinde uygulanan prosedürle ilgili ciddi sakıncalar bulunduğunu, bu konuda yaptığı araştırmalarda bazı düzensizlikler ve kara delikler tespit ettiğini açıkladı.

Roman kamplarına operasyon

Fransız burjuvazisinin Nicolas Sarkozy döneminde Roman göçmenlere yönelik başlattığı ırkçı operasyonlar, Sarkozy’yi devirip yönetime gelen Fransa’nın “sosyalist” cumhurbaşkanı François Hollande eliyle devam ediyor.

Fransız polisinin Roman kamplarını dağıtmaya yönelik operasyonları 28 Ağustos’ta ülkenin ikinci büyük kenti Lyon’da devam etti.

Yaklaşık 120 kişinin yaşadığı tahmin edilen kampı basan polisler, “mahkeme kararı”na dayanarak kampı dağıttılar.

Fransız İçişleri Bakanı Manuel Valls, yaptığı açıklamada, “ciddi hijyen sorunları olan Roman kamplarını dağıtmaya devam edeceğiz” mesajını vererek Romanlara yönelik ırkçı saldırıların süreceğini duyurdu.

Fransa’da 15 ile 20 bin civarında Romanın yaşadığı tahmin ediliyor. AB Komisyonu, Fransa’yı sık sık “**Romanlara ayırimcilik**” yaptığı gerekçesiyle eleştiriyor.

Harçlar kalktı, soygun düzeni yerinde duruyor!

Üniversitelerin açılmasına kısa bir süre kala sermaye hükümeti AKP “büyük” bir şova imza attı.

AKP’nin haftalardır altını doldurmaya çalıştığı “üniversite harçlarının kaldırılması projesi”nin, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’ın Bakanlar Kurulu toplantısı sonrasında yaptığı açıklamayla uygulamaya konulduğu duyuruldu.

Bakanlar Kurulu’nda hazırlanan kararnamenin Resmi Gazete’de yayınlanmasıyla birlikte harçların resmi olarak kaldırılması ‘müjdesi’, sermaye hükümetinin bir süredir üzerinde çalıştığı sinsi planlardan biriydi. Bu uygulamayla beraber, “parasız eğitime geçiliyor” yanılması yaratılmak isteniyordu.

İkinci öğretimde harca devam...

Burjuva medya eliyle şişirilen harçların kaldırılması uygulaması, daha ilk aşamasında eğitimde fırsat eşitsizliğinin, ayrımcılığın süreceğinin göstergesi oldu. Harçların kaldırılması kapsamına dahil edilmeyen ikinci öğretim ve uzaktan eğitim öğrencilerinden öğrenci katkı payı alınmaya devam edilecek. İkinci öğretim ve uzaktan eğitimde zaten normal harçtan çok daha fazla para veren öğrencilerin kapsam dışında bırakılması bile yaratılan sahte görüntüyü açığa çıkarıyor.

1 milyon 524 bin 380’i birinci öğretim, 1 milyon 951 bin 494’u açık öğretimde olmak üzere toplam 3.5 milyon öğrenciden harç alınmayacak.

Eğitimde ticarileşmeyi baz alan sermaye hükümetinin harçları kaldırmasını “parasız eğitim” olarak yansıtmaya çalışması esasta eğitimdeki ticarileşmenin ulaştığı boyutu gösteriyor. Har(a)çlar paralı eğitimin sembolü olsa da gelineen noktada üniversite eğitiminin tüm adımlarında ticari bir ilişki şekillenmiş durumda. Bugün üniversite kayıtlarında öğrenci katkı payı olarak adlandırılan harçlar en küçük paya inmişken, harçların kaldırılması paralı eğitim politikasına etki etmeyecektir.

Eğitimde ticarileşme sürece

Harçların kaldırılmasının tozu dumanı arasında yeni ticari eğitim uygulamaları devreye sokulacak, eğitim bir adım daha özelleşecektir. Bugün üniversite öğrencileri için paralı eğitim sadece harçları değil, yurt-barınma masraflarından ulaşım-yemek masraflarına kadar geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Birçok ilde yemekhane boykotlarından ulaşım eylemlerine konu olan bu sorunlar paralı eğitim kapsamında tanımlanmadıkça ve çözüm alternatifleri sunulmadıkça tüm iddiaların boş ve asılsız olduğu açıktır. İhaleler ve özel şirketlere devirlerle kapsamı genişletilen ve soygun düzeninin hüküm sürdüğü bu alanlar var oldukça parasız eğitim hayaldir.

Harçların kaldırılması lütf değil!

Keza bir lütf gibi sunulan harçların kaldırılması uygulamasının, en temel eğitim hakkının doğal bir gereği olduğunun altını çizmek gerekiyor. Bugüne kadar bu hakkın gasp edilmiş olması, uygulamasının sağlanmaması yerine kaldırılması “değişim” olarak yansıtılıyor. Devletin sağlamakta yükümlü olduğu

sorumlulukları sermaye için gasp etmesi, uygulamaması ve bunlar arasından en ufak hak kırıntılarını ‘bahşetmesiyle’ düzene itaat eden bir toplum ve öğrenci gençlik yaratılmak isteniyor.

Gençliğe geleceksizliği vaat eden sermaye hükümeti diğer yandan üniversiteleri gelir kapısı olarak görmekte ve gençliğin üniversitelere gidişini sürdürmek istemektedir. “Her ile üniversite” projeleri ve üniversite harçlarının kaldırılması birbirinden bağımsız değildir. Daha fazla genç diplomalı işsiz, nitelikli ucuz işgücü olmak üzere yüksek öğrenime çekilmek isteniyor.

Harçların kaldırılması da bunun için yaratılan bir reklam kampanyasıdır. Geçmiş dönemlerde öğrenim kredisıyla yaratılmak istenen algı bugün harçların kaldırılması üzerinden sürdürülüyor. Kredilerde

olduğu gibi kaldırılan harçlarda da üniversite öğrencilerinin ekonomik sıkıntıları çözülmeyecek sadece farklı biçimler kazanacaktır.

Sermayenin yeni dönemle birlikte kapsamlı saldırı programlarını planladığı bir süreçte gençliğin kontrol altına alınması için bir yandan ‘lütuflar’ sunulurken diğer yandan baskı tırmandırılıyor. Yeni YÖK yasasının gündemde tutulduğu bir süreçte ilk adım harçların kaldırılmasıyla atılmış bulunuyor. Sermaye hükümeti AKP’nin yaratmak istediği yanılsamalar ve ham hayallere karşı gelecek ve parasız eğitim şiarlarını daha gür haykırmalı, mücadele saflarını hazırlamalıyız. Bugün verilen sınırlı hak ve özgürlüklerin de gençliğin mücadelesinden duyulan korkunun ürünü olduğunu bir an olsun aklımızdan çıkarmamamız gerekiyor.

İstanbul’da ulaşım zam soygunu

İstanbul’da toplu ulaşım yeni düzenlemeler ve hatlar getirilmesini ulaşım ücretlerine yapılan zamlar izledi.

Bazı hatlarda yapılan zamlar yüzde 50’ye varan oranlara ulaşırken tali hatlardaki ulaşım ücretleri sabit tutularak zam sonrası oluşabilecek tepkiler yumuşatılmaya çalışılıyor.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Ulaşım Koordinasyon Merkezi (UKOME) toplantısından sonra zam kararı açıklandı.

Yeni zamlara göre İETT otobüsleri ve Özel Halk Otobüslerinde 1.75 lira olan ilk biniş ücreti 1.95 liraya yükseltirken öğrenciler için 1 liradan 1.10 liraya çıkarıldı. Son yıllarda uygulamaya konan indirimli bilete ikinci ayırım kapsamında olan öğretmen ve yaşlılar içinse ücretler 1.20 liradan 1.35 liraya çıkartıldı. İDO Sirkeci-Harem araba vapuru, şehir hatları vapurları ve özel deniz motorları elektronik bilet ile aktarmalarda birinci aktarma 1.20 liradan 1.40 liraya, ikinci aktarma da 1.20 liradan 1.30 liraya yükseltildi. Sadece en az kullanılan 3, 4 ve beşinci aktarma ücretleri değişmeyerek 1.20 lirada kaldı.

Aylık mavi kart ücretleri 140 liradan 155 liraya, öğrenciler içinse 70 liradan 75 liraya, öğretmen ve yaşlılar için de 80 liradan 90 liraya çıkartıldı. En yüksek zam uygulamasıysa şehir hatları, özel deniz motorları ve raylı sistemlerde 2 lira olan jeton fiyatlarına geldi. Jeton fiyatı yüzde 50’lik artışla 3 liraya çıktı. Deniz ulaşımında ise değişmeyen jeton fiyatı Kartal-Adalar hattı oldu. Adalar şehir hatları ve özel deniz motorlarında 3 lira olan ilk biniş 3.5 liraya çıkarıldı. Aktarma ise 2.5 lira olarak belirlendi. Jeton fiyatı da 4 liradan 5 liraya çıktı.

Harçların kaldırılması oyununa kanmayacağız...

Özgürlük ve gelecek mücadelemiz kararlılıkla sürecek!

AKP iktidarının son hamlesi harçları kaldırmak oldu. Böylece AKP, iktidara geldiği ilk günden bu yana sürdürdüğü popülist politikalarına bir yenisini daha ekleyerek toplum gözündeki imajını yenilemek ve gerçek toplumsal çelişkileri örtmek için önemli bir adım daha attı. Gençliğin yılları bulan ve büyük bedeller ödediği mücadelesini karartmayı amaçlayan dinci parti, “hak verilecekse biz veririz” derken bir yandan da ticari eğitim uygulamalarının üzerini örtecek bir hamle yapmış oldu. Yani burjuvazinin sadık hizmetkârı bir kez daha bir taşla iki kuş vurmaya hedefledi.

Bir süredir gündemi meşgul eden harçların kaldırılacağı tartışmaları geçtiğimiz gün açıklanan bir kararla yeni bir aşamaya girdi. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç “üniversite harçlarının kaldırılması projesi”nin Bakanlar Kurulu’nda onaylandığını duyurdu ve böylece birinci öğretim ile açık öğretim için harçlar kaldırılmış oldu. İkinci öğretim bölümlerinin ise bu yasadan yararlanamayacağı açıklandı.

Harçların kaldırılması ile birlikte gündemde olan “parasız eğitim” kavramının gerçekleştirildiği yalanı, başta AKP güdümündeki güçler olmak üzere pek çok kesim tarafından adeta “müjde” verircesine duyuruldu. Oysa ki AKP’nin niyeti ne parasız eğitim sağlamak, ne de harçların kaldırılması ile birlikte eğitim parasız olacaktır. Çünkü bugün eğitimin ticarileştirilmesi ve piyasaya açılması tek başına kayıt sırasında verilen paralardan ibaret değildir. Bu kökeni dünya genelindeki neoliberal dönüşüme dayanan bir saldırdır ve esas itibarıyla eğitimin -pek çok kazanılmış hakkın gaspı ile birlikte- sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi anlamına gelmektedir.

AKP’nin yaptığı bugün için eğitim harcamaları içinde %15 olan harç paralarını kaldırarak ticari eğitim uygulamalarının esasına dair herhangi bir değişiklik yaratmamaktadır. Sadece öğrencilerin cebinden çıkan para üzerinden dahi bakılacak olursa, barınma, ulaşım, yemek, kitap masrafları bile eğitimin halen daha paralı olduğunu, üstelik de tüm bu harcamaların halen daha büyük meblağlar tuttuğunu görmek için yeterlidir.

Ancak esas vurgulanması gereken eğitimde ticarileşmenin hiçbir biçimde ödenen paraya indirgenemeyeceğidir. Ticarileşme, eğitimin piyasanın ihtiyaçları doğrultusunda yeniden düzenlenmesidir. Bu

ise, bugün en azgın biçimde sürmekte, üniversiteler sermayenin arka bahçesi haline getirilmektedir. Özellikle gündemde olan Bologna süreci bu uygulamaların açık göstergesidir. Böylesi bir dönüşüm sürecinde harçların kaldırılması, Ceolar’ın yöneteceği üniversiteler sayesinde büyük kârlar elde etme hayali kuranlar için küçük bir tavizdir yalnızca.

Üstelik harçları kaldıranlar ikinci öğretimleri bu kararın dışında tutarak bir başka ikiyüzlülüğe daha imza atmaktadırlar. Aynı eğitimi ve aynı diplomayı alan öğrencilerin bir kısmı harç ödemeyecekken bir kısmı hayli yüksek harçlarını ödemeye devam edecektir. Bu bile AKP’nin parasız eğitim gibi bir derdi olmadığını görmek için yeterlidir. AKP basitçe bir kâr-zarar hesabı yapmış ve toplamda kazançlı çıkacağını varsayarak bu adımı atmıştır.

Kuşkusuz ki bu adımın en önemli etkilerinden biri toplumda ve gençlik kesimlerinde oluşabilecek yanılısamadır. Zira harçlar bugüne kadar ticari eğitim uygulamalarının adeta sembolüdür. Daha düne kadar parasız eğitim istemek suç sayılırken, bugün bu haktan bahsedilmesi ve harçların kaldırılması AKP’nin bir lütfu ve hizmeti olarak sunulmakta; dünün devrimci gençlik mücadelesinin bu açıdan boşluğa düştüğü ima edilmektedir.

Oysa bugün parasız eğitimden bahsedenler daha bir hafta önce aldıkları kararlarla disiplin cezalarını arttıranlarla aynı kişilerdir. Üniversitelerde özgür düşüncenin üzerindeki baskılar sürmekte, polis-ÖGB-sivil faşist ablukası gün geçtikçe güçlenmektedir. Görüntüde yapılan tüm değişikliklere rağmen 12 Eylül’ün YÖK düzeni bugün aynı biçimde devam etmekte, eski düzenin tüm uygulamaları yeni ambalajlarla gençliğe sunulmaktadır.

Ancak bilinmesi gerekir ki gençliğin özgürlük ve gelecek mücadelesi böylesi küçük tavizlerle ve popülist politikalarla engellenemez. Tüm bu yanılısamalara karşı gençlik alanlara çıkarak yanıt verecek, AKP’nin popülist politikalarına geçit vermeyeceğini bir kez daha haykıracaktır. Üniversitelerin özgürleşmesi ise düzen güçlerinin lütuflarıyla değil, AKP ve sözcüsü olduğu sermaye sınıfının tarihin çöplüğüne itilmesiyle mümkün olacaktır.

Ekim Gençliği
30 Ağustos 2012

Şili’de öğrenciler mücadelede kararlı

Şili’de öğrenci gençliğin eylemleri devam ediyor. Binlerce Şilili genç parasız eğitim talebi ve son dönemde artan polis baskısını protesto etmek için çok sayıda kentte yürüyüşler düzenledi.

Santiago’deki Paseo Ahumada’da gerçekleştirilen gösterilerde eğitimin ücretli olması protesto edildi. Eylem sırasında açıklama yapan Öğrenci Velileri Derneği Başkanı Dapne Concha ise gösterilere karşı yapılan polis baskılarını eleştirdi.

Concha geçmiş dönemde polislerin öğrenci yurtlarına baskın yaptığını ve öğrencilere işkenceye varan uygulamalar yapıldığını belirtti.

Öğrencilerin psikolojik olarak geri dönüşü olmayan şekilde yaralandığını belirten Concha, uygulamaların sorumlularının adaletle teslim edilmesi gerektiğini vurguladı.

Şili polisi ise eylem yapan öğrencilere saldırdı. Polis öğrencilere tazyikli su ve plastik mermiyle müdahale etti. Öğrenciler ise polisin müdahalesine taş ve sopayla karşılık verdi. Polis saldırısı sırasında çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

Şili’de işçi-öğrenci dayanışması

Şili’de ücretsiz kamusal eğitim talebiyle yürütülen mücadele işçileri ve öğrenci gençliği birleştirdi.

Ücretsiz kamusal eğitim için ulusal grev çağrısı sonrası binlerce işçi ve öğrenci 28 Ağustos günü başkent Santiago’nun Alameda Bulvarı’nda yürüyüş düzenledi.

Santiago Üniversitesi civarında toplanmaya başlayan göstericiler, bulvarın tümünü kaplayarak renkli ve bütünlüklü bir görüntü oluşturdular.

Şili lise öğrencileri sözcüsü Eloisa Gonzalez yürüyüşten önce basına yaptığı açıklamada, diğer birçok sektörün de eylemlere katılacağı sözü verdiğini vurguladı. Gonzales ayrıca, gösteriden sonra Eğitim Bakanı Harald Beyer’in daha önce de defalarca gerçekleşen öğrenci eylemliliklerindeki talepleri göz önüne alacağını umduğunu söyledi.

Sermaye devletinin kontrgerilla operasyonu; 6-7 Eylül olayları...

Şoven-faşist kudurganlığın panzehiri devrimci sınıf mücadelesidir!

Bu yıl kontrgerillanın daha sonraki kanlı icraatlarında örnek aldığı 6-7 Eylül olaylarının 57. yıldönümü. 6-7 Eylül olaylarını arka planı ile birlikte değerlendirebilmek bugünkü siyasal gelişmelerin seyrini kavramak açısından önemli bir yerde duruyor.

6-7 Eylül olayları kokuşmuş ve çürümüş sermaye düzenine ve onun devlet gerçekliğine, emperyalizmle olan ilişkilerine, Kıbrıs sorununun gelişimine ayna tutmaya devam ediyor. Zira tüm katliamlar gibi ölüm, acı ve zulüm kokan 6-7 Eylül olayları 1950’li yıllardan beri uluslararası politikanın temel sorunlarından birisi olan Kıbrıs Adası’nın paylaşımı kavgasının üzerinden gündeme geliyor. Rumlar’a yönelik uzun zamandır hazırlığı yapılan bu saldırının startının verilmesinde Kıbrıs Konferansı görüşmelerinin ülkede yarattığı gündem iyi bir fırsat olarak değerlendirilir. Olaylar CIA’in danışmanlığında kontrgerilla tarafından örgütlenir.

Kıbrıs’ta Rumlar’ın verdiği bağımsızlık mücadelesini engellemek için Türkiye’yi sürecin parçası yapmaya çalışan İngiliz emperyalizmi harekete geçer. Bu politika doğrultusunda Kıbrıs Türk ve Yunan devletlerinin gerici çıkarlarının çatışma alanı haline gelir. Böylece emperyalist müdahale öncesi birbirleriyle kardeşçe yaşayan ada halkları birbirini kırma noktasına getirilmiş olur. İngiltere bu plana uygun bir şekilde 1955’te Londra’da gerçekleşen Kıbrıs Konferansı’na Türkiye’yi de çağırarak sorunun resmi olarak muhatabı haline getirmeyi başarır. Türk burjuvazisi ellerini ovuşturarak Kıbrıs’a yönelik egemenlik hesaplarını düşünmekte ve buna yönelik iç ve dış politikada adımlar atmaktadır. Görüşmeler başladığında gelişmeler Türkiye’nin aleyhinde ilerlerken göreve hazır bekleyen kontrgerillanın düğmesine basılır. Görüşmeleri Türkiye adına sürdüren dönemin Dışişleri Bakanı Fatih Rüştü Zorlu, Türkiye’ye şifreli bir telgraf göndererek Rumlar’ın lehine görünen dengeleri Türkler lehine değiştirecek bir şeylerin “orada” yapılması gerektiğini bildirir. Bu emirle kontrgerilla hızla işe koyulur.

Kontrgerillanın kanlı provokasyonu 6-7 Eylül...

Sermaye devletinin düğmeye basmasıyla birlikte kontrgerillanın ‘iyi çocukları’ görevleri başına gönderilir. Birkaç koldan harekete geçilir. Atatürk’ün Selanik’teki evine bomba koyulur. Bombalanan ev Türk Konsolosluğu ile aynı bahçededir. Bombalar Selanik Başkonsolos Yardımcısı Ali Tekinalp tarafından götürülür. Bombalar sonradan MİT’te çalışacak ve Nevşehir Valisi yapılacak olan Oktay Engin ve konsolosluk hizmetlisi Hasan Uçar tarafından yerleştirilir. *İstanbul Ekspres* gazetesi 6 Eylül tarihli 2. baskısıyla düğmeye basar. Gazetenin sahibi 1955’te adı MAH olan şimdiki MİT’in hizmetinde çalışmaktadır. 20-30 bin basılan gazetenin 2. baskısı 290 bin adet basılır. O günkü matbaa teknolojisiyle birkaç günlük zaman alacak 290 bin baskının hızla hazır edilmiş olması bile 6-7 Eylül olaylarının devlet tarafından tüm ayrıntısına kadar önceden organize edildiğini gösterir. Görsel medyanın devrede olmadığı bir dönemde yazılı medya yaygın bir

şekilde kullanılarak provokasyonda etkili bir araç olarak devreye sokulmuştur.

Böylece Atatürk’ün Selanik’teki evinin bombalandığı haberi manşette verilir. Manşetin altında ise yine istihbarat örgütünün içinde yuvalandığı örgütlerin (Kıbrıs Türktür Cemiyeti, Milli Amele Teşkilatı, İstanbul Yüksek Okul Talebe Birliği) yetkililerinin tahrik edici, saldırgan tehditleri yer alır, Rumlar hedef olarak gösterilir. Yalnızca *İstanbul Ekspres* gazetesi değil *Cumhuriyet*, *Tercüman*, *Milliyet*, *Sabah* aynı tornadan çıkmış manşetlerle sermayeye olan uşaklık görevlerini layıklarıyla yerine getirirler. Camilerde Rumlar’a karşı kışkırtıcı vaazlar verilir. Rumlar’a ait mekanlar önceden verilen istihbarata göre tespit edilerek kırmızı haçlarla işaretlenir. Ve bundan sonra olaylar çorap söküğü gibi gelişir. *İstanbul Ekspres* gazetesinin yaygın dağıtımı ardından KTC ve İYOTB tarafından Taksim’de miting yapılır. Miting sonrasında yağma ve vahşet dizginlerinden boşalır. Sopalar, baltalar, kazmalarla tek bir merkezden silahlandırılmış, Kastamonu’dan Sivas’a, Trabzon’dan Erzincan’a kadar şehir dışından kamyonlarla getirilen gerici-faşist güruh Rumlar’ın yaşadığı 52 bölgede aynı anda yangın, yağma ve linçe girer. Bu sırada Rumlar’ın çoğunlukta yaşadığı İzmir’de aynı senaryo sahnelenmektedir. Saldırganlar mezarlıklara bile dadanır. Kemik ve ceset parçaları sokaklara saçılır. Kadınlara vahşice tecavüz edilir. İlkın Rumlar’a ait mekanların cam ve çerçevelerinin indirilmesiyle başlanır. Devlet en başından beri işin başındadır. Emniyet ve ordu görevlileri katliamı izlediklerini saklamaya bile gerek duymazlar. Sermayenin bekçi köpekleri adeta saldırganların güvenliğini almış, pek çok yerde yağma ve linçe bizzat katılmış, ordunun tankları saldırıda faşist güruhu organize etmek için kürsü olarak kullanılmıştır.

İstanbul’daki saldırıda 74 kilise, 1 havra, 8 ayazma, 3 manastır, 3584’ü Rumlar’a geri kalanı Ermeni, Yahudilere ait 5583 işyeri yağmalanır ve yıkılır. İzmir’de ise 14 ev, 6 dükkan, 1 pansiyon, Katolik Kilisesi, İngiliz Kültür Evi talan edilir ve yakılır. İstanbul’da 200 civarında tecavüz olayı gerçekleşir. 3 kişi ölür, 30 da yaralı tespit edilir. İzmir’deki saldırılarda ise 57 kişi yaralanır. İstanbul’da ve İzmir’de olaylardan hemen sonra örfi idare (sıkıyönetim) ilan edilir.

Düzenin kokuşmuş medyası Rumlar’a yönelik temizlik hareketi sona erdiğinde uğursuz görevlerine kaldıkları yerden devam ederler. Sütün sütun tüm manşetler saldırganlığı ayakta alkışlar. ‘*Milli galeyan*’, ‘*Duygusal halk tepkisi*’...

Medya bu sefer efendilerinin emriyle olayların tozu dumanı dinmeden ‘*Çapulcu yağması*’, ‘*Olaylarda komünist parmağı*’ manşetleri ile ağız değiştirir. Başbakan yardımcısı Fuat Köprülü 1960’da görülen Yassıada duruşmalarında bu aklı CIA şefi A. Dulles’in verdiğini söylemiştir. Olaylar, oluşturulan 45 kişilik listedekilerin üzerine yıkılmaya çalışılır. 6-7 Eylül olayları ardından komünist avına çıkılır. Henüz bir avuç aydın çevresinin sınırlarını aşamayan cılız sosyalist hareket hedef tahtasına konarak bilinçler bulandırılmak, gerçek failler gizlenmek, toplumsal tepkilerden kaçınmak amacıyla kullanılır. Bu süreçte vurulmak

istenir. Aralarında Aziz Nesin, Kemal Tahir, Asım Bezirci, Hasan İzzetin Dinamo’nun bulunduğu fişlenmiş, yaşayan ve hatta olaydan önce ölmüş 45 komüniste dava açılır.

İstanbul Örfi İdare Komutanı N. Aknoz 45’likleri “salkım salkım” asılı görmek istediğini söylerken uluslararası kamuoyunda oluşan tepkiden kaynaklı 45’likler ipten dönerler. Olayların ardından İzmir’de ve İstanbul’da gözaltılar gerçekleşir. Bir tarafta 45’likler idam cezasıyla yargılanırken İzmir’de 9, İstanbul’da sınırlı sayıda kişi yağma ve çapulculuk suçundan cezalandırılması gözaltıların göstermelik olduğunu kanıtlar niteliktedir.

Özel Harpçi eski MGK genel sekreteri general Sabri Yirmibeşoğlu, ‘90’lı yıllarda gazeteci Fatih Güllapoğlu’na verdiği röportajda “6-7 Eylül bir Özel Harp işiydi ve muhteşem bir örgütlenmeydi. Amacına da ulaştı” demiştir. Evet komplo Türk burjuvazisi için amacına ulaşmıştır. Rumlar katliamının ardından kendi topraklarını terk etmek zorunda bırakıldılar. Gayri müslümlerin tüm sermayelerine el konuldu, Rum nüfusun çoğunlukta olduğu bölgeler Rumlar’dan arındırıldı. 1924 yılında 1 milyon olan İstanbul nüfusunun 280 bini Rum’du. Bu etnik temizlik sona erdiğinde İstanbul’da kalan Rum nüfusu 1500-2000’di.

Tarih, sermaye devletinin katliamcı geleneğini sürdürdüğü kontrgerilla eylemlerine tanıklık etmeye devam ediyor. Zira inkar, imha ve asimilasyon sermaye cumhuriyetinin mayasında vardır. Rumlar, Ermeniler, Yahudiler, Süryaniler, Aleviler, Kürtler, Lazlar, Gürcüler, Çerkezler ve pek çok halk, cumhuriyet tarihi boyunca en vahşi yöntemlerle asimilasyon politikalarına boyun eğmeye zorlanmıştır.

Dersim, Malatya, Maraş, Çorum, Sivas katliamları, Kürt halkına yönelik kirli savaş ve kontrgerilla operasyonları, bu politikanın izdüşümü olarak hayata geçirilmiştir. İşte bugün Şemdinli’de, Roboski’de, Malatya’da, İstanbul’da Kürt ve Alevi emekçilere yönelen şoven saldırıların yükselişe geçtiği, düzenin bekçi köpeklerinin tasmalarının bir kez daha salındığı bir süreçte takvim sayfaları bizi Eylül ayına ve onun geçmişte bıraktığı acı izlere ulaştırıyor.

3 çakmak tek gerçek...

Savaş ve barış ikiz kardeştir!

*O askerin gözlerindeki yangını unutamazsın
Unutmak kolaydır elbet
istersen insanlığını unutabilirsin,
kalp atışlarını, sevdanı, umudunu, geleceğini...
Fakat unutmazsın senden alıp sana verdiği yaşamı,
Vahşetiyle varolma çabasındaki küçük insanın
büyük düşlerini
O askerin gözlerindeki yangını unutamazsın
O gözler görmeyi bırakıp da kanla dolduğundan
beri yakar köyleri
Unutma!
O, acı ile gülümseme kenetlenmiş dişlerinde
kaybolurken
çığlık ve gözyaşıyla beslenir.
Çakmaklarına yazdığı her yazı gibi alınyazısı da
gösterir gelecek olan kara yazgısını...*

Ölü bedenlere sarılarak umudunu işgal topraklarında büyümek isteyenler er ya da geç yenilir. Barışa en çok ihtiyaç duyanlar barışı en çok katledenlerdir. Doğru orantılı denklemin sağlaması 30 yıllık Vietnam işgal günlüklerinde...

Dünyanın en büyük kartalının kanatlarını kıran çekik gözlü inatçı komünistlerin iradesinde! 1 Eylül'ün öngünlerinde savaşa dair anıları unutmamak, bilinçle mantık arasında kalan yanılsamaları kırmak içindir bu yazı. Vietnamlıları kaç kez katlettiği unutulmaların, bugün tazminat ve kimyasal temizlik yalanlarına kanmamak, dünyanın değişmediğini, iyi şeyler olmadığını haykırmak için... Vietnam savaşı sırasında Amerikan emperyalizmi gerilla savaşı karşısında çaresiz kalarak yeni silahlar üretti. Gerilla, ormanları saklanmak için kullanıyorsa ormanlar da katledilirdi. Napalm bombası ve portakal gazı bunun icatlarıydı. Napalm bombasının yangınlarıyla uğraşmak zahmetli ve pahalı olduğu için portakal gazı çok daha geniş bir alanda kullanıldı. On yıllardır etkisi devam eden "Ajan Portakal"* operasyonları ile ağaçlar, hayvanlar ve de bugün doğan çocuklar dahi gazın etkisi altında.

‘Bırak da kalbini ve aklını kazanayım, yoksa kulübeni yakarım’**

Amerikan emperyalizminin en yalın halde aktarımı için başka bir söz düşünülemez herhalde.

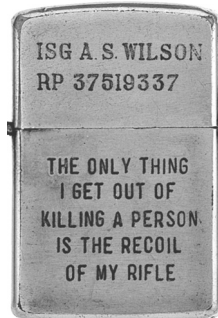
16 Mart 1968’de söylendi mi köyleri yakılan Vietnamlılara bu uyarı. Ya da ten rengi gibi soluk ve silahları kadar soğuk emirler arasında eş zamanlı yakılan 3 köy, My Lai, My Khe ve Son My köylerinde kaç asker teessümü, kaç asker hüznü taşıdı. O köylerin 347 ferdinin hayatını alan cellatlardan sadece Teğmen William Calley ile birlikte toplam 14 asker yargılandı. ABD yargı eliyle katliamları onaylayarak tüm askerlere beraat verirken sadece teğmen Calley için ömür boyu hapis cezası verildi. Fakat içinde az da olsa düzen yargısına güvenen idealistler için bir mesaj niteliğiyle ABD Başkanı Richard Nixon tarafından çıkarılan bir af sayesinde cezası 3 senelik ev hapsine çevrildi. “Üstün Hizmet” madalyası olmasa da akıl ve yürek işgalcisi komutan 347 Vietnamlıyı katletmesinin karşılığı

olarak 3 yıl evinden çıkmamakla mükellef kılındı.

Kalbini ve aklını açmayan Vietnamlılara sözünü tutup kulübelerini yakarak yaklaşan her asker acaba bu yazıyı taşıyan çakmağı mı kullandı? Yoksa çakmak ve yazıları değişse de zihniyeti tek tip olan savaş makineleri için sadece birer komut olan köy yakma ve katliamların içselleştirilmesi midir çakmağa kazınan.

Bunu bilmek zor belki. Ama tarih, Vietnamlılara dayatılanın Amerikan yerlilerine de uygulandığını, Irak’ta devam ettirildiğini yazıyor.

‘Bir insanı öldürdüğümde bana kalan tek şey tüfeğimin geri tepmesi’

Hissiyatın belirlediği yaşam yoktur! Yaşamın belirlediği hisler vardır. Diyalektiğin işlemediğini iddia etseler de, hissizleşen insanın sinir sistemi değil, yüreğidir. Kan

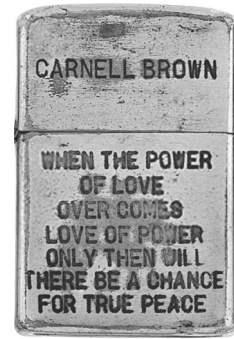
pompalamakla mükellef bir organa bahşedilen bu yüce görev, edebi anlamı dışında gerçekte zıvanadan başka bir şey değildir. Hislerde mantıkla aynı yerde, kafada başlayıp kafada biter. Ne var ki ilk mermiyi hislerine sıkkan askerler için yürekler katlaşıp kan akışını da yavaşlattığı, vücut ısınıp düşürdüğünü iddia edebiliriz. Zira bilinir ki ölüm geldiğinde sahte olan her şey bu katil sürüsündedir. Attıkları kahkaha ölümüne saygının değil kederin arzusudur.

“Bize kabullenmek düşer böyle bir ölümü anılmaya değer gidenin ardında kalan karanfil kokulu gülüşü”

Bir insanın yaşamını amaçsız ölümle tanıştıran için tek his fizik kurallarının gereği etki ve tepkidir. Ancak Vietnam’a giden Amerikan askerleri iyi bilir Vietkong askerlerinin ölümle dansını. O hissi bir an için yaşamak için neleri vermezlerdi ki! Ölmek ve öldürmek bir anlama sahip ve de teessümle anılacak kadar değerli...

“Suzan’la Robert’in hep hayali idi küçük bir ev, eskimemiş bir Ford Hep küçük şirin bir kızları olsun isterlerdi Şu çiçeklerin arasındaki küçük esmer kız gibi Hep hayali idi küçük kızlarının boynuna Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

boyu boyunca atlaması Tıpkı şu şirin, esmer kızın şimdi Robert’in kucağına atlaması gibi Kız elindeki çiçek demetini Robert’in sırt çantasına taktı. Ve yabancıya hızla yakınlaşması gibi Bir tez canlılıkla uzaklaştı. Robert - “Böyle sıcak bir yerde böyle güzel çiçekler” dedi kendi kendine Ve koklamak ister gibi çekti çiçekleri sırt çantasından Küçük bir patlamayla parçalandı Robert 3. Takım 4. Tim’den er Robert Parçalanmış ve kavrulan biraz er Robert’ti Biraz şu ev, biraz şu Ford Yoo onu öldüren küçük, esmer, şirin, kızının verdiği çiçek demetine saklanmış bomba değildi”***

‘Sevginin gücü, güce olan sevgiyi yendiğinde, gerçek barış için bir şans olacak.’

Son çakmak kendi iç dünyasında sevgiyi arayan esir insana ait. Kahverengi gözleri çukura batmış, Vietnam dönüşü defalarca kabuslarla uyandığı yatağında ölümün eşiğinde sayıklamış 1.70 boylarındaki

Robert’e. Ümit’in şiirindeki Robert değil. Vietnam’da ölen binlerce Robert’ten farklı olarak gasp edilmiş Amerika kıtasında ölümü karşıladı kahverengi gözleri olan Robert. Tıpkı Vietnam’dan dönen askerlerin neredeyse 3’te biri gibi. Tıpkı Irak’tan dönen binlerce Robert gibi...

T. Kor

***Ajan Portakal:**

Vietnam Savaşı sırasında 1961-71 yılları arasında kullanılan güçlü bir bitki ilacı olan Ajan Portakal Vietnam’ın kalın bitki örtüsünü zayıflatıp düşman askerlerini ortaya çıkarmayı hedefliyordu. 20 milyon dönümlük ormanlık alana 80 milyon litre portakal gazı sıkıldı. Bu da bugün bile kabul edilebilir topraktaki zehirli madde seviyesinin 400 katına tekabül ediyor. İlacın insanlar üzerinde kullanılmasının kansere, doğum kusurlarına ve bir dizi başka bozukluğa yol açtığı ortaya çıktı.

Vietnam’da kullanılan milyonlarca litre Ajan Portakal, Vietnamlılarda yüz binlerce yaralanmaya ve doğum kusuruna neden oldu. ABD’nin savaş gazileri de ilaca maruz kaldı. Üreticiler 1984 yılında 180 milyon dolar tazminat ödemek zorunda kaldı. 2007’den bu yana Vietnamlılara çevre düzenlemesi ve sosyal hizmetler için 60 milyon dolar ödeyen ABD şimdi başlattığı projede 2016’ya kadar 190 dönümlük araziye temizleyecek. Bu toplam zehirli alanla kıyaslanamayacak kadar dar bir alan.

** Vietnam savaşına katılan askerlerin Zippo çakmaklarından oluşan koleksiyondan

*** Ümit Altıntaş Robert şiiri tamamı için http://www.kizilbayrak.org/ekimgencligi/2001/50/sayfa_19.html

Katliamı aklama seferberliği

Düzen yargısı, sermaye devletinin imza attığı kanlı katliamlardan birini daha örtbas etmek için harekete geçti.

28 Mart 2006’da, Diyarbakır’a getirilen gerilla cenazelerini uğurlamak isteyen kitle ile polis arasındaki çatışmalar sırasında 7’si çocuk 13 kişinin katledilmesiyle ilgili davada önemli bir gelişme yaşandı.

Çatışmalar sırasında bombaatar mermisiyle katledilen 14 yaşındaki Mahsun Mızrak’ın ölümüne ilişkin davada, adli emanetteki delilin değiştirilmesiyle ilgili soruşturma başlatılırken, Mahsun Mızrak’ın ailesi davaya müdahil olmak isteyince Diyarbakır Başsavcılığı dosyaya gizlilik kararı koydurdu.

13 kişiyi katleden polislerden sadece 3’ü hakkında, Mahsun Mızrak’ın ölümüne neden olmak suçlamasıyla dava açılmıştı.

Diyarbakır 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nde yapılan ve tutuksuz 3 polisin katılmadığı duruşmada, Mızrak ailesinin avukatı Barış Yavuz, adli emanette bulunan ve sanıklar tarafından kullanıldığı bildirilen 3 bomba atar ve mermi çekirdeğini anımsattı. Yavuz, “Yapılan incelemede, emanetteki dosyanın en önemli delilinin değiştirildiğini gördük. Maktulün kafatasından çıkarılan bomba atar mermisi yerine av tüfeği fişegi

bırakılmış. Mahkeme bu önemli delili bulmalı” dedi. Mahkeme heyeti, emanetteki en önemli kanıtın nasıl değiştirildiğinin araştırılması için suç duyurusunda bulunma kararı aldı.

Soruşturma da sır oldu

Yaklaşık 1 ay önce mahkemenin suç duyurusu doğrultusunda Diyarbakır Başsavcılığı, adli emanetteki kanıtın kaybolması ile ilgili soruşturma başlattı. Soruşturma kapsamında delil toplamaya başlayan savcılığa, Mızrak’ın ailesi ve avukatları geçtiğimiz hafta başvuru yaptı. Aile, davada yargılanan sanık polisler ile bu polislerle yakın bazı isimlerin tanık olarak dinlenmesini ve soruşturmada hangi aşamaya geldiğini anlamak için dosyayı incelemeyi talep etti.

Ancak savcılık, talepleri değerlendireceğini bildirmesinin hemen ardından mahkemeye başvurarak, dosyaya gizlilik kararı koydurdu. Bu nedenle Masum Mızrak ailesi ve avukatları dosyayı inceleyemedi. Avukatlar, karara itiraz ederken, daha önce de benzer süreçlerden sonra adli emanetten delil çalınabildiğini anımsattı ve tehlikenin dosyayı kendilerinin incelenmesinden kaynaklanmayacağını vurguladı.

KESK’li tutsaklar için eylem

KESK İzmir Şubeler Platformu, 25 Ağustos günü Eski Sümerbank önünde KESK’e yapılan operasyonlar ve tutuklamaları protesto etti.

“KESK İzmir Şubeler Platformu” pankartı açılan eylemde basın metnini Eğitim Sen 6 No’lu Şube Başkanı Mehmet Doğan okudu. Türkiye’nin her yerinde ‘özgür bırak’ talebiyle eylemler yapıldığını söyleyen Doğan, hükümetin bunu duymamak için elinden geleni yaptığını vurguladı. KESK olarak, tutuklananlar serbest bırakılncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini belirtti. Doğan, 68 KESK’linin tutuklu olduğunu söyleyerek KESK üyelerinin ‘yasal sendikal faaliyet’ten tutuklandıklarını belirtti. KESK’in faşizme karşı demokrasiyi, emperyalizme karşı bağımsızlığı, savaşa karşı barışı, baskılara karşı özgürlüğü savunduğunu ve savunmaya devam edeceğini vurgulayan Doğan, KESK’in her zaman ırkçılığa, şovenizme karşı emeğin birliğini, halkların kardeşliğini savunduğunu ifade etti.

Doğan açıklamayı şu sözlerle bitirdi: “*Bilin ki bizler, haklı mücadelemizi baskı altına almaya çalışan her türlü hukuk dışı ve fiili uygulamalar karşısında geçmişte olduğu gibi bugün de sessiz kalmayacağız. Birbirimize daha fazla kenetlenerek bu oyunu bozacak, zulmün ve zorbalığın efendileri önünde asla boyun eğemeyeceğiz.*”

Eyleme BDSP, İHD ve Kaldıraç destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kartal’da kundaklama girişimi

İstanbul’un Kartal ilçesi Kurfalı Mahallesi’nde Alevilerin oturduğu evlerin işaretlenmesinin ardından bu kez de Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Kartal Şubesi Cemevi ve Kültür Merkezi sabaha karşı kundaklanmak istendi.

PSAKD Kartal Şubesi Başkanı Ali Yayık’ın aktarımlarına göre, binadan yükselen dumanları gören mahalle halkının itfaiyeye haber vermesi nedeniyle yangın kısa sürede söndürüldü.

Daha önce, Alevilerin yoğun olarak yaşadığı Kartal ilçesinde Alevilere dönük bir saldırı girişimi olmadığını söyleyen Yayık şöyle konuştu:

“Önce evleri işaretlediler. Bizim konuyla ilgili kınama içeren açıklamamızın ardından da derneği kundaklamak istediler. Evleri işaretlenen aileler tedirgindi. ‘Biz 40 yıldır komşularımızla hiçbir sorun olmadan yaşıyoruz’ diyorlar. Gerçekten de burada her bölgeden göç eden insanlar var; bugüne kadar herhangi bir sıkıntı olmadı.”

PSAKD, yaptığı açıklamada, AKP iktidarının etnik ve mezhepsel farklılıkları körükleyen politikaları aracılığıyla Aleviler, Sünniler, Kürtler, Türkler ve Arapların birbirlerine düşman edilmeye çalışıldığını belirterek Alevilerin evlerini işaretleyenlerin bulunmasını talep etmişti.

Alevilerden eylemli yanıt

Kartal Çınardere Mahallesi’nde Alevilerin evlerinin işaretlenmesi ve Kartal PSAKD’nin sabaha karşı kundaklanmaya çalışılması binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla Kartal’da protesto edildi.

PSAKD Genel Merkezi’nin çağrısıyla 25 Ağustos günü Kartal Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle yolu tek yönlü trafiğe kapatan kitle yürüyüşün başlarında yolu çift yönlü trafiğe kapatarak Kartal Baba Geçidi - Bankalar caddesi ve çay bahçeleri güzergahı üzerinden sloganlar ve alkışlarla yürüyen kitle Kartal Meydanı’na ulaştı.

PSAKD Genel Merkez Yöneticisi Atilla Özdemir basın açıklamasını okudu.

Özdemir, emperyalizmin taşeronluğunu yapan AKP etnik ve mezhepsel farklılıkları körükleyen politikaları ile Alevi ve Sünnile Kürtler, Türkler ve Araplar birbirlerine düşman edilmeye çalışıldığını vurguladı.

PSAKD’nin çağrısıyla örgütlenen eyleme çeşitli köy dernekleri ve BDSP’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci kurum ve kitle örgütleri flamalarıyla katılarak destek verdi. Ayrıca evleri işaretlenen Sivas’ın Yıldızeli ilçesi Yağhdere Köyü Derneği de kendi pankartlarıyla eylemde yerlerini aldılar.

Kızıl Bayrak / Kartal

12 Eylül işkencecileri açıklandı

Devrimci 78’liler Federasyonu, Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya’nın yargılandığı 12 Eylül davasına gönderilen belgeler ışığında dönemin işkenceci şeflerini açıkladı. Dönemin işkencecileri arasında, Celalattin Cerrah, Abdulkadir Aksu, Hanefi Avcı ve Mehmet Ağar gibi çok sayıda kişi bulunuyor.

Devrimci 78’liler Federasyonu’nun Mülkiyeliler Birliği’nde düzenlenen basın toplantısında yapılan açıklamada, Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi’nde süren 12 Eylül dava dosyasına giren belgelerden yararlanılarak, “işkencecilerin listesinin” oluşturulduğu belirtildi. “Gizli, ivedi, kişiye özel” ibareli ve “okunduktan sonra imhası takdirinize arz” dipnotlu notların hatırlatıldığı açıklamada, “O notlarda işkencede ölen bir devrimcinin ölümüne nasıl kılıf hazırlandığını; işkencecilerin cunta mahkemelerinde nasıl beraat ettiğini; nasıl kovuşturmaya yer olmadığı kararlarının verildiğini; mızrağın çuvala sığmadığı anlarda ceza alan işkencecilerin nasıl görevlerine devam ettiğini; daha sonra nasıl devletin üst kademelerine yükseldiğini; hatta bu belgeler arasında mahkemelere ulaşmayan ifadeleri göreceğiz” denildi.

İşkence sonucu ölenler hakkında intihar, kalp yetmezliği, dolaşım bozukluğu ya da doğal ölüm şeklinde raporlar düzenlendiği belirtilen açıklamada, “Hazırlanan doktor raporlarında işkence görmesinde, hücreye atılmasında bir sakınca olmadığı belirtilmektedir. Ölüm nedenleri işkencecilerin istediği şekilde rapora dönüştürülmüş bazı doktorlarla işkenceciler ortak çalışmıştır. Eğer bu dava bu

belgelere dayanarak sürerse olayları darbecilerin gözüyle görmüş olur, darbecileri aklamamanın zemini yaratmış olurlar” denildi.

Federasyon tarafından hazırlanan 3 ayrı listede toplam 1656 kişinin adı yer alıyor. Bu listelerde dikkat çeken isimlerden öne çıkanlar şöyle: “Eski Emniyet Müdürü Necdet Menzir, eski Ordu Valisi Kemal Yazıcıoğlu, eski Denizli Valisi Recep Yazıcıoğlu, eski Vali Saffet Arıkan Bedük, Nevzat Ayaz, Hayri Kozakçıoğlu, Kenan Güven, Cengiz Bulut, Reşat Akkaya, Tevfik Başakar, eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar.”

Listelerde “bazı MİT görevlileri ve muhbirleri”, “Emniyet Genel Müdürleri, Emniyet Müdürleri, Şube Müdürleri, İşkenceci Polisler ve Ordu Mensupları”, “İzmir, İstanbul, Kars, Bingöl, Şebinkarahisar, Muş, Adana, Trabzon, Gaziantep, Bursa, Rize Çamlıhemşin, Emniyet Müdürlüklerindeki İşkenciler”, “Kahramanmaraş Emniyetinden İşkenceci Polis Sedat Caner’in İtiraf Ettiği İşkenceciler” ile “Haklarında İşkence Yapmaktan Dava Açılan Ancak Cezalandırılmayan İşkencecilerden Bazıları” başlıklı bölümlerde de isimlere yer verildi.

Tutuklular üzerinde deneyler yaparak kobay olarak kullanan doktorlar, işkenceci doktorlar, işkence görenlere işkence görmediğine ilişkin rapor düzenleyen doktorlara da yer verildi. 1982 Anayasası’nı hazırlayan ve idamları onaylayan danışma meclisi üyeleri, 12 Eylül hükümeti ve üyelerinin isimleri yer aldı.

Metin Kurt’u uğurladık

Endüstriyel futbola karşı mücadelesi ve spor emekçilerinin örgütlenmesindeki çabalarıyla tanınan Türkiye Devrimci Spor Emekçileri Sendikası Genel Başkanı Metin Kurt, 24 Ağustos sabahı yaşamını yitirdi.

Futbol hayatı boyunca Altay, PTT, Galatasaray ve Kayserispor formları giyen Kurt’a, gırtlak kanseri teşhisi konulmuştu. Yedikule Göğüs Hastanesi’nde ameliyat olması beklenen 64 yaşındaki Kurt’un ameliyat masasında kalbi durdu ve Kurt yaşamını yitirdi.

1948 yılında İstanbul’da doğan Metin Kurt, Altay’da başladığı profesyonel kariyerine PTT’de devam etti. 1970-76 arası Galatasaray’da forma giyen Kurt, kariyerini Kayserispor’da sonlandırmıştı.

Türkiye futbol tarihinin en önemli isimlerinden olan Kurt 26 Kere A Milli, 9 kere 21 yaş altı, 2 kere de 18 yaş altı Milli Takım forması giydi.

Metin Kurt’un ölümü üzerine Galatasaray resmi web sitesinde bir açıklama yayınlandı. Açıklamada, “Galatasaray’ın unutulmaz oyuncularından Metin Kurt’un geçirdiği rahatsızlık sonucu hayatını kaybettiğini büyük bir üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz” denildi.

Türkiye futbol tarihinde ilk ‘sporcu grevini’ yapan Kurt, 1976’da G.Saray’dayken Türkiye Kupası finalini oynamaya hak kazanınca vaat edilen 10 bin lira primin ödenmemesi üzerine greve gitmişti.

‘Antrenmana katılmama’ şeklinde uygulanan greve, ünlü futbolcular Yasin, Gökmen, Büyük Mehmet de katılmıştı.

Kurt için cenaze töreni

Kurt’un cenazesi için ilk tören, kurucusu olduğu Spor Emek-Sen ve TKP tarafından, Nazım Hikmet Kültür Merkezi’nde gerçekleştirildi.

Düzenlenen törende Spor Emek-Sen adına konuşan Yavuz Karamahmutoğlu, Metin Kurt’un yaşamı boyunca emeğin örgütlenmesi için mücadele ettiğini söyledi. Kurt’un sporcuların örgütlenmesi için elinden gelen her şeyi yaptığını belirten Karamahmutoğlu, Metin Kurt’un söylediği gibi “atılan her golün emekçilerin kalesine girmemesi” için mücadele edeceklerini dile getirdi.

Endüstriyel futbola karşı mücadelesi ve spor emekçilerinin örgütlenmesindeki çabalarıyla tanınan Kurt’u uğurlamak için yüzlerce kişi Ataşehir’deki Mimar Sinan Camisi’nde toplandı.

Kurt’u son yolculuğunda ailesi, yakınları, eski futbolcu arkadaşları, sevenleri, Türkiye Komünist Partisi üyeleri, DİSK’e bağlı çeşitli sendikaların yöneticileri yalnız bırakmadı.

Kurt, Ümraniye’deki Hekimbaşı Mezarlığı’nda defnedildi.

Avni Uçar’a özgürlük!

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi Cezaevi Komisyonu 24 Ağustos şube binasında düzenlediği basın toplantısıyla, mesane kanseri siyasi tutsak Avni Uçar’ın özgür bırakılması talebiyle başlattığı kampanyayı duyurdu.

Siirt Cezaevi’nden Aliağa/Şakran Cezaevi’ne sevk ile getirilen Uçar’ın hastalığı nedeniyle derhal serbest bırakılması gerektiğini belirten İHD İzmir Şubesi, cezaevlerinde yaşanan hak ihlallerini gündeme getirdi.

Açıklamada ayrıca hasta tutsakların durumu hakkında bilgi verildi. Avni Uçar’ın ailesinin İHD’ye başvurusu üzerine başlatılan kampanyaya ilişkin açıklamada, kampanya çerçevesinde kart atma eylemleri, imza kampanyaları, stand açma ve sokak eylemlikleri örgütleneceği söylendi.

İHD açıklamasının devamında Uçar’ın geçtiğimiz Temmuz ayında Siirt’ten sevk edildiği, ailesinin ise Mardin’de yaşadığı ve ailenin talebi üzerine Mardin’e yakın bir cezaevine sevk edilme talebi olduğu belirtildi.

Açıklamanın devamında Uçar’ın cezaevinde ölüme terk edildiği belirtilerek bu durumun ‘cinayet’ olduğu vurgulandı. Açıklama şu sözlerle bitirildi: “Biz İHD olarak gerek açıklamamızın konusu olan Avi Uçar için gerekse cezaevlerinde bulunan tüm ağır hastalar için devletin yetkili organları nezdinde girişimlerimizi sürdüreceğiz. Uçar’ın serbest bırakılması için tüm hukuki girişimleri başlatacağımızı buradan duyuruyoruz.”

Kızıl Bayrak / İzmir

Mücadele Postası

Özgürlük mücadelede, kurtuluş sosyalizmde!

Vahşi kapitalist düzende bir kadın olarak hayatını sürdürebilmek gerçekten de çok zor hale geldi. Neredeyse her gün yerel basından kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz, ölüm haberleri alıyoruz. Hatta bazen bizzat tanık oluyoruz.

Her türlü gericilikle hayatımızı kuşatan sistem kürtaj vs. derken bütünüyle bizleri zapturapt altına almaya çalışıyor. Öyle ki doğuracağımız çocuk sayısını belirleyecek kadar ileri bir boyuta taşıyor arsızlığını.

Kadını sürekli aşağılayan ve basit gören sistem, bunu topluma öyle bir empoze ediyor ki kadına yönelik her türlü saldırı ve baskı artık olağan bir şeymiş gibi karşılanıyor. Gerçekten hiçbir şey için kadının fikri sorulmuyor, ona danışılmıyor, eşler arasında sözde ortak olan konularda kadının ne düşündüğüne hiçbir şekilde önem verilmiyor. Onu çalışırken yalnızca sermayeyi büyüten ucuz işgücü, evinde çocuk bakan, çamaşır yıkayan, ihtiyaç karşılayan bir köle olarak gören gerici egemen zihniyet toplumun iliklerine kadar yediriliyor. Sistemin dayattığı bunca şeyin üzerine bir de dinsel gerici eklenince zaten toplumsal yaşamda söz hakkı olmayan, her zaman bastırılan kadın, tamamen işlevsiz hale getiriliyor. Bütün bunlar “karamsar bir düşünce” değil elbette. Somut yüzlerce örnek duruyor karşımızda. Yukarıda da belirtildiği gibi gün geçmiyor ki koca dayığına, namus cinayetlerine, tecavüze, tacize maruz kalan kadına yönelik haberler duymayalım basında. Hepsisi de gerçekten tüyler ürpertici, akıllara zarar olaylar.

Tabii ki bunlarla beraber sermaye devletini ayrı kefedede tutmak haksızlık olur! Sözlü hakaretlerin yanı sıra bir de fiziksel şiddete maruz kalan binlerce kadın polise sığınarak kurtuluş yolları arıyor. Fakat orada da karşılaştığı manzara gördüğünden farklı olmuyor ne yazık ki! Hatırlanacaktır, İzmir’de Fevziye Cengiz isimli bir kadın işkenceci polislerin dakikalarca şiddetine maruz kalmıştı. Güvenlik kamerası kayıtlarından basına yansımıştı bu görüntüler. Bu işkenceyi yapanların gerekçesi “polise hakaret ettiği ve yaraladığı” idi. Bu olayın üzerinden bir süre sonra polise “ailenin korunması ve kadına karşı şiddetin önlenmesine dair kanun çerçevesinde eğitim” verilmesi haberi yer almıştı basında, dalga geçer gibi.

Bu ve buna benzer olayların yüzlercesini sıralayabiliriz. Ancak burada görülmesi gereken sistemin bütünüyle kadını yok saymasıdır, çözüm yolunun yasalar, polisler vs. olmadığıdır. Çünkü onların da kimekimlere hizmet ettiği alenen ortadadır.

Aslında işin en acı ve en kötü tarafı emekçi kadınların devrimci sınıf bilincinden yoksun olmaktan kaynaklı tüm bu gerçekleri kabullenmesidir. Dinci-gericilikle, toplumsal baskılarla değersizleştirilerek erkeğe bağımlı hale getirilen emekçi kadının, kendine olan güvenini tamamen kaybederek hapsedildiği bu yaşam tarzını kabullenir hale gelmesidir. “Kader” dedikleri gerici söyleme inanarak yaşadığı eziyetleri, hakaretleri, dayakları çekmek zorunda olduğunu düşünmesidir asıl kötü olan.

Oysa komünist, devrimci bir bilinçle yaşam içerisinde yer alan kadın, tüm bu ezilmişliğin, hiçleştirilmenin karşısına bambaşka bir direngenlikle çıkar. Sistemin dayattığı, topluma aşıladığı bu kirli ideolojilere karşı sınıf bilincini kuşanır. Kendini basit varlık olarak değil sınıfın bir parçası olarak, bir bütün olarak görür. Doğallığında mücadelesini sınıf kardeşi olan erkeklere karşı değil, sömürücü kapitalist sisteme karşı verir. Gerçek kurtuluşunun komünizmle olduğunun bilincini taşır ve bunun için mücadele eder.

Sincan’dan bir elektronik işçisi

İzmir’de 25. Hamza Baba Festivali

Bu yıl 25.’si düzenlenen Hamza Baba Festivali, İzmir’ in Kemalpaşa ilçesinde 2 gün süren etkinliklerle tamamlandı. 25 Ağustos Cumartesi panellerle başlayan festival, 26 Ağustos pazar günü Özlem Özdil’in de aralarında bulunduğu sanatçıların verdiği konserlerle son buldu.

Sınıf devrimcileri geçen yıl olduğu gibi bu yıl da festival alanında standlarıyla yerlerini aldılar. Sınıf devrimcileri tarafından Eksen yayıncılık kitaplarının tanıtımı yapılırken konser alanında da Alevi emekçilerine Kızıl Bayrak gazetesi ulaştırıldı. Geçen yıla göre festivale ilginin azaldığı gözlemlendi. Festivalde BDSP’nin yanı sıra Halk Cephesi, Mücadele Birliği ve Atılım stand açtı.

Kızıl Bayrak / İzmir

“Kayıplar belli, failler nerede?”

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, 25 Ağustos günü kayıplar için eylem gerçekleştirdi.

Eski Sümerbank önünde başlayan eylemde “Kayıplar belli, failler nerede? İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi” pankartı açıldı. Eylemde, kaybedilen kişilerin resimleri taşındı. Basın metnini İHD Şube Başkanı Adnan Kaya okudu. Açıklamaya, kayıpların akıbetini sormaya devam ettiklerini söyleyerek başlayan Kaya, bugüne kadar kayıpları gerçekleştirenlerin yargılanmadığını söyledi.

İnsanların emniyet binalarına, askeriyein binalarına, MİT’in, Özel Tim’in binalarına girip de hala dışarı çıkmadıkları hatırlatılarak toplu mezarlara dönen topraklarda hala kayıp yakınlarının bir mezarının bile olmadığı belirtildi. Kaya, bu yapılan kayıp eyleminde Kasım Alpsoy’un kaybediliş öyküsünü anlatacaklarını söyledi. Kasım Alpsoy’un 18 Mayıs 1994 tarihinde Adana’daki evinin polislerce basıldığı ve bir daha haber alınmadığı ifade edildi. Kasım Alpsoy’un ayrıntılı kayıp öyküsü anlatıldıktan sonra dönemin Başbakanı Tansu Çiller’in, İçişleri Bakanı olan Nahit Menteşe’nin, Adana Valisi Naci Parmaksız’ın, Emniyet Müdürü olan Mehmet Ağar’ın ve Adana Emniyet Müdürü Ramazan Er’in hala yargılanmadığı belirtildi. Adana Emniyet Müdürü Ramazan Er’in AKP hükümeti dönemimde de Emniyet Genel Müdür yardımcısı ve Adana Emniyet Müdürü olduğu vurgulandı. Kaya, açıklamayı şu sözlerle bitirdi: “Devletin bütün karanlık binaları aydınlatılsın, karanlık ilişkiler Fırat’ın doğusu ve batısı olmak üzere tümüyle açığa çıkartılsın.”

Basın açıklamasının okunmasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Eyleme BDSP, KESK Şubeler Platformu, Kaldıraç destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

**AKP'nin "parasız eğitim"
yalanlarına
kanmayalım!**

**Özgürlük ve gelecek için
mücadele bayrağını
yükseltelim!**